

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

9111

81

TARRÆI HEBI

Nobilis à Sperigâ

SCIOPIUS

EXCELLENS.

1393

In laudem eius & SOCIORVM,

PRO

JOSEPHO SCALIGERO

& omnibus probis.

EPIGRAMMATUM

LIBRI III.

Ex triginta totis hinc inde collecti.

HANOVIAE,

Impensis ac Typis Willierianis & consort.

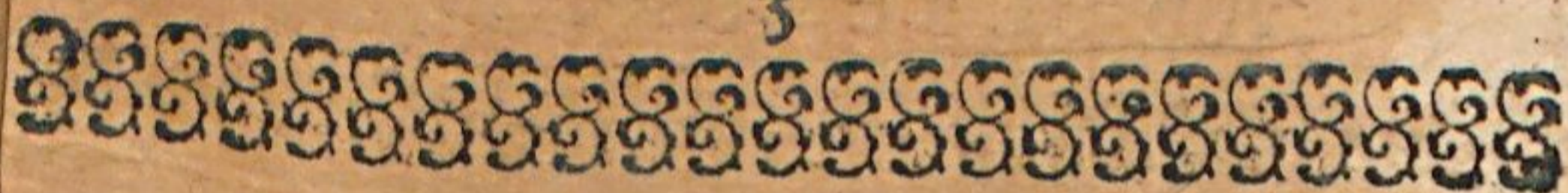
CIC IC C XII.

com
ter
lato
pro
occ
om
seri
nun
bus
digi
Ex
bro
sen
de c

AD LECTOREM

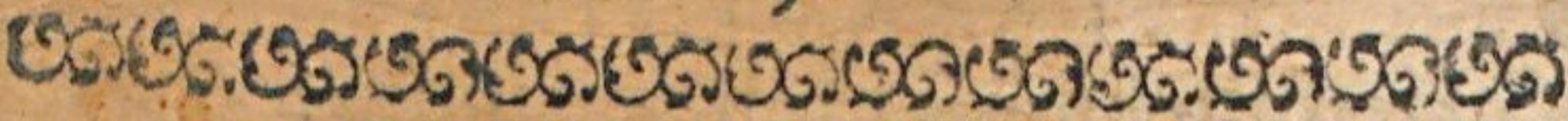

 VM Doctorem nonnullos in
 eo esse comperissem, ut publicis
 bonorū omnium furis ex suis
 potissimum libris ora obstrue-
 rentur. Ipse quod in me fuit,
 communi pietatis operi negare nolui, etsi præ-
 ter ætatem & ingenium videretur, immacu-
 latus mores, & adolescentiam omnibus probis
 probatā, infestis illis nominibus traducendis,
 occupare. Adfectus vero in bonū publicum
 omnes moras, omnia obstacula cōtemsit. Nec
 seriò tamē quid hęc indole in id genus homi-
 num moliri volui. Iocosis cantilenis & versi-
 bus facilimis eorum deliria irrisi. Vt videant
 dignos non esse, quos seriò vel contemnamus.
 Excreuit hoc studentis opus ad xxx. totos li-
 bros, quibus omnia ferè ipsorum, quos dicere
 sentio, facinora salibus tanguntur. Eos certis
 de causis, quia plurima insunt digna qua ex-

4 AD LECTOREM.

actius expoliatur, nunc omnes proferre nolui.
 In antecessum dare malui tres hos hinc inde
 ex uniuerso Opere collectos; quibus ab eo pro-
 pudio, quod maximè insectantur, titulū feci.
 Si fortassis ludendo pudor ab sacerrimo capite
 impetrari possit, quem monitis seueris nec-
 quicquam alij sollicitarint. Suadeo autē ipsi,
 quamprimum infelicibus illis manibus hunc
 libellum tacturus est, non prius ad cognoscen-
 dum quam confutandum animum applicet.
 Tum enim demū faxo & domesticis & pere-
 grè quæsitis suis ornamentis in scenam prode-
 at, quorum nobis magna copia cognita est, ut
 desinant etiam sic per umbram videre suum
 dedecus, secula. Ita enim eum contum atque
 expolitum dabimus, ut minimum suarū vir-
 tutum nos non attigisse, ipse confessurus sit.
 Tu, Lector, ex hoc lusu ne putes nos quenquā
 cordatum ledere voluisse, omnes vero im-
 probos ultrò prouocare, statim iudicabis,
 quales mihi responsuri sint.

Vale.

TAR-

 TARRÆI HEBI
 EPIGRAMMATUM
 LIBER I.

I. *Ad Oscippium.*

CVI dono facilem legi libellum,
 Arguto modo carmine explicatū?
 Oscippi, tibi; namq; tu solebas
 Latrantum canis æstimare burras.

Iam tum cum ausus es, une Transfugarum,
 Omne æuum horribili inquinare libro.
 Pleno, Iuppiter! esuritionum!
 Ergo istuc cape, quicquid est, libelli,
 Quali fronte quidem tuæ cohortes
 Auscultant pia dicta Veritatis.

II. *Ad Lectorem.*

SALSO carmine adesse disputatum
 Quemquam crimina Loiolæ furentis,
 Scopis verrere, Lector, est ab auro.
 Purgamenta Sophisticæ cloacæ.
 Quare istuc potes imputare totum
 Non vati, sed olentibus Bonarfcis.

III. *Ad Orbilium.*

LEctis quattuor aureis libellis

6 TARRÆI HEBI
Cur tetrum spuis, Orbili, venenum?
Non sunt quattuor aurei libelli,
Sed sunt quattuor aurei berilli.
Non sunt quattuor aureæ papyri
Sed sunt quattuor aurei Saphyri.
Chartas quattuor aureas putabis?
Sagdas quattuor aureos putabunt,
Contra vos benè candidi legenteis.
Huī!, dicis, lapides perinde duros
Vt sunt carmina cum suo Poetâ!
At tu mollicule, & parum seueræ,
Queis te visceribus probabis esse,
Cui bilis, nisi maximos molares,
Per nullos, pote considerare libros?
Qui cum sint lapis, atque petra pumex,
Veltris Spongia sunt tamen magistris,
Quâ delentur imagines notarum.
Scripturâ horribili in Scholâ patrata:
O faxicerebrum atque ferriventre,
O durilaterum genus, Sophistas!

IV. *Ad Scaligerum, de Sangâ.*

NIL modo de Sangâ sperandum est, Scaliger,
Ocno,
Funenisi vt roso pendeat ex epulis.

V. *De Orbilio Philosopho.*

N

EPIGRAMMAT. LIB. I.

NIL Cynicorū olidæ sordes, nil pulla Cratetis,

Diogenis nihil est horrida pauperies.
Inuenit sectam longè & latè probiorem
Orbilius, princeps cui pater est; Onicam.

VI. De Jos. Scaligero.

Scaligerū Arabio mirū est sermone locutū?
Qui loquitur nobis quotidiè Athanato?

VII. Ad Ioan. Meursium.

Meursi maxime, quem suum Nepotem
Quibat Scaligeri Nepos vocare,

Ni tu Scaligeros tuos tueris
Sæuâ Pestilitatis à Cohorte,
Cuius signifer est Scloppus Ambro
Se succenturiantibus Bonarscis,
Famæ te puto propriæ Nepotem.

VIII. Ad Tempus, de Scaligero.

Ofuga perennis, orba, cum semel lapsa es,
Reuersionis; Æuitatis ô Torrens,

Paullum morare: Scandit hic senex currum,
Sed iam audiisti, iam vola orbem in æternum,
In te redibis semper, hunc senem gestans.

Atq; vbi, memoria longa, debiles sensus
Rapace vineet arduum rotâ fulmen,
Semper orietur, atque conscius Fati,

Vates,

8 T A R R A I H E I
Vates, vigebit, qui perire cœlestis
Non posse lioros occinet Deum genti.
Quo vindicante Scala floreat semper,
Et inuidorum pereat ordo Latronum.

IX. Ad Scaligerum de Heinsio.

Tantū HEINSI libris debes, tua gesta canētis,
Quantum orbis debet, Scaliger, iste tibi.
Maius utrōq; nihil poteris laudare; Poëta
Dign⁹ se solo est SCALIGER HEINSIADES.

X. De Heinsii & Baudii Versibus.

Diuinæ secli volucres, vlticia quarum
Fulmina remigiis cœlo descendere certāt,
Vt steriles stipulæ fœtis vrantur ab agris.
Heinsiadis graue Epos, Baudiq; vltoris jambi.
Nos facitis viuum, numquam, Phœnica, senilē
Vsturum casiā nidum, cui Iuppiter ipse
Æternū imperiū in volucres cōcessit Olympi.
Suauibus vt modulis Heroū Augusta canēteis
Nomina, participes Scalæ vigeatis amati.
Ite viri comites, Terræq; exscendite fumos.
Trans spatia alta polorū, intra Penetralia cœli
Æternum Ambrosiæ florem gustate, nefasq;
Mortis, ab ingenuâ diuūm defendite prole.
Stirps æquæua Diis, dum laudibus ipse suis dat
Subtrahit à nebulis se SCALIGER: Ite professi
Diuini

EPIGRAMMAT. LIB. I. 9

Diuini laudeis longum Scriptoris in æuum.
Interea, à nobis si quid pia carmina possunt,
Cum super æternæ ramos olim arboris, vltrix
Barbariæ impuræ, volucris longæua, sedebo,
Vestra canã merita, & pro flammicolorib. alis
Heinsiadæ laudeis, Baudiq; vltoris lâmbos,
Vibrabo numeris, & me super astra leuabo.

XI. *Ad Scoppium.*

Immensa longi Temporis vides, Scoppi
Quam sit catena? perpetè hancce pendebis
Nisi resipisces. Optat hoc tibi Scala.

XII. *Symbolum eiusdem, ex Euripide.*

O gloriosa gloria, incassum tumens,
Quam vana secla deiicis mortalium,
Nihili vt videri maximi possint sibi!

XIII. *In Orbilium & ceteros.*

Orbiliū quâ fronte iubes saluere magistrū?
Qua vatem dicas, Pontice, Bauvilium.
Bauvilium qua fronte potes laudare Poetam?
Qua Criticum dicas fronte Scioppiaden.
Fronte Scioppiaden Criticū qua dicere possis?
Qua possis hominem dicere Stoicidam.
Stoicidam possis hominem qua dicere fronte?
Pōtice, durus homo es; qua, nisi marmorea?

XIV. *In Sangam.*

A S Lixa

Lixa fuit quondam, nunc est Thraso, Sanga secutor: (edit.

Quæcoxit quondam lixa, Thraso hæc modo
XV. *In Orbilium ad Poetas.* (te,

Antipodas lubitum est si fors spectare, Poetæ
Inuersis, nostris sub pedibus, pedibus.
Scandere vos Nasum Orbilii madabo, Poetæ,
Cernetis verso podice ibi ire nateis.

XVI. *Ad Lectorem.*

Ex cetras pote quindecim domare
Respira, bone Lector, heic legendo.
Restant Orbiliusq; Craterusque,
Sanga & Scoppius, & Bonarscianus.
Hui quot monstra! quot impii veneni
Clamas, prostibula! Ah tace, inficete,
Nemo horum caput unquam habere visust,
Ne tu plura putes, nisi ipse nullum.

XVII. *Tumulus Scaligeri.*

Scaliger heic posuit deducta viscera mente,
Reliquias cœli Terra habet hoc tumulo.

XVIII. *Epitaphium parentis Scioppi.*

Hic Vespillo iacet, Licitorum heic regia nactus
Sceptra; nefas obitu quale patrarit, habe.
Omnia qui in vita Licitorum munia norat,
Natum esse audiuit Patricium, & periit!

XIX. *In*

ÉPIGRAMMAT. LIB. I.

■

XIX. *In Scioppum.*

NIL non esuriens facit Scioppus
Idem nil saturo facit palato.
O factum benè, quod Scioppus istic
Vnum vix semel est satur per annum!

XX. *In eundem.*

TECUM hominem certare odiis res plena
pericli est, (dium.
Nā te ipsū esse homines, Scoppe, putant **O**-

XXI. *In eundem Stoicum.*

STOICIDAS nisi tu postes, ceu destina, firmes,
Dudū omnis Lapidū machina corruerit.
Et dubitamus adhuc alium te dicere Atlantē,
Scoppe, cui incumbat Regia Persephone!

XXII. *In Cratserum.*

NON legi hunc hominem nisi id & semel
& malè; dicis
Quem culpas, ius est ter benè pellegere.
Ter legam ego hunc hominem, visum malè
quem semel, vsque
Nauseo? Laudabo, lector, eum potius.

XXIII. *In Licinum.*

NIL fecit Licinus decem per annos
Quam quod risit, vt horridus Cachinatio;
Istos si Licinus decem per annos

■ 66 ■ Vifit

Visisset, sapientior fuisset.

XXIV. *In natalem Orbiliū.*

Viuū hodie Orbiliū si vis, potes, Aule, videre.
Cras, hodie natus, perbitet; accelera.

XXV. *In effigiem H. Groetii.*

GRbtius effigie puer hac florebat: Amice.
Dic vidisse senem, Lector, Aristotelē.

XXVI. *Ad Orbilium.*

PLagosa pater, Orbili, cohortis,
Quod nunc adfero, tu boni æstimato.
Sceptris dignus es omnium magistrūm.

XXVII. *In Auarum Loiolam.*

CVrre, vola, rape, trude, trahe, aggere, & omnia solus
Posside, habe nihil, heic cūcta relinq;, & abi.

XXVIII. *In Orbilium.*

ORbili capitale quis ingenium neget esse?
Omneis edidicit discipulos natibus.

XXIX. *In eiusdem discipulos.*

CLunibus aduersis pugnante cerne cohortē,
Sculna horū pugnis Nasus ab Orbilio est.

XXX. *In eundem.*

TV qui clunibus Imperator atris
Nunc huc discipulos rapis, modo illūc,
Quæ discrimina sint tuis (pilosum

Quæ possint dare Theseum pudori)
 Et parvæ Patientium cohortis
 Si nescis, natibus; profunditatem
 Omnem isto potes experiri, adunco
 Naso ad iugera quindecim, Magister.

XXXI. *In eundem.*

Pedentis leue visum puelli
 Non est temnerete, Orbili: Scholæ quos
 Vestrati dare præsides laboras,
 Taleis esse solent Diis prophetæ.

XXXII. *In Bauium.*

Litterulis Bauius his utitur, in natibus quas
 Discipulûm scribit Orbilius ferulis.

XXXIII. *In Scoppium.* (pestis,

Dû methodû in Saturâ demõstrat Scoppia
 Suauẽ hominẽ in Stoâ quærit amaricie.

XXXIV. *De Daniele Heinsio.*

Ernæã ferro & flâma qui cõtudit Hydram
 Vincitur, Alcides, Heinsiadæ titulis.
 Illustrem è lustris trahere in præclara diei
 Res longè magis est ardua, Torquiuorum.

XXXV. *In Scoppium.*

Avrat⁹ quei tã cito Eques sit Scoppi⁹ haud est
 Mirû adeo; auritus q fuit antea Equus!

XXXVI. *In Criticum Scabiosum.*

▲ ▼

PErgræcatori te litem indicere versui
Pergallantē, hoc est, Cratsere, de scabie.

XXXVII. *In Rabulam à Radendo.*

IN collo cui pendeant Spadoni
Ni ius testiculis suum negetur,
Suetis permolere omnium maritas.
Castrato modo vate volt triumphum.
Exemplum sibi nec videt cauendum!
Mollis rabula, sic ne te merentem
Insultare decet viro innocenti?
Excisis tibi fratribus luendum hoc:
Seu sis, seu spado nolis esse, dudum es,
Qui tot, perfide, mentulas vorasti,
Omento quibus in tuo relictis
Prodit semiviro, Poeta, libro.

XXXVIII. *In Martialem exsecutum.*

QVid castrasse iuuat virum potentem?
Ascylton poterant amare pauci,
Grandi pondere nempe fastuosum,
Nec paruas oboli æstimantem amicas.
Nunc mundus capit omnis hunc Gnythona,
Sic falcem in propriam tulere messem
Gens improuida Loiocolentum.

XXXIX. *In Nicoleum Serarium.*

SCribis Ni modo, coleis recisis

Hoc

Hoc fecit male prouido, Maritus.

XL. *De Orbilio.*

ORbilius naso suppacto Februa fecit,
Dysenteria cessit vt suâ è scholâ.

XLI. *De eodem Pythagorissante.*

VIuû atauî nasû. Orbili^o deprennit in hirci
Pene. Ego nû herbã do tibi, Pythagora.

XLII. *In Cratserum.* (queris?)

SAlsa tua esse putem quã carmina, Cratsere,
Otiduum bibet, hæc cû leget, Orbilius.

XLIII. *Ad Scoppium Poetam.*

CVm pedibus tibi res quam digna est Scor-
pio, dignus

Qui nullâ es prorsus re, nisi compedibus!

XLIV. *In eundem.*

SOcratis vt Scopp^o queat iste imitator habe-

Exêplo Actæi carcerem in it Venetû. (ri,
Nil nocet heic celerẽ non ex ambisse cicutam.

Germanæ restis pocula lenta bibet.

XLV. *In eundem.*

PEndere votû quod tuû, Nepa, hoc scimus:

Sed Italo pendere te volebamus

In orbe potius. Urbis vt tuæ ciuis

In luce posses esse perpetim rerum,

Inlustris heros; natus, altus, in lustris.

XLVI. *De*

XLVI. *De eodem Italiâ cedente.*

Postquã omnẽ è fumo Baroni vixisse culinã
 Coniector docti, Scoppius, ingenii,
 Cognouit. bibitum ante, suo viuẽte Patrono,
 Vendere fumum Italis institit: eiicitur.

XLVII. *De eodem in Germaniã.*

Profecit bonus, ædepol, Scioppus,
 Madrucci benè proditã culinã.
 Illic vix poterat satis mereri
 Fumi quottidianum in vsum, at isthic
 Flammã perpetuas potest mereri.

XLVIII. *De Stoico.*

Aut De⁹ aut lapis est si Stoic⁹, optimus horũ
 Diuinus fiet, Scoppe patrãte, lapis.

XLIX. *In Stoicos Poetas.*

Sic Sapiens poterit quid Desipientia dici
 Carmina iam scribunt Stoicidũm pueri.

L. *De Orbilio.*

Mirũ epulũ exhibuit nuper Caper Orbilian⁹
 Idq; sibi: naso frontẽ epulum exhibuit.

LI. *Ad Scioppum.*

Cum te patricium, Scioppe, fecit:
 CLEMENS, quã cuperes patrẽ in culinã
 Fecisset tibi. nam tuum helluando
 Dudum quam fuit ante, prodidisti.

LI. *Epis*

LII. *Epitaphium eiusdem.*

Patricius, Lictore satus, Gabali quæsitore,
 Hoc, Lector, lapis est Scoppius in lapide.
 Tu, nisi de tactâ mavis lapidescere prorsus
 Gorgone, iâ hinc sanos perge mouere pedes.

LIII. *De Scaligero.*

Qvæ super immensû ingenio antè exscen-
 dit Olympum,
 Dic mihi, nûc vbi sit Scaligeri alma anima?
 Pauperis est animi signatum ponere diuis
 Voce locum: què vbi sit nescio; vbiq; colo.

LIV. *De eiusdem effigie.*

Scaligeri effigiem in parua mirare tabella
 Qui mundi vera est totius effigies.

LV. *Ad Frid. Taubmanum.*

O Franca Peithô, Saxonè accolens Albim,
 Cognosce ducibus & deinde Achiuorû
 Permista Iuuenis corda magna Tharræi.
 Te colit, amatq;, BARTHII memor vestri
 Qui modo Coloniam inbitens Agrippinam,
 Rheni ad fluenta perdidit suum Nomen.
 Et iter abiuit nemini recalcandum,
 Cœli ad choreas astricas, tui plenus
 Amore, viuo semper atque florenti:
 Eiusce amicus optimus, modo hæredem.

Quem

Quem nuncupavit tabula Barthii extincti:
 Appello te, clarâque voce compello,
 Mihi sis amicus. Nolle si cupis, debes;
 Nam Scoppii hostis est Amore Taubmanni
 Reapse dignus, dignus ut fiet numquam.

LVI. *De Iusto Lipsio.*

Roma ubi terrarum nota est, ubi nomē ab
 Gloria Lipsiadē cōsenuisse nequit illâ,
 Mille annos iacuit, prostratam mille superbi
 Instaurare Dūces non valere semel.
 Lipsius in calamo reperit noua mœnia Romę,
 Vnde, iacens olim, surgere visa Dea est.
 Sceptrigeri Reges calamo concedite Lipsi,
 Pennigeri maior Gloria facta viri est.

LVII. *De IGNATIO LOIOLA.*

Curifragi nomen non rectē scribis a felli:
 Meruit λόγος est Relligio cui ὀλῆ.

LVIII. *In eiusdem nomen.*

Perpetuū NATUS qui crurifractor, ad Ignē
 Ignati quæris cur habeat titulum? (est

LIX. *Ad Scioppum.*

Non vulgare tuum est, Scioppe, pondus,
 Ex quo Patricius loco fuisti.
 Quicquid criminis anticâ, vel idem
 Posticâ quoque parte depatrafti,

Omne

Omne est patricium nefas putandum.

LX. *De eodem PATRICIO.*

PRincipis esse Pater Scoppus quo sine labo-
Lictori ne det mox alimenta Patri. (ratt.

LXI. *De Scaligero.*

IMmensi nomen mutat Josephus Olympi
Scaliger; Emensum dic, bona Posteritas.

LXII. *Ad Sangam.*

SI tecum haberes, Sanga noster, hoc grande:

Genus luellæ fata vestra non ferrent.

Nunc ubi repletus ordeo est tibi venter,

In glaciem, a fellus, prodis atque desultas,

Quis fuste possit temperare, Sangisce?

LXIII. *De naso Orbili.* (ptū!

COniugium Orbilius naso quam fecerit a-
Stoicidæ nuptū podici eum ille locet.

LXIV. *In eundem Poetam.* (teis,

NAsuti scribunt plerumq; Epigrammata va-
Sed Nasos nemo scribere cōmeminit.

LXV. *In Scoppium.*

IN Satura Stoa Scoppus luxata Petroni

Restituit facili carmina Acerse come.

Hoc decet, hoc magnū est, Veneris curare Ne-

In desperatis, Scoppe pilose, locis. (poteis

LXVI. *In Socios ad OVVenum.*

Cum

CVm futuit nasum linguâ liuēte Magister,
 Nasci mucosum carmē, O wene, negas?
 Talia sunt Scoppi, tali se emblemate pingit
 Cum, minimum in Clari veste, Bonariscus, agit.
 Hoc Socii pacto falsos meditantur Elenchos,
 Cum superest calamo pro Ratione Furor.

LXVII. *Ad Scoppium.*

TV, qui sectarum causas & nomina nosti,
 Scoppe, *ἡσυχία*, dic mihi, dogma quod est?

LXVIII. *In eundem lasciuum.*

NVpturiunt Fures, Stoam recludite, Eusco
 Patriciis aliquot torquib. hinc opus est.

LXIX. *In eundem.*

ROma, tuum ciuem Scoppus crepat: Vrbe quae illa
 Villicus, in qua sunt marmorei Agricolaer?

LXX. *De Vrintio.* (more)

VRinti⁹ ad Magnum scribes, quem gestet, A-
 Equare ingentem posse Giganta, canit.
 Dii Superi, qualem fecistis corpore vatem,
 Cui iecur est Cæi aut Enceladi hospitium!

LXXI. *De Scioppo Poeta.*

QVi pauca pauxit posse genere de cuncto
 Parrare numeros Scoppium meum, credo.
 Imitatur ille sic suos Patres, quorum
 Inire numerum potuit hactenus nemo.

LXXII. *De*

LXXII. *De Catharmatis.*

CVm Scoppium videmus esse prænantē;
 Et Nixios vocare Barbarum Clarum,
 Bauum incientem nescio quibus ronchis
 Subtus crepare: Spiritus magistraleis
 Ad vnum habere partui subhastatos
 Orbilium; & illud monstra q̄ super cuncta est
 Peperisse Sangam; quid moramur, aut porro
 Tricamur, illis summa quin Deūm cedat
 Plus homine qui se iactitant suo posse?

LXXIII. *Ad Scioppum.*

TV cum te nihili esse confiteris
 In rerum numero incipis quid esse.

LXXIV. *In eundem.*

QVod Cardinali Stoicus Choro noster
 Præcepta docta scribit, hoc sibi impedit.
 Nam somniando Cardinalis est dudum.
 Et ille sensus vnicus super Stoo est.

LXXV. *In eundem.*

CVr benè sit Scoppo dū Stoica repit in arma
 Queritis? huic nūquā, turba iocosa, male

LXXVI. *In Iesuitas.*

(est.

FLagra Dei, Mundo stirps Loiola facta no-
 cendo est,

Illā vret, versa cum Impietate, Deus.

LXXVII. *Ad*

LXXVII. *Ad Scoppium.*

Corpore q̄ molli Gall^o queat esse Cybelles,
 Hellepontiaco durus in, ille, libro, est.
 Prodigio simile hoc: betâ qui mollior omni,
 Marmoreum penem Stoicus auctor habet.

LXXVIII. *De Jano Dusa.*

Dusi^o est priscis mera nox: q̄d Dusa? mer^o Sol.
 Heic veterû vincunt nomina, fata noua.

LXXIX. *In Nasum Orbili.*

Quæritis vnde putê Napelli nomen oriri?
 Pellis de naso est, Orbiliane, tuo.

LXXX. *In Loiolas.*

Vosne Nouatorû Criticos, vos dicere, quo-
 Est veteratorum nomine nota cohors?

LXXXI. *In Bonarscum.*

Qvis te, luride, quis iubet, Bonarsce,
 Illoto pede ventitare casta
 Spurcatum iuga candidæ Thaliæ?
 Vt libro horribilique, tetricoque,
 Infecire velis ligata verba?
 O pestis mala narium piarum
 Fosse è stercore: Te, fimi inquilinum
 Murrham prodigium est olere velle!
 Quia istuc apage ad suum cohortem

Qui grunnire modo ordiuntur aptè
 Cum te præside pessimo carandum est.
 O Scribane, facete dum latebas,
 Quam Clarus modo factus, inter omnes
 Obscurissimus es tuos: habesne
 Quod possis mihi, vela iam explicanti
 In laudum pelagus tuarum amarum,
 Fax oppedere Loiolæ latrinæ?
 Infandissime quotquot exstiterunt,
 Quotquot post aliis erunt in annis,
 Quotque adsunt modo; quos obire cunctos
 Secti regula Loiolæ iubebit,
 Ut possint Socii cluere soli.
 Afram ceu Basiliscus ad Cyrenem
 In campo dominatur vnus amplo.
 Liuentem procul, & procul nocentem,
 Quem sæuæ quæq; belluæ tremiscunt.
 Sic te Scorpius, & Ferinus Ursus,
 Linqunt postidea, tui veneni
 Non iam dira pati arma sustinenteis.
 Quamquam Scorpius iste, quô priorem
 Vix te ipsum modo nominare quiui,
 Nil iam cedere, sed tuo velit se
 Multum participare de Triumpho.
 O stirps horrida Ditis & Megaræ
 Gens Cyclopica, nata de Chimæris,

24 TARRÆI HEBI
Fæx mundi, opprobrium & luela rerum.

Quo vos sine dabit perire tandem
Quam nunc nomine luditis, professo
Omneis nequitas, scelusq; totum,
Maiestas Domini Deique JESU?

LXXXII. *Priapus loquitur.*

FVi Priapus ante, nunc rudis stipes:
Nihil iocive viriumve languenti
Mihi reliquit, haud puella flauentem
Comam reuincta flore mille fulgorum.
Nec aut salax puellus, aut tener pullus.
Silere posse me videbar, hoc factum
Patrasset vlla si puella, vel florens
Ephēbus ore, vel timens nucum pullus.
Sed illud, heu, mihi illud intulit damnum,

Senilis ille, Stoico rigens mento,
Cyniscus ater, Ambulusq; nocturnus,
Tacere quuius horridum volo nomen.
Quod ipse nuper Italo dedit venum
In orbe; quod redemit vnicâ cœnâ
Madrucii coquina, floris extincti.

Quod ipse ille more si mihi sueto
Perire panticem iuberet, orienti
Dolore temperare maximo quibam.
Sed ille, væ me, & horridum & nouum planè,
Inusi-

Inusitatum, & omnibus modis dirum
 Scelus patrauit, atque me mihi exsuxit!
 Quod ora si petulca sensero porrò
 In istud aduenire crimen expansa,
 Sedet natem deinde vertere in buccam,
 Ut ipse doctus ille, quem loquor, Cleptes,
 Loquace cum semel repletus est buccâ,
 Natem resoluit in trecenta dictata.
 Medela si qua lautior meo morbo
 Cui videtur, indicet rogo: Gratum
 Habebit ille sentietque, cum optabit.

LXXXIII. *De eodem.*

EXsuccum Scoppi quod Cōmentatio fecit
 Hellepontiaco est vna medela Deo.
 Pro pene exsucto nasus statuatur hiantis
 Ad bis dena malum iugera, Scoppiadæ.

LXXXIV. *In Sangam.*

Tenebrose Sanga, siue, pestilens anguis,
 Isto latere nomine autumas dignus.
 Tibi vt Bonarscus antefixit exemplum,
 Dole, dolere si potes, rogo, tandem.
 Scena est aperta iam libidinum, densâ
 Quas Nocte Loto ta nectit in Lucis
 Sacros profetas. An tibi haud satis clarè
 Clarus perisse visus iste crabronus?

B

Dole,

Dole, dolere si potes, rogo tandem.
 Conuicte Sanga: Nomen effuge obscœnum,
 Tuoque prodi, teq; prorsus expurga.
 Errasse confitendo. Nam nisi prorsus
 Vt hoc videre contigit tibi Carmen,
 Resipiscis illicò atq; Loiolam eiuras,
 Periisse tempus arbitror tuæ vitæ
 Puluisculo ipso. verba sed cadunt ventis.
 Imaginor videre iam tuas cristas.
 Scioppii Furoris vt dolor splendet,
 Qui Stoicorum fata dum libro infercit,
 Ad incitas redactus exsulat mensis,
 Vertit culinas Italum, fugit fumos
 Quos ipse fecit, vendidit, bibit, mandit,
 Comedo, Biboque, Venditorque fumorum.

LXXXV. *In Scoppium. Ad OWenum.*

INgluuièi quantæ nostrum Zenona putabis?
 Vno Equitè & Comitè cœnat, OWene, die.

LXXXVI. *Ad Sangam.*

DE variis vitiis eadem quod dicta coloris
 Eiusdè vobis, Sanga, canā, quereris? (armos
 Dic mihi cū Scoppo modo nigra modo alba
 Exsultèt, cur dant lorā rubram induuiem?

LXXXVII. *De Castratoribus.*

DVm nolunt fratres mollem retinere Poetā
 Loiola

Loiolæ, ipsius facti sunt sepe sororeis.

LXXXVIII. *In Ribadeneiram. Pietas loquitur.*

Uferunt mecum vecors Ignatius, et qui
 Igni atraque ferum bile sequuntur auum.

Uferunt dico: voluerunt nempe nocere.

In libro perii, Ribadeneira, tuo.

LXXXIX. *In Monachos.*

Ignipedes asini, pullo tecti ora cucullo,
 Fustibus in capite est, nō opus in pedibus.

XC. *Ad Aquicum.*

Manduci pueros si vis adsuescere formæ
 Scoppiæ profer solam, Aquice, effigiem.

Utro ad Terriculi decurrent ipsius ora

Cum saltim limis hanc faciem adspicient.

XCI. *In Orbilium.*

Horrida in Orbilii fateor me scribere nomē,

Idque adeo præ me carmine quoq, fero.

Ignoscent, scio, Lectoreis, Criticique seueri,

Talem hominem tali se gladio iugulo.

XCII. *In Monachos.*

Delicias vbi nunc rerum, Mariane requiras?

In claustra has rapiūt vētrisequi Monachi.

Utmundum ciurant lepidè, qui mundi⁹ omne

E mundo secum in fæda sepulcra trahunt!

XCIII. ROMA.

Roma Amor. inuersa est: quid mirum? in-
uersum ob amorem

Omnia quæ inuertit, vertitur in scelera.

XCIV. *De eadem vetus dictum.*

Primo qui bitet impetu peregrè
Romam, nequitas videbit illïc.
Cognoscet vice vectus huc secundâ,
Patrabit quoque, tertio si adibit.

XCV. *In Scoppium Censorem.*

Scoppi impudice, Censione Verderi
Hoc impetras, te nemo vti tibi ignoscat.

XCVI. *In Sangam.*

Stramineus lixa est & Scaligeri arma veret,
Fortior est, virtus quã tua, Sanga, Timor

XCVII. *Eidem.*

Pendendum tibi, Sanga, cum semel sit,
Factamdem officium virile, ne te
Truncet Scoppiades, cauere possis.

XCVIII. *In Scoppium.*

Ivretum tollit dum suppressere audet; ô iste
Laudator ne me Scoppius attigerit.

XCIX. *In Cottam.*

Vsque ad Delicias Catullianas

Infre

Infregit numeros Catellianus.

Qui sic latrat, eum breui putamus
Tractis per triuia iliis iturum.

C. *De Scioppio.*

Concipilat magni q̄ scrinia docta Gifani,
In Scoppi libris, Cæciliane, sapit.

Cætera sunt folia & fructu stramenta reciso.
Loiolæ tamen his pascere Secta queat.

CI. *In Bauilianum.*

Qvê laudas tamdê, dicis, tot Nomina culpās,
Hoc cedo Satiris, Buuiliane, tuis.

CII. *In Scaligerum.*

MVndi agrū ingentis, Naturæ diuitis hortū,
Harmonię pratū, Mnemosynesq; nem?
Cum cecini, nondū satis est tibi, Scaliger: ergo
Quære tibi vatem: Nil scio Scaligerum.

CIII. *In Stoicos.*

Qvid me ad Stoicidę poscis spectacula sectę?
Sæpè hircos vidi, Pannice, marmoreos.

CIV. *De Scoppio Grammat.*

SCribere de Latiâ volt Commentaria voce
Scoppius, vt possit vincere Gifanium.
Stoicidæ columē sectæ, tibi num excidit illud?
Stulticiâ est doctâ nil inamabilius.

CV. *In Laudem I. Lipsi.*

VBi litteræque litterisque credita
 Doctrina floret, Lipsius nequit mori.
 Proin sepulcrum litteras Lipsi puta,
 Antiquitatis ille Conditorium est.

CVI. *In nomen Sanga.*

NOmen Sanga sibi dedit, profecto.
 Angit se cruce sanguinante Sanga.

CVII. *In Scioppium.*

Ridendo vetulam sibi pte pictam
 Prodit Verrius interisse Zeuxin.
 Plorando sibi Stoicum, Scioppus,
 Instructum, sine vindice interibit.

CVIII. *In Orbilium.*

NOn est pumice rarus exoleto,
 Hinc nasum Orbilii timet iocantis.
 Tarræi iuuenis liber iocosus.

CIX. *De Carminibus Bonarsci.*

CArmina cum clari capio censeda Bonarsci,
 Nil deleturio, cuncta cacaturio.

CX. *De Orbilio.*

TAx⁹ pro calamo est. pro succo sepia, omasu
 Harpyia. Orbilio magnificum ingeniū est.

CXI. *Ad Ioan. Senssium.*

PVtschiadae tumulū beneolēti tinguere odo-
 Ad

Ad stacten myrrham est addere, Seussiade.

CXII. *Ad OWenium.*

SI quid falsior es tu, OWene fungo,
Igitrosces salibus iocantis: At tu
Scir' qua conditione? vindicando.

CXIII. *De Scaligero.* (reis,

TEMPORA restituit, diuorū illustret Hono-
Scaligerum sua nū tempora destituant.

CXIV. *In Vrintium.*

OMnino est aliquid perdēdū è mole libelli,
Vrintius est cautus, nil necat insubidum.

CXV. *Epitaphium Dusa Filii.*

SCRibendo pueros iō, deterrete parentes,
Non annos numerat, sed fera Parca, libros,
Dusa puer perit viuendo: Parca recīdit
Scribendo libros, dum videt esse senem.

CXVI. *Ad Goldastum.*

MVlta tuas laudeis cantaret pagina nobis,
Præ cunctis vna est. Loiolis odio es.

CXVII. *Ad eundem.*

OGermanæ Anima indocilis Virtutis ab vlllo
Equiperari acri iudicio, Melior.
Tene etiam infelix tentare Scioppius audet
Et pater impuri Cratserus Eloquii?

Siste aciē Victor; dū contrā hęc mōstra tueris,
In propriā Scabie deseruēre animam.

CXVIII. *Adrianus Turnebus.*

EVropæ lumen, Gallorum Gloria, cuius
Ingenio veteris despiciamus Criticos.
Sol Antiquorum Scriptorū, Luna recentum,
Namque vnum tibi, te preferimus reliquis.
Innumeras animas in te migrasse priorum
Omnia concedent secula Pythagoræ.

CXIX. *B. Brissonus.*

SCaligerum iuris si te Prudentia dicat,
An cupias aliquid maius, amice Deūm?

CXX. *Is. Casaubono.*

INGenii Phœnix, si quis te dicere tentet,
Hoc tentet, numquā quod pote perficere.
Causa canēdarū Laudū tibi Laus noua sēper,
Omnes te pleni sunt, Isaace, libri.
Omnia qui in libris abscondita condita seruas,
Vnus librorum tu omnium es ingenium.

CXXI. *De eodem.*

IMmense mundi Spiritus, Poli Vector
Cœlique Motor, Siderum atque seclorum
Anima æuiterna, cum Casaubono certa
Quis plura norit. Hominis hunc citra votū est.

CXXII. *Ei-*

CXXII. *Eidem.*

Nec eloquens nec eruditus aucupor
 Tibi vocarier; Pium
 Casaubonus putato. Nos tuum decus
 Deorum honore ducimus.

CXXIII. *In Sophistas.*

Nemo stultior est Sophos professis,
 Inuiti siquidem, quod est necesse
 Factu, isti faciunt, furore duplo!
 Errent ut homines, quibus necesse est,
 Diuos viuere, viuere est Deorum.
 Mortaleis decet à Diis moneri
 Nec se dissimulare: cum sinistri
 Quidam contigerit. Medela promta est.
 Exemplis homines suis volentes
 Ignoscent, nisi sint mali, aut Sophistæ.

CXXIV. *Ad Sciopium.*

O Scippi, pateresuritionum,
 Isthic fercula nulla cum supersint,
 An porro venies & has in oras?
 Quod te per superos, tuosq; manes
 Quos tu perpeteris, sed vsq; ad ipsum
 Magnæ Relligionis Umbilicum,
 Oramus vice Patriæ, venito.
 Dudum Francia nil dedit Barathro.

CXXV. *Ad Theod. Siberum.*

Rhetor verbipotens, Sibere culte,
 Rhetor mentipotens, Sibere docte,
 Laudeis ire per arduas tuorum
 Imbelli pede carminum volebam.
 Moles mollem Operis quatit Poetam.
 Tu succurre tibi, precor, canendo.

CXXVI. *Ad Weinrichium.*

Quidam dicere, Weinrichi, professus
 De te friuola, dictitat Poetam,
 Solam Grammaticen cluere doctum.
 Hinc possis hominis notare captum,
 Præter Grammaticam potesse quemquam
 Qui quid scire putat, nec omne in illâ.

CXXVII. *In Scioppum.*

Avrea sunt Scoppo data iam calcaria, ut aiunt:
 Ante aurum manibus, nunc rapit & pedibus.

CXXVIII. *In Stoicos.*

Fæces Stoicidæ bibunt dierum,
 Imo ipsas faciunt olere fæces,
 Nardus nautea, bilis hisce mel est.
 Sic semper sapiant, & hæcce Pœnâ
 Vivant Nestoream quater senectam.

CXXIX. *De Orbili sepulchro.*

AGnato in tumulo potest iacere

post

Post mortem Orbilius quotidianam,
 Nasus cui camuram dabit sepulcrum
 Rufis marmoris arcubus cauatus.
 Atque istis puto iam sepulta dudum
 Stirpis nomina Nobilis teneri.
 Illic Clunituus iacet Magistri
 Prælongâ serie parens parentis.
 Illuc & Quaticulus recessit,
 Illuc & Natitundius subiuit.
 Et Trux Flagrio cum Laboriplago,
 Et Loraria Pleias horridorum
 Usque istum Natipurgiûmad Nepotem.

CXXX. *In Parricidam Regis Gallie.* (trê-

Ter patrê occidit Patriæ qui in principe Pa,
 Imo ille occidit, quam potuit, Patriam.
 Per Patrem occidit Patriam: Per viscera Patriæ
 Occidit Patriæ. proh scelus! et moritur!

CXXXI. *De Henrico Rege.*

Mortiferum ferri frigus dum sentit, in isthac
 Maximus erupit carmina Borbonius.
 Pro te quod voluitam sæpè, ô Patria, per te
 Quâdo ita volt Francus degener; inteream.
 Te stantem adspiciens cecidi, te stare cadentē
 Qui potui. Quanto Sors mea prosperior!

CXXXII. *De eiusdem et Henrici III. Obitu.*

Diis

Barbaries fando q̄ nulla audiuerat v̄mquã,
Francia bis factum vidit, & intremuit.

CXXXIII. *Ad Parlamentum.*

Dis æqui Patres, clemens sentētia vestra est,
Henrici occisi quæ sequitur facinus.
Qui patrē occidit, Patriamq̄; in funere Patris,
O Patreis, plus quam debuit ille mori!

CXXXIV. *De Henrico Rege.*

Hic Fortitudo cum Sorore defuncta
Clementiã est sepulta. QUART⁹ HENRIC⁹.

CXXXV. *De eodem.*

DVcere cum fatis si tu velles rationem,
Debebant, Regum maxime, multa tibi.
Hoc timuere Dii: quare, sine iudice, mortem,
Rex, improuisam deproperare tibi.

CXXXVI. *De Scaligero.*

Omnia qui docuit, se nō doctū esse putabat
Scaliger, excipias; quando mori didicit.

CXXXVII. *In Orbiliū.*

Orbilii nasus sit regula Grammaticorum,
Stultius hoc nihil est & Sapidiputius.

CXXXVIII. *Ad Scioppum.* (di,

Quid te tā multis velim ego modo versib. au-
Dispercas volo: id est, vt semel erubeas.

CXXXIX

CXXXIX. *In Grammaticum.*

Vivere cui legere est, comedēdo, larua, bibē-
Vsq; Solœcismos, Orbiliane, facis. (doq;)

CXL. *In Scioppum.*

Dum fabulas corrumpit aureas Phædri,
Magnum Scioppus se facit; leuat cristas,
Et Pabepergum somniat Ioachimum,
Burghusioque vendit arduum palpum.

Virtute sese plurimos suâ fingens
Eosq; Capitales sibi inuenire hosteis.
O inuidendum specular, in sinu cuius
Tragœdiam saltaret horridam Thespis,
Inunctus ora fæcibus quidem nullis,
Sed gloriationum inaniis ventrem
Distentus, vnde pariat asinum, equi Patrem.

CXLI. *Ex eiusdem verbis.*

Iniquitatem, matris incestum suæ,
Vocat Scioppus fati, iö. Sanctum virum
Lupæ ille Prouidentiam includit locis.

CXLII. *Ex iisdem.*

ET genus & Nomen sibi inutilia esse fatetur,
Nomine qui nullo est utilis & genere.

CXLIII. *Ex iisdem.*

Vivere dum viuit, minitatur velle Pioscus,
Credere nemo velit. Larua malæ fidei est.

CXLIV. *In Stoicos.*

Stare diē totū mala porticus imperat: hui quā
Sit bellum penis quod pedis officium est.

CXLV. *Ad Frid. Taubmanum.*

TVne etiam lento dabis otia pigra veterno,
Nec Famæ poteris euigilare tubā?
Post alapas Plauti, Latia post pilea Lingua,
Et Maro Taubmanno circumagendus erit.
Si torpere tibi lento pedore placebat,
Hoc poteris vulgi demeruisse Notas.
Inter Sole fatas Aquilam torpere volucres
Duplex in mediā est ambitione nefas.

CXLVI. *Ad Scioppum.*

(bis,

IRigida sūt, fateor, qdā heic Epigrammata no-
Mentiris calidè tu tamen, ista putans.

CXLVII. CLARVS BONARSCIVS.

BONASVS, LAR CRVCIS. (uo

LAr Crucis est Bonas^o q̄ Clar^o in Amphithea-
Voce nothā, Lemurū pōpa, Bonarsc^o erat.
Ne genius Fvrcis, Gabalis ne desit, in vno
Et genius Furcæ est et Gabali, Bonasō.

CXLVIII. *De Catharmatis.*

IN me si ludent Scoppus, Bauo, Sāga, vicissim
Plurima, quos nobis falsū Epigramma notat.
Lude

Ludere, nil ultra, poterunt, sed lusibus istis
 Vlciscor terræ queis ego prodigia.
 Ipsorum è meritis non mollis aculeus instat,
 Hunc contrà lambant, si bene quid sapiunt.

CXLIX. *De Scaligero.*

Tempora dum mēdosa suo dat Scaliger quo
 Et conuulsa æui vortice, restituit.
 Destituit vitam, sed gratus Temporis ordo
 Æterno florem dat Medico proprium.

CL. *Eiusdem Epitaph.*

Scaliger heic Iosephus habet: mirare iacentē
 In tumulo, Lector, qui cadere haud potuit.

CLI. *Ad Mel. Goldastum.*

Melior beate, profatum diis genus,
 Helueticorum Sanguis Heroum potens.
 Deliriorum Cratseri ferociam,
 Scioppiique venditum sceleri Caput,
 In te furentis insilire machinæ
 Scis Conditores. Illa Laudum maxima est,
 Ne tibi Poetæ garriant præconia
 Stipata densis Eloquentiæ iubis.
 Laus ista meritis cesserit dudum tuis.
 Cum Veritate nixus antiqui puer
 Candoris, in te litterata Numina
 Micante convertisti amicus indole.

Nunc

Nunc alia res est. Publici vindex sacri
 Cæsarea decora cum situ veteri eruas,
 Tuba digna meritis nulla respondet tuis
 Calumniantis præter insultum gregis,
 Collegiique Loiolitici hosticas
 Minationes, impudentiâ ebrias.
 Hæc illa Laus est summa quæ sequi solet
 Ingenia rerum, pessimo cuique optimè
 Quem displicere. Nescit exire altius
 Suprema Virtus. Conscientiam tene
 Intra penateis pectoris saluam tui,
 Et opere monstra, quæ colas Numen viâ.
 Quod superat, vltro disparsis mores videns:
 Insiliet anguis inuidæ Inporentiæ.
 Et claritatem Mentis excibit tuæ,
 Vt scripta condant quæ Perennitas sinu
 Adoptet almo, nec nouerca postmodo
 Adedat ruina Temporis, longâ fugâ.
 Intra te habeto Testimonium tuæ
 Virtutis altum. Fama te probet viris
 Exterior à te: Maximus Iudex domi
 Aulæa nulla patitur obtendi sibi.
 Examiner omnium exactissimus
 In pectore operis admonet quem vis suis:
 Probitas subacta Conscientiæ fide,
 Vltro probanda Laudis ambitur tubâ.

Latere:

Latere si quem vitia non sinunt malæ
Cohortis, omnis imminentis momini
Occasionis, ut negocium piis
Faceffat extrâ, lædere intus quos nequit,
Is pro Poetâ carminum argutissimo
Censet ferocis impetum Lasciviæ.
Ut quisque doleat esse tam malum genus,
At ipse tetros ridibundus alites
Fundamine imo non mouendus, excutit.
Ut miles acer, inque procinctu gradum
Teneas potentem, rauca stridentes tubas
Immotus audit, & premit fixum pedem.
At leuis, & albo tegmini in parmâ timens,
Veles, sonantis sequitur adfectu impetum
Litui per arma, iam periculum exiit
Cum pallor ora signat infueto tamen
Furore captus, & negat virum sibi.
Sta fortiter, Goldaste, quis turbo tibi
Inusitata dona Numinis queat
Excutere, corde queis triumphas intimo?
Nec ista dico nescius velut tuæ
Virtutis, auctor carminis falsi nimis.
Sed tua profundo mihi recepta pectore
Amore flamma mutuô egregium calens,
Sollicita pro te pectora in numeros agit.
Te dignitate nobilissimâ Sacrum

Constan.

Constantiæ perennis, et Letho inuiæ
 Honoris alta iam quadriga subleuat
 Ultra furentis impetus Vecordiæ.
 Nec est timendum posse percelli retro,
 Ambitio quem non eleuauit feruida,
 Sed ipsa Virtus manibus extulit suis
 Ad arcis alta maximæ cacumina,
 Sapientiæ queis Summa perpetua insidet.
 Beatitate Nata, genitricis suæ
 Parens vicissim maxima et sanctissima.

Nos fæda dictu nomina occulto sale
 Notamus, atque sapere non suetâ viâ
 Docemus, vt ludente subrepens ioco
 Epigramma cultum vitia rimetur mala,
 Excutiat antris, et diei proferat,
 Pudore victa vt Conscientiæ suæ
 Desistat olim Inuidia luridis sonis
 Gentem allatrare iam receptam sedibus
 Patriis deorum. Non quod in mores cadat
 Lasciua istos, quos colo sanctissimos,
 Sed seriarum nulla pugnarum quia
 Pretia est videre, dum iocamur seriis
 Paulum remotis, vitia gentis impiæ
 Calatno notamus ingerente carmina.
 Loliginis nil est, sed omnia arbitror
 Deducta factæ Conscientiæ ad fidem.

Tu.

Tu mihi meorum testis accedes, vicem
 Mille alterorum nobilis morum, cui
 Nota ipse cuncta cordis arcana extuli.
 Et Posterorum si merebitur mei
 Quid Operis oculos gloriabor unice
 Tuo me amore quod Tuum impertireris.
 Nec ingruente is hosticâ contrâ manu
 Timeam latrones. Adfit infelix Coquus
 Opere alieno comtus, & fumo ebrius,*
 Goldastiumque nomen inuolet strepens.*

CLII. *Ad librum.* **

I liber, ad Socios, & longum theta merere,
 Hoc erit arguto pro Colofone tibi.
 Cætera gens variâ, dum laudat. imagine ludit,
 Nulla vituperio Laus prior est Socium.

CLIII. *Parodia fuseli in Sangam.*

Ferinus iste, palma vestra, Cantabri,
 Boat venire quadrupes ferissimus,
 Nec vllius furentis impetum Lupi
 Nequire præualere. seu sit vnguibus
 Paranda ei rapina, siue faucibus.
 Et hoc putat superba Patriæ Patrum
 Fugare se arma, & insulas Batauicas
 Frisumque nobilem, inclutamque Geldriam,
 Selandiam, potens & Angliæ iubar.

Cui

Cui iste, nunc-Ferinus, antea fuit
 Iners asellus; inde Flandrico in iugo
 Rogante sæpe bucculam petIt sono.

Lëyda docta, Belgiumque nobile,
 Tibi hæc beata visa perfidissimus
 Boat Ferinus, exque Celtiberia
 Tuum inuolare nomen autumat scelus,
 Tua erudisse se negat scientiâ,
 Nec inde tot per impiissimas minas
 Canem redire; Larua siue noctua
 Dedisset omen, aut vtrumque furcifer
 Simul secutus esset alitem improbè.
 Nec vlla vota Numini Nouensili
 Data esse peius, atque quæ dat hic scholis.
 Nouissimam hancce laruam adusque Loiolæ.
 Sed hæc prius luenda, dein malum suum
 Sequatur ipse, seque dedicet tibi,
 Priapus Attys, & Priapus Attyos.

TARR-

TARRÆI HEBI
 EPIGRAMMATUM
 LIBER II.

I. *Ad Ianum Gruterum.*

Historiæ noua lux Latia; Gruytère,
 quid ad te
 Carminis incomti blanda Ca-
 mæna ferat,
 Disce, nec inuitum te publica cōmoda paulū
 Subtrahere à magni Temporis orbe sinent.
 Inuidiam suprà tua dum te fata locarunt,
 Nos contrà hostilis machina fraudis agit.
 Scaligeri manes & diis æquæua propago,
 Nūc quoq; sub tumulo nō sua bella mouēt.
 Quà malus, & ppriâ nequiēs clarescere famâ,
 Infilit in cinereis Liuor, & ossa premit.
 Nos contrà numerosa iocis opponimus orsa,
 Vt pereat, ridet dum Cytherea, Furor.
 Te quoq; te in partem casti deposcimus ausus,
 Scaligero propior quo sene Nemo fuit.
 Siue opus antiquos cartis exscindere næuos,
 Seu foret obscuris reddere sensa Locis.

Eia

Eia agetum blandæ Sciren germana loquelæ
 Iunge meis Laudeis, mens generosa, tuas.
 Quidquid in alterius magnū mirabere famâ,
 Particulam laudis quibus habere tuæ.

II. *Ad Is. Casaubonium.*

Altera lux dii quondam senis, inclyte Graio,
 Inclute Romano, Casauboni, eloquio.
 Cuius ab innumeris animæ vis lecta Poetis
 Pro Lare germano pectora dia colit. (rem,
 Hunc quoq; qui studio sollerte meretur amo-
 Quamlibet à meritis sit rudis auctor, ama.
 Quiq; Deūm calamo, quo nil generosi' exstat,
 Prosequeris maneis vindice Scaligeri.
 Has quoq; ceu Numē, cape, Tutelare, tuēdas
 Inuidiæ cartas, quas face terret Agon.
 Scilicet in cinereis sancti senis, inque sepultas
 Reliquias etiam nubila Liuor agit.
 Nos Radium Phæbi vestrâ de fronte micantē
 In numquam arsurum sollicitamus Opus.
 Vr procul infelix, solâque libidine pugnax,
 Brachia proiecto Scorpius ense rotet.

III. *Ad C. Ritterhusium.*

Ridebis, Ritterhuside, an dolebis?
 Hostem Scorpius Hebi fatetur.
 Et nolit velit, illico fatendum est,

Nam

Nam vestrūm Hebius omnium (quot estis
 Hostes Loioliticæ cateruæ,
 Per quam nemo pius, nec eruditus
 Saluo Nomine quisquam probatur.)
 Vltrò clamat esse sese amicum.
 Ridendum, Riterhuside, & dolendum est.
 Iam restem sibi Sanga fabricatur,
 Iam delet tabulas luto Bonarscus.
 Pleno Socrate iam bibit cicutam
 Stoæ Scorpius ille Restitutor.
 Quorum de gabalisq; cruribusq;
 Obscœna ingluvie, atque olente omaso,
 Tot proserpere bestias videbis,
 Quot mendacia computare nescit,
 Qui pectus gerit omnium Tabernam.

IV. *In Lojolitas.*

EVersiones machinata regnorum
 Quacunq; diro Secta constitit gressu,
 Basiliscus olim, qualis in solo solo
 Dominatur Afer, subditosq; arenarum
 Campos veneni torret ardidi tabo.
 Etiamne regnum litterarium obscœnis
 Tentatis armis, & cruore roranteis
 Regum lacertos, Principumque sanctorum,
 Sacraria in serena sistitis diuūm?

Exite

Exite perfidi, impiique Latrones,
 In sola regna Pestilentiaë vestraë.
 Fucosque vanæ Sanctitatis imbelleis
 Probate vestris anguibus: vicem Scalæ
 Europa tandem surget in libros, quorum
 Vel copia ipsa Spiritum impium elidet,
 Quem contra Iesu nomen, & Dei Cœtus
 Invisa turba geritis in scelus vestrum.

V. *Ad Regem Angliæ.*

EXtrude regno, proiice impiam sectam,
 Ver illa sacrum est Angliæ; Sacer Princeps,
 Europa cuius Laudibus stylum vibrat.
 Pietas Parens est stabilis à Deo Regni,
 Ruina Loiolitici Patres cœtus.

VI. *Ad R. Galliaë.*

Hanc tibi Columnam Fata Gallici Regis,
 O Posterorum magna Domina Seclorum
 Posuere rursus. Antea quidem erectâ
 Stetisse visa est Francici Salus regni,
 Nunc restitutâ surget illa cum pilâ.
 O Francici Borbonia Nominis Fata
 Cauete diras Loiolitici Cœtus
 Habitationes, vt valere vos vultis.
 Exsilia cuius sunt piacula Regnorum.

VII. *Epis.*

VII. *Epitaphium Henrici IV.*

Clementiam Crudelitas fera occidit,
 Prudentiam deposuit Error incautus,
 Victoriâ Fuga exsultat Triumphantem.
 Iusticia Lancem Iniuriæ dedit Sanctam.
 Magnanima Virtus à Timore concisa est.
 A Scelere Pietas impio trucidata est.
 Hic ille tumulum Patriæ Parens, Quartus
 Henricus, habitat; Dextra Parricidalis
 Virtutum in vno nomen omne confodit.

VIII. *In Scorpionem.*

Nomina si tot sint quot sūt tibi, Scorpio, Pa-
 concedant vestris Scaligeri titulis. (tres,

IX. *In eundem.*

Perfidia si quid vis cernere vanius, audi
 Quod sumè verū est Scoppiadæ in titulis.

X. *In eundem.*

Antistare hominē tibi libertate negandū est,
 Quotidiè pateris tu quia mille alapas.

XI. *In Monachos.*

Est quoddam genus horridum atq; tetrum,
 Nigrum, terrificum, impium, inquinatum,
 Crassis panticibus, sed ore nullo,
 Arenti pede, mentulis Priapi,

Lasciui, sine fine prurienteis,
 Clamosi, streperique, turgidique,
 Latis clunibus, hispidi, vniuesteis,
 Spinis mobilibusque, languidisque,
 Pallenti facie, loquace lingua,
 Confossis oculis, Cupido quorum
 Orbeis sursum agit & rapit deorsum,
 Longis auribus, & sagace tactu,
 Vultu compositoque, tetricoque,
 Lasciuo quoque, turbido atque miti,
 Vt res poscere vel Cypris videtur.
 Cum binis manibus, sinistrâ vtrâque,
 Quicquid collibuit catè harpaganteis.
 Illustreis face Sanctimoniarum,
 Quovis nomine quas sciunt celebri
 Pompâ vendere carminis sonori.

Solos hos caue, vel caue vt sodales
 Loiôlas pote, qui cupis quietam
 Vitam degere: Solitariorum
 Vendunt nomine turbidos fragores,
 Queis intrinsecus æstuant crepantque.
 Mundum se profitentur hi cauere
 Vt possint sine testibus fruisi.
 Non victu minus ac libidinando.
 Quin quicquid sapit elegans, omaso
 Furtum intrudere prorsus eruditi,

Ni prodant vomitu deinde bilem.
 Infani, rabidi, atque Lunitacti,
 Quorum ars artibus omnibus minatur,
 Nil credunt, sapiuntve, sentiuntve,
 Ni vel pantice, pene, vel palato.
 Quæ mutant, ia cum lubet, sibi que
 Prorsus substituant ut æqua iuris.
 Vanis Relligionibus tumenteis,
 Mundum crimine fascinant doloso,
 Nati de pueris, & educati,
 Technas instruere, & negare visas.
 Nil periuria, nil putare fraudeis,
 Ad se congerere omnia, omnia in se.
 Arcanæ Impietatis inquilini.
 Qui mandant populis malum verando,
 Defendunt populis bonum iubendo,
 Exemplis quia propriis trucidant
 Quicquid carmine condidère sancto.
 Fædi, lignipedes, Diambulones,
 Laruis noctigradis nocentioresis,
 Hæredes Lemurum atque Dufiorum;
 Faunorum, Fatuarum, & hircicrurum
 Panum progenies; Sepulcra qualis
 Strigum dira habitat Caterua, quorum
 Sparsis ossibus albicant tenebræ.
 Hi cum cuncta gerant malè, & loquantur,

Vnam rem mihi factitare visi
 Sunt rectè tamen, & benè ominatè.
 Longis funibus vndiquaque cincti,
 Quicquid quottidiè palam merentur,
 Argumento homines docent profundo.

XII. *In Catonas.*

MVlti victuriunt Catonianè,
 Qui quid sit Cato tam catè sciunt, quàm
 Non sese malè Porcios vocari.
 Natum secula viderint Catonem
 Vnum inter decies decem vna; factum
 Nec Sol haètenus aut Diana vidit.

XIII. *In Philosophos.*

Philosophi quondã quid profecère, Valentè
 Hos homines dicunt Misosophos hodie

XIV. *Ad Daulphinum Gallie.*

Magnanime princeps, tela Sortis infestæ
 Putare noli. Meritus illa deploret:
 Per dura Genitor intulit tuus cœlo
 Borbonia Fata. Tu, secutus auctorem,
 Aduorsa frange, ignosce, ceu Leo, fractis.
 Stabile reliquit Filio Pater Regnum,
 Si simul vt alta Sceptra, Patria virtutum
 Capessit ille Regna. Proiicit sese
 Qui in otio senescit atque cessando.

Tibi Christianus Orbis alterum semper
 Oculum ministrat; quicquid efficis, cessas,
 Europa iudex Francico venit Regi.
 Abs te, excitatus per paterna Virtutum
 Exempla, maius aliquid Orbis expectat.
 Superavit ille ceu priora, sic Patris
 Superanda gesta dedicat tibi Virtus.
 Ludouice, nulli credidit Deus tantum,
 Vincenda tibi qui Patria gesta proponit,
 Quæ cuncta deuicere: Tu Patrem vince,
 Respectat ille sæpè te, Deum visu
 Consilia linquens vt, cui ordium fecit,
 Paci supremam Filius manum imponas.

XV. *Ad Scoppium.*

T Am bellè expositis tibi vetustis
 Condis Lampfacios novos, Scioppe,
 Priscis versiculis nihil minoreis:
 Ingenti trabe quamlibet peribis.

XVI. *In Loiolas.*

O Bscæna dicta qui libris vetustorum
 Euulsa vatium infarciunt suæ vitæ,
 Castos putare Loiolas, furor magnus.
 Testes, suarum queis libidinum scenæ
 Populo occinuntur, ferre non queunt Laruæ.
 Proinde, vatem si quis, obsitus ficto

Squallore, porro emasculabit in fontem,
 Emasculatus ipse iure, vel verâ
 Effœminatus voce, iubeo, credatur.

Quamquam interesse nil putes, vtrum dicas,
 Effœminando quippe masculum eiurant,
 Emasculando non ferunt secus molle.

XVII. *In eosdem.*

NOX fœmina nō masculus est furēs Sophista,
 Sed fœmin⁹ & mascula: Proh crimina dira,
 Nemo Oceanus his sufficit vspiam expiandis!

XVIII. *Ad C. Rittershusium.*

OMNIA cū rodât cur Scorpius, optime, nō &
 In te laxatis præcipitavit equis?

Vafriciē mōstri! demū heic catus esse laborat,
 Suspectum doctis scilicet vt faciat! (est,
 Sed tua quę Probitas cunctis notissima dudū
 Laudem & contemptū Scoppii, habet paria.

XIX. *Ad Orbilium.*

CLUNICERNITUŪ Orbilium saluere iubemus,
 Palladio tali, quali opus est oleo?

XX. *In Cynicos.*

REGES sese hominum canunt Cyni,
 Credunt hoc lepores, negant Leones.

XXI. *In Stoicum.*

Marmo

MArmora cū animā detrito pectoris antro,
Putrescens tandem non erit ille lapis.

XXII. *In eosdem.*

Vivere queis plorare merū est, hi risib. omnē
Maētabunt orbem, si lacrymis pereant.

XXIII. *Epitaphium Bonarsci.*

Quidudū, sine morte, suo de poste pependit
Quo fulcit fœdis structa theatra lupis.
Vncum vltro petiit fessus pendere, Bonarscus.
Et homini obscœno est mors fera sepè lucrū.

XXIV. *Epitaph. Scoppi.* (brā.

Hic miser exsuccā Scopp^o sitit & famet vni-
Viui sequuntur inuidam Manes necem.

XXV. *Clericus.*

Pro populo precor, at p me mihi pecco, Bea-
Efficio multos solus vt inteream. (tos

XXVI. *Monialis.* (re

Quod nequeo seruare vt possim sæpè patra-
Eiuro; dolus est ex pereunte dolo.

XXVII. *Pœnitentiarius.*

Impono multas populo, sed me ipse reseruo,
M lctarū populo maxima mulcta ego sū.

XXVIII. *In Spongiam Foriarum.*

Afra vorant Socii pro pastu quottidiano,

Cum lautè viuunt Stercora tū Batauūm.

XXIX. *In Scoppium Hæredipetam.*

VEctigal quia publicum ScioppI

Auertit Pater, ille nescit hæres.

Præfecti fieri sui Nouerci.

Quam cautè pater vltus est suismet.

Natum moribus! ô facete Calo!

XXX. *In eundem.*

SVbductâ Ratione cum ScioppI

Sentiret pater esse ditiozem

Se vno fune: peculium inuolauit,

Præfectus cui publicè cluebat.

Exhæres ita funis est Scioppus.

— Illum iure alio sibi parabit

Materno bona iure vindicando.

XXXI. *In eundem.*

EXhæredauit furem fur iure clependo;

— Furari iustum sic semel exstiterit.

XXXII. *Ad Scoppium.*

ALtâ adeo serie maiorum iure superbis,

Excelsis omnes quos petis à crucibus.

XXXIII. *In Loiolas.*

COiére quondam cum Societatem impii

Cœlo minari, milites.

Vnum

Vnum Ossa quorum, Olympus alterum, manu
Armauit, vt telum, volans.

Sensit rebelles Iuppiter statim minas,
Et fulmine aduerso obruit.

Nex cautiores fecit horum posteros,
Dolis modo impetunt Deos.

Nam ne trinode fulmen extemplo Iouis
Finem duellis inferat.

Manum illi adire moliuntur subdoli,
Iesu latentes Nomine.

Conniuet alma Veritatis Regula,
Iusticia mox acuet malum.

XXXIV. *In Criticum Priapi.*

SPectabat populus, Priape, vestras
Quondam diuitias ineruditè.

Vnus de populo docet tributim
Nunc comprehendere coleos apertos,

Istunc cedere tu deinde nolis,
Pœnarum hæc Critico futura summa est.

XXXV. *De Orbilio.* (cūt,

ORBilii in naso Lemures noua carmina dis-
Cū ronchos facit, hi Grammaticā recitāt.

XXXVI. *Ad Orbilium.*

CVm naso tibi quid meo negoci est?

C s

Pallens,

Pallens, Orbile, dicis, atque candens,
 Despumansq; tonansq; fulminansque.
 Irarum, Orbile, fac premas habenas,
 Cum naso mihi nil tuo negocii est:
 Hoc cedo natibus Bonarscianis.

XXXVII. *In eundem.*

Nemo adeo infandū scelus, horrendum, ex-
 que piandum,
 Tetrum, funestumq; audiit, atq; sacrum.
 Quā tua quotidiē Schola q̄ facit, Orbiliū pus,
 Dum emendat naso stercorea orsa tuo.

XXXVIII. *In Sanga librum.*

Peniculum dicis, Penem, Culumq; decebat,
 Mundior est libris hic sed vterq; tuis.

XXXIX. *In eiusdem PENICULUM.*

N modo si mediū titulo inseris octopedalē,
 Scribis, quotidiē quod facis, ô Liberi.

XL. *In eundem.*

Noli quærere, Sanga quis sit iste?
 Nil est Sanga nisi, nisi, nihilque.

XLI. *Scoppus Sanga.*

Scoppus fur tibi, Sanga, sic minatur;
 Personam foris tuam dedisti
 Purgandis, Ego detraham BonarSCO

Istam

Istam terribilem tuam figuram,
Vt frater meus esse sentiaris.

XLII. *De libro Sanga.*

IN foriis si quid latuit triste atq; pudendum,
Ebibit hoc hic cum puluere peniculus.

XLIII. *De Scoppi verbis.*

SE ludo esse malum autumat Scioppus,
Scimus, Autolyçi solent iocari.

XLIV. *Ios. Scaligero.*

NAte Deo nemo sine te pote amare parentẽ;
Sic quouis libro laus tua se cumulat.

XLV. *Ad Scoppum.*

SCoppi candidule, & facete Scoppi,
Germanam modo te redire terram
Saluum, læticia exsilimus omneis,
Quotquot te volumus perire ritè.
Porro non eris ille, nescio quis,
Cis Alpes inamabilis Scioppus,
Sed ScoppI repetes vetustioris
Personam, patre nobili profectam.
Qui clarissimus omnium Virorum,
Rosæ pro vice vitis inter alta
Vinum cornua iam tibi minatur.

XLVI. *In eundem.*

Scoppi, me vobis mala dicere gloria nulla est,

Dicam ergo, modo si quiuero, pauca bona.
Mortaleis omneis scelerofus rabula transit
Criminibus; qui cū cūcta facit, fame obit.

XLVII. *In Monachos.*

Peccata mundi Monacha factio glutit,
Miramur illam nil olere, nī obſcanum?

XLVIII. *In eosdem.* (sanctos,

QVod fastum calcant, Monachos ne credite:
Hoc alio fastu, his miseri, faciunt.

XLIX. *In Loiolas.* (las,

DIstrabe dat Monachos, posticā parte Logo:
Et mirum est illos feruere discidiis?

L. *In Raderum.*

RAdere, non est expiabile hoc factum,
Exscindis isti quod viro bono fratres,
Cultris iis, quibus vorasse te cuncti
Fratres fatentur antea Priapiscos.

LI. *Ad D. Heinsium.*

POrrò non opus Hercule est vocato:
Scoppus, Sanga, Bonarscus, & Dolirus;
Non cessant furere & latrare porrò?
Heinsi vostra Fides! repentè cessant.

LII. *In Poetam.*

SEu sis seu non sis, tamen esse Poeta fatere,

Ne:

Ne tangat tandem Laurea te Blouii.

LIII. *De Vespillone.*

Virgula Vespillo est, Heinsi, tibi factus, at illā
Diuinam nolim dicere, quæ Stygia est.

LIV. *De Scoppio.*

Præterit natum Scoppus pater instituendo,
Cum monstrum fecit non fuit ille suus.

LV. *Scoppio.*

Pendere cui legauit ultimā, Scoppe;
Vespillo nuper occidens, voluntate,
Agnoscis illic, credo, non tuum Patrem.
Namque ille, lucricupidus vt fuit miles,
Natum inuidere non potest sepulturæ.
Proinde matris, antea Sequestratæ,
Crimen professus, Munsteros crepans patres,
Nunc quoq; paternum, fur, fateberis crimen:
O Ulmitriba, Tergiuirgimendice,
Quo nomine es locandus in crucem porro?

LVI. *In Sangam, ad Scoppum.*

Sangæ dicimus has, Scioppe, laudeis,
Nil tecum mihi carmine hoc futurum est,
Interpres nisi tu vt tuo Ferino.
Enarres graue carmen; hoc rogaris.
Sanga est bestia magna bestiarum,

Sanga est prostibulum & ruina morum.
 Dirorum pater impudens librorum,
 Sæuorum socer et gener luporum,
 Persona & clypeus sui Bonarsci,
 Sed quem perforet ille, cum lubebit.
 Sanga est sanguine, lactis instar, altus,
 Quod nunc sanguineis docet papyris.
 Sanga est stercore, ceu cibo, educatus.
 Quod nunc peniculo docet Cloacæ.
 Sanga est Furor et Canis Bonorum,
 Tot conuicia quod docent Theatri.
 Sanga est Zoilus omnium Proborum.
 Id quod nequitiâ docet latrandi.
 Sanga est Dæmonis arrogans minister,
 Quod tot fastibus haud potest latere.
 Sanga est tres Furia, Chimæra duplex.
 Flammatum os docet hoc, docent Cerastræ.
 Sanga est Noctis amasium profunda.
 Libro nocticolore quod fatetur.
 Sanga est vulturis esca viua diri.
 Id quod se vomitu docet suo pte.
 Sanga est delictum sacrum Lauernæ.
 Mēdico docet hoc probatque libro.
 Sanga est mancipium sacrum Latrinæ.
 Quod de tot foriis scit exfututis.
 Sanga est peniculus sacer Patroclo.

Nemo

Nemo hoc carminibus feri negabit.
 Sanga est omnia fæda, nil pudicum.
 Inter quod titulos putat supremum.
 Sanga est tristitia omnium Bonorum.
 Viso nomine quod fatentur omnes.
 Sanga est læticia omnium Malorum.
 Centum plausibus hoc probant Sophistæ.
 Sanga est nil nisi pestilens Erynnis.
 Adflatu docet hoc nocente cunctos.
 Istos si per titulos suos Ferinus
 Non intelligit, explica Scioppe.

LVII. *De Iacobo Rege Angliæ.*

Quantus erat bello Gallorū Gloria Quartus
 Henricus, ferro quem patricida necat.
 Tantus pacificis Iacobus honoribus ardet
 Sextus, eum molli fata quiete manent.

LVIII. *Ad I. OWenum.*

Virtutem scio Pallados disertæ,
 Iunonis quoque suspicor, sed illa
 Quam dicis, Veneri, est, Oëne, qualis?

LIX. *In Opuntium.*

Arboreus pater est, genitrix tibi Libria, Opuntis,
 Quid mirum tu si sis quoque corticeus?

LX. *Ad OWenum.*

Omnia

Omnia si laudem, stultum, tua, dicis OWeni,
Vt sapiens dicar, pauca probare sine.

LXI. *De eodem.*

INscribit vafer Audenus libellos

Lectori: sibi virginem, vel illi
Sese dedicat. Hanc dicet legenti,
Vt multos liber impetret Patronos!

LXII. *Ad Priscam.*

TE vacuam dicis spatiari, Prisca, sub vmbra;
Nimirum ad matrem plena redire cupis.

LXIII. *In OWenum.*

Virtutē à formā prorsus disiungis, OWene;
Cum dicis: Virtus aut tua Forma capit.
Si laudare cupis, rigidum te dico Poetam,
Si culpāre isthīc, Oēne, nimis calidum.

LXIV. *In Orbilianum.*

SÆpē super nasum cecidit caper Orbilianus,
Nūquam adeo crassē vt surgere crediderit.

LXV. *De Iulio Scaligero.*

SCazonta diūm Cæsaris legas Scalæ
Quisquis recentes pernegas Poetarum.
Adoreas mererier vetustorum.
Ingenia seclis sæpē nostra sunt priscis
Æquanda prorsus, quæ Minerua respexit.

Iugula.

Iugulare versum Blouii negat mucro,
Hoc ille semper in sua sedet lauru.

LXVI. *In Orbilium.*

HOrresco referens tuum, Magister
Tantum prodigium Orbili, cacasti.
In nasum nate te tibi tuopte.

LXVII. *In Scoppum.*

CViscobs sanguinis est vicem Scioppe,
Cui pro falsa anima nate è Catonis.
Immanis crepitus, cui cerebrum
Stercus vulturis arbitramur esse,
Fungum in pectore cui cor esse notum est,
Dic quâ sis ratione rex furentum?

LXVIII. *Ad Lectorem.*

Displiceât forsâ tibi ne mea carmina, Lector,
Auctori noris displicuisse suo.

LXX. *In Stoicos.*

FLammis minantur vniuersa casura,
Incendiarios cauete, mortales.

LXX. *In Dolium.*

Ridentem quoties vides Dolium,
Phœnicem cane mortuum, Sabine.

LXXI. *In Sangam.*

Pistrinum, Fere, nominari & esse

Conce-

66 TARRÆI HEBEI
Concedis Socium tuum Cohortem.
O. collegia quanta Morionum!

LXXII. *In eisdem.*

SANÈ sunt Asini, Ferine, quod tu
Concedis, Socii. Molam sed illos:
Non est vertere, nī simul vigentis.
Evertant populōsue Principēsue.

LXXIII. *In Clarum.*

FRŌs vbi, Clare, tua est? cui tātā mole laboras?
Imo vbi tu, Clare, es? neutrum ego cōspicio.

LXXIV. *In Theologo.*

QVOS docuisse decebat, eos seducitis in vos,
Estis, Theologi, nempè Mathæologi.

LXXV. *In Grammaticos.*

VNū adeò verbum noui, quod nesciat inter
Innumera, includi Grammatico Canone.
Quæris id? est SAPIENS. qui declinauerit illud,
Audiet hoc ipso nomine Grammaticus.

LXXVI. *Ad Patillum.*

TV, qui nomine te notas Patilli,
Tantum Scaligeris nocere credis.
Contemnas volo nos. Meridiamur.
Cum quid Loiolis ioci facramus.
Instat tempus, habere cum libellos.

Possitis

Possis, grauido furore dignos.
 Nunc præludimus in ioco & lepore,
 Teque istuc lepidè nimis monemus:
 Inter nos fuit hæctenus iocatum,
 Si conaberis inde belluari,
 Hoc præcone tibi renunciamus:
 Inter dissimileis malos Ancores.

LXXVII. *Ad Casaubonum.*

VELA quid in laudes vestras compescat eunti
 Queris, ô eximiorum Optime, Casaboni?
 Cum Superis benè qui faciendo certat, habere
 Immortalè Operū testem op^o, Auctor, habet.

LXXVIII. *In nasum Orbili.*

INIURIOSIUS nihil tuo quisquam
 Reperire naso quit, Magister argute;
 Qui clamat vsque, & auribus caret semper.

LXXIX. *Ad D. Baudium.*

AMBI Poeta, quale vix Flacci melos
 Lyra dèdicauit ad Patrimam Virginem.
 Cadauerosam quod Scioppii cutem
 Numeris venustis, tortilique carmine,
 Deūm propago sola quod meret, quatis.
 Eo hercle, Baudi, nomine adsurgat tibi
 Modimperator altus Ausoniae lyrae.

Nam

Nam scire se demittere, atque in tempore
 Malos sagaci fulminis vi vlciscier,
 Suprà Poetam est, si quis attonitâ manu
 Phœbæa pulsat ehora diuinæ fidis.
 Sic fulmen acre torserit quiuis Deus
 Et Diua quæque, Iuppiter solus potest
 Nemesis nocentium expiare sanguine.

LXXX. *De Dusa Filio.*

Dum laudat umbram Dusa Filius, vatum
 Ingenia obumbrat maxima, ipse fulgescit.

LXXXI. *In effigiem Grotii.*

QValè istū in tabulâ Grotiū depinxit ahenâ
 Pictor, in inuesti corpore talis homo est.
 Ingeniū atq; animū cultos Sofiæ omnib. armis,
 Pingere si lubitum est dic: Deus hîc habitat.

LXXXII. *Ad Scaligerum.*

Ingenuè natum Sangam, Iosefe, fateris
 Marrano genitum dum genitore canis.

LXXXIII. *Verisimilia Scoppii.*

Vera negat pectus, Falsū nondū audet in illis
 Scoppius ætatis deliciis teneræ.
 Hinc similes veris describit ab indole libros,
 Vana putes, falsis proxima, Vera neges.

LXXXIV. *In Ios. Castalionem.*

Quo

QVO feruus ore sit locutus Annæi,
 Hoc se Latinè posse qui loqui exoptat
 Castalio, factum quod habet, illud exoptat.
 Mancipia habebat barbara, vt puto, Annæus.

LXXXV. *Ad Scioppum.*

Nihil est, Scioppe, quod deinde triceris,
 Quæsitâ libris, crux tibi libro parta est.

LXXXVI. *In Gnifonem.*

INuidiam nasi maioris in Orbiliano
 Non potuit Gnifon ferre, ideò interiit.

LXXXVII. *De Vestitu Orbili.*

GRāmatico quicquid Clotho depectit ab hir-
 Inde coli ducunt stamina Tisiphonæ: (co
 Netq; politq; Harpya, & vestē è stamine ducit,
 GRāmaticè ornatū hâc quis neget Orbiliū?

LXXXVIII. *In Delrio.*

HISpanum nomē, proles Saratenica, Delrio,
 Deliro si te posse bonum esse puto.

LXXXIX. *In Scorpiscum.* (lo,

TRaductū in nostro nego te, Scorpisce, libel
 Hoc mecum caueæ & tota theatra negât.
 Nam nebulis tantū tectus crassisq; sacrisq; es,
 Ipsi vt te nequeant cernere Lynciadæ.

XC. *In Bonarscum.*

Non

Non sum diuitiis facer parandis,
 Nec damnabilis in Scholæ metalla,
 Infortunia quæ puto esse summa,
 Vna sed fateor premi, atque magno
 Sed desiderio parabili, quod
 Possit Romulus & Dii parare,
 Ad feruentia Rapa qui Quirino
 Sunt fidi penitus benè helluones.
 Bonarsci genium volo cacare s.

XCI. *In Stoicum.*

Q Vi lapis ante fuit ieiuno, Stoicus, æstro,
 Est pergræcator quid, nisi Sarcofagus?

XCII. *De Casparo Barthio ad Posteritatem.*

Virgine qui metro ludit tibi Barthius auctor,
 Nobilibus seru at Virginis ora sonis.
 Hæc nisi quod Phæbo vis⁹ temerare, quæ inter
 Pierides iuuenis vel sine veste sedet.

XCIII. *Ad eundem Barthium.*

Tantus inest on tantus tibi moribus auctor,
 Et non vis versus scribere? bis legeris.

XCIV. *In Sangam.*

Non solum Spado Thlibiasue, Sanga, es.
 Sed Turco tibi more nil relictum est,
 Quod possis modo mentulæ vocare

Curtas

Curtas reliquias. Fuere quondam:
Sed nunc peniculus reliquit omnes
In Scalæ foriis, tibi exfututis.

XCV. *In Orbilium.*

Tres ubi sit cæli spacium, non ampli⁹, vlnas
Ne quæras, camurum nasum habet Orbili⁹.

XCVI. *De Ios. Scaligero.*

Scaligeri Italiam ferrô vicere. Nepote
Vno omnes victi procubuere solo.
Bella putas, Lector, Ciuilia? nulla fuerunt.
Ingenio arma premit viuidiore Nepos.

XCVII. *In Stoicos.*

Allia quæ Orbilii naso nascuntur in imo
Pro quo sint quæris? Lumine Stoicidum.

XCVIII. *De Scoppio.*

Perlepidè dixit qui dixit Scoppiadem esse
Vt non sit. Pereat cras, hodie ille vt edat.

XCIX. *De eodem.*

Scazonta fregit impudens procus Furcæ,
Vult duci ad illam nêpe, ne pedem offēdat.

C. *In Orbilium.*

Cum pueri ingeniū rimatur, ab ore Magister
Orbilius nullas sumit, O wene, Notas.
Sed nate dispansâ speculatur in intima cordis,

Atque illinc moreis ingeniumque bibit.
Et mirum hoc adeo est? vesicâ iudice certe
Sic cernunt morbos Hippocratis pueri.

C I. *Ad miserum.*

Quid, miser, instabili dicis conuicia Sorti,
Quando redibit, erit nî, miser, instabilis?

C II. *De Stoico.*

Stoicus, ut purget cerebrû, non supplicet vlli
Anticyræ. Cœlo huic est opus, aut dolabrâ.

C III. *In Fortunam.*

Circulus in vitâ vaga vota voratque vomitq;
Ebrietas Sortis pōpa malorû hominû est.

C IV. *In Sangam.* (tebor,

Qvod te asinû dixi falsum est: hoc, Sanga, fa-
Cerberipor sed tu latra alibi melius.

C V. *Epitaphium Scioppi.* (istâ

Mōstrosus dictis factisq; homo subter humû
Defossus sæuisvnguibus Eumenidû est.

Bis periit, primo cum natus. Deinde, receptus
In Stygias quâdo est ex Acherunte domûs.
Nec vixit viuis, nec vidit visus, in vnâ
Contriuit Stoâ marmoream qui animam.

C VI. *Ad Orbilium.*

Cvm Bauio Scoppus, cû Sanga Clarus a fello
Pens-

Pensibilis naso tota quadriga tuo est.

CVII. *De Epigrammat is.* (sum

SCRIBERE me verū est, Epigramā a cōdere fal-
Hoc est Lectoris, qui bonus, officium.

CVIII. *Ad Strabum.*

EXspectamus idem à sumō minimoq; Poetā,
De celsā frustrā, Strabe, canis cathedrā.

CIX. *In Orbiliū.* (nos

GRandē vterū gerit Orbili⁹, post quattuor an
Quę tria sunt faciet quattuor hic genera.

CX. *De Scoppo.*

CVr tot Scoppius edidit libellos?
Hic solus dolus vt edat Catoni est.

CXI. JOSEFUS SCALIGER.

REGIUS FLOS CAESI.

SCaligerū ferro frustrā genus Adria pugnax,
Prosequeris, semper flos nouus inde orit.

REGI⁹ vt CAESI FLOS hic modo germinis exstat,
Mundum omnem amissā qui tenet Italiā.

CXII. *In Grammaticos.* (tur,

TRans cancrū loca Sole mero tosta esse ferū-
In queis nat⁹ homo nemo habitare queat.

Grande operæ pretiū sit eo exegisse cohorteis
Grammaticūm. Gens est frigore tuta suo.

D

CXIII.

CXIII. *In Orbili nasum.* (dico)
Hercle virilē aliquē nasum tuū ego, Orbile,
 Vir certē in cœlo talem Ophiuchus habet.

CXIV. *In Vrintium.*
Cum Vrintius Lernutio feret palpum
 Gemmam esse dicet è luto relucentem.
 Verum, hercle, dicit; ipsius lutum versus
 Lernutius Smaragdus est Poetarum.

CXV. *De Orbili Scholâ.*
Qui Scholam in Orbili venit, & qui atra an-
 tra TrophonI,
 Postidem ei, quamuis ante cati, sapiunt.

CXVI. *In Scepticum.*
Omnia qui carpis, nulli placiture, quid inter
 Sceptice, te atq; omnes sit, tua vota docēt.

CXVII. *De Orbilo.*
Barbata capra vexat Orbilum; morbi
 Quid hoc rogatis Clinici? vxor est, credo.

CXVIII. *In Scoppium.* (gas)
Cum simplex comedo patrimonia nō tua frā-
 Rem facies cunctis, cum sale si esuries.

CXIX. *Ad Scaligerum.*
Quæris quis meus est, Patrone, Sanga?
 Quæro quis suus est, Patrone, Sanga?

CXX. *Ad Lectorem.*

Sangz

Sangæ, Scoppiadisq; Delriiq;
 Clariq; Orbiliiq; Bauviliq;
 Mi sunt nomina, syllabis supinis
 Hôc prælonga, aliô Lepore, curta,
 Non est, Lector amice, quod Poëtæ
 Istuc nobilis imputes Camœnæ.
 Hoc mores faciunt tenebrionum.

CXXI. *Ad D. Heinsium.*

HEinsi, Heinsi, facinus nouum atq; magnû,
 Quantumcumq; potest graue, & superbû.
 Dignumq; Hercule non nimis iocoso.
 Audi, audi, cito: Stoicus Scioppus
 Fellando Orbilium parit libellos.
 Mulgeri quibus addocentur Hirci.

CXXII. *In Maledicos.*

QVi latus amici læsit impio versu
 Sannisq; parricida turpibus fregit
 Sodalitatis iura, moribus sanctis
 Viri innocentis inficetus arrosor,
 Huic pro sodale solo Hyæna contingat,
 Nudumq; Tigris orba prendat in siluâ.
 Hic in senili denuo Puer barbâ
 Grammatica cum præcepta, prorsus edocta,
 Lassarit vno spiritu, improbè forti.
 Vt nec mereri quiuerint magis mira

Supplicia dirus cum Scioppio Sanga:
 Bonarfciani pompa Muneris prima,
 Catullienteis clune pascat arroso
 Sociûm maniplos: ista summa Pœnarum est.

CXXIII. *De Orbilio.*

FEbriaras posuit quondã Mauortia Roma,
 Sacrifico hoc fuit huic Musę op⁹ Orbilio.

CXXIV. *In Vrintium.*

Cym Batauã auriculã Flãdro sale Vrinti⁹ vrit,
 Nõ iam Belga mihi, regulus è Phrygiã est.

CXXV. *In Cassiodorum.*

FORMosam Sponsæ Sipienti prætulit, Auçti,
 Pellem non hominem Cassiodorus amat.

CXXVI. *In nomen Scoppii.*

SCoppi, de scopis vt sint tibi nomina: restat
 Vnum n: de quo te face pensibilem.

CXXVII. *In nomen Orbilii.*

ORE olido bilẽ semper vomiture magister,
 Syllaba peccabit quando eris Orbilius.

CXXVIII. *In Sangam.*

NEcbenè nec malè olèt Sãgæ deliria: Ius est,
 Pro cerebro in capite est sterc⁹ ei accipitris.

CXXIX. *In Orbilium.*

Orbi-

ORBILIŪ esse bono, q̄d mirū est, Pōtice, naso,
Patricio natus qui fuerit Bonaso?

CXXX. *Ad Scoppium.*

QVod nos ludimus in ioco atque vino,
Istud, Stoice, si improbas, Scioppi,
Tu ludas licet in coco atque fumo.

CXXXI. *De Oweno.*

NON canit, argutis sed coniectāda propinat,
Est ænigma Oweni, nō Epigrāma, liber.

CXXXII. *De Scioppii libro.*

THEssalane Lunæ deducat ab ore saliuam,
Colchica nec spumis Stryx mala athena co
Omnia de Scoppi manāt liuore venena, (quat.
Queis opus est seu Strix, siue uouerca, tibi.
Hinc quoties rigido sederunt corpore venæ,
Ipse sui sceleris pabula dira legit.

CXXXIII. *In Scaligerum.*

INDigetū princeps dū Terras, Scala, colebas,
Defunctus, summis proximus esto Diis.

CXXXIV: *Eiusdem Epitaph.*

PERseus hoc posuit tumulo nō Scaliger, ossa,
Fiebant viso hoc Loiolæ lapides.

CXXXV: *De Sangâ.*

INuenit Sanges V I V I C O M B U R I U M, vt illi

D 3 Inuen-

Inuentis possit, nempe, benè esse suis.

CXXXVI. *De Orbilio.*

Sine cruce numquam scribit Orbilius carmen
Opus huic Scioppii parente lectore est.

CXXXVII. *In eundem.*

Pvlcer discipulus tuus, Magister,
Longo crimine me rogare numquam

Cessat, gratificem tuo sepulcro.

Quiddam carminis illius venusti.

Non est, Orbile, me negare bello

Quicquam huius generis homuncioni.

Quare istuc tibi habe, & boni aestimato:

Oranti Catamito in hoc sepulcrum

Donat Hebius hanc breuem lucernam.

Vt possint Catulique Vultureisq;

Defuncti reperire busticetam.

CXXXVIII. *Ad Scoppium.*

Non volumus, Scoppi, suspensũ cernere te,

Lictori inferias sic decet ire Patri. (quæ

Nõ volumus tantũ, quantũ postinde voles tu

Cũ sapere occipies, hoc modo præuolum.

CXXXIX. *De Orbilio.*

ORBilio enatae toto de corpore virgæ

Histricem prisca prodigii adsimilant.

Cluni-

Clunibus ast nudis hæc bellua decipienda est,
Venatum ingenteis ite, age, discipuli.

CXL. *Ad Stoicum.*

EXi Stoice, quid moraris? exi,
Istic sunt homines, Caper petulce,
Exi marmoree vsque ad vmbilicum.
Quid moraris, inepte, dum moraris?
Exi Stoice, quid moraris? exi.

CXLI. *Orbilius.*

PVs scabiæ, scuticas, Larvas, Deliria, Sordeis,
Vno & eodẽ omnes nomine da: Orbilius.

CXLII. *In eundem.*

QVod vos, Orbile, dixerim herniosos
Te cum Stoicidum cohorte totã,
Frustra irasceris; est periculosa
Clunes hernia proprios videre.

CXLIII. *In eiusdem filium.*

NA siturit pater Orbilius, sed filius Orrus
Culiturit semper. Mutua Grammatici.

CXLIV. *In Clarum.*

POmpeiana ferunt traxisse theatra ruinam
Sæpè, Venus donec proxima tẽpla habuit.
Sæpè cadit Clari, pōpæ breuis, Amphitheatrũ
Constituet pendens auctor id à foribus.

CXLV. *Ad Scoppium.*

DVdum est ædepol, ô Comes Scioppi,
 Quod, pro mutuo amore negligenter,
 Te non alloquor: at roganti amico
 Hoc ignoscere posse te putamus.
 Spes nostras, hominumq; in vniuersum
 Lusisti omnium, ab vsq; de Batauo
 Romam littore, Græciamq; Stiram.
 Tanto tempore tot cruceis tulisti
 Tolli nec potes vnicâ vicissim!

CXLVI. *In lasciuum Poema Bembi.*

DELius in versu faciat quid, Bembe, falaci?
 Dignior hoc auctor sit tibi Deliacus.

CXLVII. *Ad Sangam.*

QVod Vilipendi te vocabulum, Sanga,
 Finxisse glorieris, est palam fallum.
 Furax Scioppus antea hoc meret longè.

CXLVIII. *In Scoppium.*

ORDine Arithmetico mēdacia Scoppi⁹ auctor
 Subducens, pendet ordine Gæometro.

CXLIX. *Ad Clarum.*

PLacatâ pariens, Clarus, Genetyllide, versus,
 Coliadæ iratum numen habet Veneris.

CL. *In Sangam.*

Subti-

Svtilitates assequi catas Scalæ
 Nequire dicit Sanga, bombobellator.
 Quis credet, vnum peditum libro tanto
 Qui captat, esse naris vsque eò brutæ?

CLI. *In eundem.*

Democriti puteos quid lambis, Sāga Ferine?
 Cantaber Isiacus non sinit hos asinus.

CLII. *Ex verbis eiusdem.*

Lynceus est Criticus, tu Talpā, Sāga, fateris,
 Conuenit hic libris auctor vterq; suis.

CLIII. *Ad Joan. Owenum.*

O Wene noster, hoc rogare Germanos
 Omnes ad vnum te putato; cum porrò
 Epigramā condes Teutonum graue in moreis,
 Id cautiore nare fabrices paullò.
 Negligere enim videris, vt fluunt versus,
 Olfacere bellè quam queat merum Tinto.

CLIV. *De Petronio.*

Petroniana scripta cur Sophi damnant
 Mori sopheri illi? (vah meri Sophi dictum
 Ego volebam, calamus errat indoctè)
 Quia non legenda? lectitata verum ipsis
 Testatur hæc damnatio, oppidò vafra.
 An lecta nunquam? Cæcitas precl est cuius

D S In

In iudicando? Sed perinde pellecta:
 Sophis putemus, vt queant refutare:
 Cur ergo non refutat, ast premit, Censor?
 Vomitu fatetur ergo Criticus incauto.
 Glutita dicta tam faceta, non posse
 Concoquere rectè. Ergo error omnis in vestro
 Stomacho est seuera iudicum cohors, istud
 Paucis docebo. Scripta sunt eum in finem.
 Non vt sequare, nec legendo te pascas,
 Sed quo caueri possient modo, discas;
 Vt Satura multo crimina ambitu expingit
 Scrutatur ima, dein cauenda proponit.
 Vt vitia Prætor quæ vocat, iubet claris
 Proposita dictis omnium ingeri à plano.
 Oculis, negare ne scientiam vulgus
 Errore possit in scio noui iuris.
 Quo nudiore ducta imago corpusculo est
 Apparet illò scitius. Pari prorsus
 Modo, eruenda vitia nullus exscindes.
 Nisi ante noris. Ante nosse quei possis.
 Nisi doceare quæ cauenda, laudanda?
 Sunt execranda cuncta. Tu ergo præfige
 Animo cauenda. Tenera vis nimis vanæ
 Inscitiæ illa est, Nomina ipsa vitando
 Censere te vitasse crimina infanda.
 Penitus medullis imprimenda Virtus est.

Vitiorum

Vitiorum imago volitat omnibus circum
 Sursum & deorsum Temporis tibi punctis,
 Adspectus horum si potest Sacrum ardorem
 Eximere menti, nullus, umbra vel saltim
 Tibi fuit ante. Peccat hoc Catonum iste
 Insanus ordo. facere quæ sibi quisque
 Indulget, illa vitia non volunt culpam
 Pati Poetæ, nodus hic latet, credo.
 Non ita priorum sancta Natio Patrum.
 Nemo est repertus qui sacros Poetarum
 Castraret æstus, cum labore non magno
 A stirpe quæssent eruisse pugnanteis.
 At nostra secla sola queis super priscae
 Constantiæ est imago, non ferunt Sillos
 Monumenta seclis tot vigentia, impune
 Iners, ineptus, arrogantiâ turgens,
 Secors Sophista nocte damnat æternâ.
 Quid Bethlehêmi cum teneret ad sanctum
 Præsepe, fecit Entheus Pater? Scripsit
 Acuta, Satiris scripta digna Romanis,
 Plautique, quin et Arbitri, palam versus
 Producit, vnde moribus dicam dicet.
 Eiusce si quis eruat Sophiscriptis
 Hausta è libellis dicta mollibus vatum,
 Multæ peribunt, queis modo exserit Verum,
 Sententiæ, Sophista si quid oggannit.

Hoc

Hoc teste, quin & iudice, opprimi debet.
 De Christianitate, (sic loqui ius est)
 Sentire certè non queat suâ dignè
 Contaminari qui putat logis scitâ
 Ratione dictis: Vt coloribus Culpæ
 Suis notentur, verticem exferat Virtus.
 Non est amare scripta qui queat, causâ
 Eâ, quod ore non loquuntur vt puro:
 Sed quia notandis ingruunt malis doctè.
 Petroniana scripta pernego scripta
 Ideo, vt laci quis ad malum queat porrò.
 Sed scelera diri Principis palam facta
 Vt omnium execrationibus prostent.
 Nero ipse, primùm cum nefanda secreta
 Proftare vidit, noctium efferus Vindex,
 Vatis sceleribus morte sic parentauit,
 Vt ipse certò sciuerat futurum olim.
 Nec morte sic erubuit arduus Vates
 Satiras probare Posteris. Quod excessit
 Vt ridibundus, nec necem æstimans magni,
 Crudelitati regis impii illusit.

Vt nota malorum sit perennis auctorum
 Constetq; Fama, scelera cum suis Pœnis
 Ignota non sint prisca. Quod Deus seclis
 Seruauit è tot stragibus, quis obscurus
Damnare nebulo nocte possit inductâ?

Tot seculorum flamma queis, Dei nutu,
 Pepercit, ergo trux Sophista comburet?
 Emtâ superbus sanctitate, quam vendit
 Vbi libido est. Vos, Sacri Catonistæ,
 Dei ad Tribunal Saturâ prisca confundet,
 Quod Ethnicis tot improbata, calcata,
 Abominata vos sequamini scriptis,
 Intus, sed extra non feratis auctorem
 Sapientiæ notare: Perperam cuius
 Mystas professi, iura cuncta misceris.

CLV. *Ad M. Goldastum.*

Crebra tuas laudeis Cleio, Goldaste, sonaret
 Nostra, sed est meritis vilior illa tuis.
 Digna tuis meritis præconia Cratferus addit,
 Loïolæ summum sunt maledicta decus.

CLVI. *De Scaligero.*

Vt mentem à vitiis seruet pignantib⁹, omnē
 Scaliger impēdit, stirps superiorum, operā.
 At dum cælestis fax occupat enthea sensus,
 Congestâq; Heros, mētem obit intra animā.
 Ne rude quo possit corpus maculare nitorem.
 Quam digne purgant Loïolæ forias!

CLVII. *Ad Scaligeros.*

Dilis gēiti Heroes, magnorū maxima Diuūm

D 7

Poste-

Posteritas, saluete mihi. gens Martia mundi
 Sceptra manu ponens, vt dictatoribus almis
 Barbaries excisa, solo Capita horrida ponat.
 Scilicet in. vstras veniat fædissima palmas
 Pestis, & incestet Scalam Burdone nefando,
 Si scuticâ infelix rabiosam suscitât iram
 Orbilii genus, aut, extincto Rege, Culinam
 Pantolabus fugit esuriens, conuitia ventri.
 Pabula, constipans; conturbatorque libellum.
 Patricio vendit Eluco, Sanga, Bonarisco?
 Altior est fati series, Aquilæque volanteis
 Diuinam portant, Sclarum nomina, gentem.
 Quâ Scarabæus iners, radios vt fulminis almi
 Ferre queat, ne dum premere infelicibus alis!
 Hunc sua contemptum prorsus conuicia calcet.

CLVIII. *Ad Sangam.*

FOedo in libello, quo nihil magis turpe
 Europa vidit, quamdiu libros vidit,
 Vna expatrata est pompa, mirior miris,
 Tibi, Sanga noster, qui furoris extremi
 Coram omnibus probatus atque conuictus
 Vulgaritate vulgus omne debellas.
 Tribus tot inficeta dicta. tot foeda,
 Tot inquinata. tot spuenda, pagellis
 Dicta intudisti plena barbaræ mentis,

Vt

Vt nominare nemo, quamlibet promptus:
Ea mille possit paginis, licet longis.

CLVIII. *In Orbiliū discipulos.*

ORBILII scuticâ si quē semel ira cecidit. (cas.
Grāde habet ultra omnes. ingeniū Sene-
Idque adeò constans, vt nec feruente calorē
Sole, Clæonæis sentiat in stabulis. (tus,
Quin vmbra ad virgæ, quid de Virtute locu-
Clunem agitat cunctis Socraticis melius.

CLX. *Ad M. Vrintium.*

NON est equus, Lyæus, ebrio vati:
Sed esse equuleum potius arbitror, Vrinti:

CLXI. *De Scioppio.*

EGregium exemplum Stoæ dedit Endupera-
Vnde suis Socios moribus inficiat,
Carnarū postquam consumsit frustra Baronū,
Fecit oletum in id, & vertit humum Italiā.

CLXII. CASPER SCIOPIVS.

CRVCIS SIES POPA.

CONcōxti paullāq; fidē, minimūq; Pudorē,
Sectaris, fumos dum, Popa, Madrucios.
Nūc superest nilū, nisi quod te nomine priuo.
Ipse iubes, Crucis vt sis Popa, Suppiade.

CLXIII. *De eodem.*

Velle-

Vellera cum Scoppo nerent fatalia Parcæ,
 Pullaque fatorum crimina ferret ouis.
 Astitit Autolyçi genitor Caducifer, et sit
 Hic Victor nati, me cupiente, mei.
 Neue suo artifici desintrata præmia, dixit,
 Perpetuus Crucis hic sit Popa Suppiades.

CLXIV. *Ad eundem.*

Dli sensum tibi dent tuum, Scioppi,
 Qui, quem pectore gestitas in alto,
 Quærendo gabalum, teris tot annos!

CLXV. CASPER SCIOPPIUS.

ASPIS CICVREPOPS.

D.Vm ferus iste fuit fuit Aspis, Scoppius, & nil
 Fauce nisi plenâ dira venena dedit.
 Nunc cum exarmato vomuit de pectore virus,
 Stercoreo in libro nidificatur Epops.

CLXVI. *In eundem.*

Aspida qui linguâ nocuam liuente gerebat
 Exarmatus Epops fit modò, Suppiades.
 Mōstra hæc tota putas? Et Epops pallēte vene-
 Nunc pro Stercoreis vescitur induuiis. (no

CLXVII. *De Orbilio.*

Orbili⁹ fecit mōstrum horrible atq; pudēdū
 Et scuticis quod vix omnibus excutias.

In

In nasum exstantem resupino clune cacauit,
Vnde orta est Scoppi regula carminibus.

CLXVIII. *De Scoppo Critico.*

QVid doctore potest Scoppo didicisse Poetas
In Lamię turri comi pote pectine Solis.

CLXIX. *In eundem.*

POSTICO Scoppum si quando, Prisce, salutas,
Dic salue ingenii prodige Nase tui.

CLXX. *In Orbilium.*

EX ANIMOREM STARE PVTO, NON
ANIMVM EX RE

Ausonii hunc versum legerat Orbilius,
Hunc ita discipulis, naso resupinus adunco,
Sępõ supercilio mobilis, explicuit.
Vel fuit extinctas frigenti membra veterno,
Vel cū olim extinctà rē, Ausonius, habuit.
Vel versum in somnis scripsit, vel plen⁹ Iacchõ
Versum ad eõ mirandi ingenii, Ausonius.
Nam potis ex animo quo res stare ordine rerũ,
Aut ex re quo pro stare modo huic animus?
O Cor Zenodoti, iecur, Orbiliane, Cratetis,
Quam solus vateis tu legis atque facis!

CLXXI. *In eundem.*

Nestora qua dixit Varro, puto, Pacuuiusue,
Ausa

Ausa vel Afrani hoc si toga prodigiū,
 Fronte triseclitēnem, te diceret, Orbili, eādem
 Ignosces verbo, fronte, Trinasilapum.

CLXXII. *In Orbilium et Sangam.*

ORBILLE, optime nase, tuque, Sanga,
 Culorum optime, quæ sacros libellos
 Instrumenta solent parere vobis,
 Hæc coniungite, deinde cantitate,
 Sic punctum omne Palæmonis feretis.

CLXXIII. *In Orbilium.*

ORBILII quoties caperato schemate Nasum
 Adspicis, Antipodas crede videre Nateis.

CLXXIV. *Epiruram.* (res,

OMNIA qui ex atomis Leucippi construit hæc
 Ex folis atomis viuere dignus homo est.

CLXXV. *Ad Aulum.*

SIVIS, Aule, domum meam venire,
 Primo carmina ferculo Scioppi
 Propinabo tibi, dein Bonarsci.
 Conspectis quibus obsecrabis omneis
 Infernos, medioximosque diuos,
 Totum vt te faciant repente culum.
 Nil vt postideà queas velisue,
 Quam solis natitergiis vacare.

CLXXVI.

CLXXVI. *Sophista.*

NOctidolo studiosus, mendico famis furus,
 Verbocrepifatuus, Solisibi placius,
 Nil aliiprob⁹, omnesibi tribus, altrocule orbis,
 Aurasinilongus, Nasifremocatulus.
 Blattimeriseruus, Tricocomedus, Bibinugus,
 Verborū hæc factis monstra, Sophista, premit.

CLXXVII. *In Scioppum. ex eius verbis.*

CVi sub conuicti censetur lege senectus,
 Nondum desperat carnificem iuuenis.

CLXXIX. *Ad Ictos de Scoppo.*

QVis suus, o verbis prudentes parcite, sit iam
 Hæres, exemplo Scoppius edocuit.

CLXXX. *De Stoico.*

CRas uti ne percat hodie se Stoicus effert,
 Hic interuertit præmia Scoppipatri.

CLXXXI. *Ad Vrintum.*

CVr solos Elegos, Vrinti, te scribere dicam?
 Rire facis semper, ne facias, Elegos.

CLXXXII. *Ex eiusdem Verbis.*

VRinte, per æternos mādabis abire Nepotes,
 Si commendabis carmina Bakkerii?
 Illa per æternos, animal ceu stercus, abibunt?
 Dic vbi Consistent carmina tam lepida?

CLXXXIII:

CLXXXIII. *Ad eundem.*

Avrem Vrintius impetit Batauam,
Nasum Vrintius exferit Batauum.

CLXXXIV. *In Castalionem.*

Castalio Criticus Criticorū adfectat haberi.
O indocte puer, ductua Castra aliō.

CLXXXV. *Panegyricus ScioppI.*

Cleptes Patricius, Scioppe, salue.
Lictoris Soboles, Scioppe, salue.
Tortor Stoicidum, Scioppe, salue.
Mendaci columen, Scioppe, salue.
Sangæ prostibulum, Scioppe, salue.
Hircorum Orbilius, Scioppe, salue.
Successor Volusi, Scioppe, salue.
Furum nobilitas, Scioppe, salue.
Pernæ pernicies, Scioppe, salue.
Fumi diuitiæ, Scioppe, salue.
Morum Transfugium, Scioppe, salue.
Scottum Carcereum, Scioppe, salue.
Fallendi Labeo, Scioppe, salue.
Librorum Hermogenes, Scioppe, salue.
Nasus Stercutii, Scioppe, salue.
Cantorum Bauus, Scioppe, salue.
Vertex stercoreus, Scioppe, salue.

Pectus

Pectus Stramineum, Scioppe, salue.

Pulmo puluereus, Scioppe, salue.

Lictorum titulus, Scioppe, salue.

Nidor Loiolæ, Scioppe, salue.

Pestis Symmachidæ, Scioppe, salue.

Varronis gabalus, Scioppe, salue.

Plauti tristicies, Scioppe, salue.

Phædri pigrities, Scioppe, salue.

Nepotis noua crux, Scioppe, salue.

Næuus Sulpiciæ, Scioppe, salue.

Nex Appulleidæ, Scioppe, salue.

Silli materies, Scioppe, salue.

Rifus Scaligeri, Scioppe, salue.

Ludus Causaboni, Scioppe, salue.

Baudi Ludibrium, Scioppe, salue.

Heinsi prostibulum, Scioppe, salue.

Germanorum odium, Scioppe, salue.

Orci mancipium, Scioppe, salue.

Europæ opprobrium, Scioppe, salue.

Et saluere vti possies, Scioppe,

Despera illicò de salute cunctâ.

CLXXXVI *De Scioppio.*

Scoppus, Scoppius, & Scioppus, inde

Scopus, Scorpió, tum Scioppius, sunt

Vni nomina Belluæ, quis hanc pro

Osten-

Ostentis neget esse sex piandam?

CLXXXVII. *In eundem.* (fæ,

MVlta modis multis deformi inolescere mal
Lucreti vt memorât dogmata, credibile est.

Nam cui Nobilitas Crux est natiua, Scioppo,
Vnde tot ingenteis proueniunt tituli?

CLXXXVIII. *In Sangam.*

VEL silicem in succû flammis, vel ferrea vertât
Robora, vel mutant rore Adamantâ leuis,

Omnia tormento flammæ cogente liquefcât,
Et sterilem in guttam frigida massa fluat.

Omnia cû poterunt, non quibût omnia flâmæ,
Durior est ipso res Adamante noua.

Hirci FRŌs Sangæ, quâ nullæ lege ruborem
Extorquere queas, sis licet Omnidomus.

CLXXXIX. *Epitaphium Scaligeri.* (est,
Siste gradû, Lector; iacet heïc quẽ quere nŏ
Quippe cui Europa est, SCALIGER, hospitium.

CXC. *Ad Scoppum.*

PERiuriorem, Scoppe, cum vidēs Clarum.

Numquid moraris, aut deinde tricaris,
Ambigua dum Victoria exserit neutrum,
Quin te à paterno, Scoppe, fune suspendas?

CXCI. *In OWenum.*

Iura

Iura trium poscas à Scoppo versiculorum,
 Adsuetus semper scribere, Ovvene, duos.

CXCII. *Ex verbis Sanga.*

Vxtà stulticiam respondet Sanguis Elencho,
 Causa domi libro est maxima, nēpe suam.

CXCIII. *Ad Scoppium de libro Heinsl.*

O Scippi, Pater esuritionum,
 Vidistin' aliquid mage eruditum
 Ad summam fatiem iocis politum,
 Quam quā tu Satirā perire iussus,
 Factus ludibrium orbi es vniuerso?

O Scippi, pater esuritionum,
 Quem nunc denuo ad incitas redactum
 Solatur malè fumus è culinā.

Quā gens Stoica porticum iacentem
 Erexit, Maledictione doctā.

Si quid vis tibi lautius merenti
 Extremum facere ante peditum, quò
 Infelix anima ad Strygem redibit.

Hac suspendere reste te memento.
 Quæ prisco nitet vndiquaque ab auro.

Varronis Genio volente facta.

Multo sic pretiosiore pompā

Sangā Stoicus efferere porco.

Qui Clari, modo decidens, Cloacam

Naso

Naso prendere cum nequiret vnco,
Est quâ parte solentior locutus,
Ebullire animam coactus illâ est.

CXCIV. *de Delrio.*

Delrio delirat: quid mirum? Nomina fatis
Respondere, Mago qui docet ipse libro.

CXCV. *Ad OWenum.* (lit?)

V Africies mira est OWeni: quis credere no-
Lectori libros dedicat: ollæ olera.

CXCVI. *In Orbilium.*

Orbilii nasus specula est, hinc cernere possis
Vsq; in Hyperboreas, Antipodûq; nateis.

CXCVII. *Ad Scioppium.*

Tres nisi litterulæ restarent, Scorpius esses.
At quia tres restant, hoc quoq; deterior.

CXCVIII. *In eundem.*

Scoppius ante fuit, q; deinde Scioppi⁹ audit:
Væ tibi si audierit hoc Pater opprobrium.
Nam Vespillo solês truncare cadauera longa,
Semipedem nati demetet à capite.

CXCIX. *μαγιστοζον.*

Nata quid arboreo dat anas miracula fœtu?
Patre luto natos Roma habet alma equites.

CC. *In effigiem C. Baribi.*

Bar-

Barthius hâciuenis tibi, Lector, imagine vi-
uit,

Totus dimidio qui minor esse nequit.

Tunitidam effigiē ceu formę, ita moribuseius

Adsimila, si quæ pulcra videre cupis.

Spe sequitur Proauos. ei adhuc sua messis in
herbâ est.

Indicium ingenii dat tibi, POSTERITAS.

CCI. *In Scoppum.*

Viridicum quod, Scoppe, crepas puto rem es-
se ego veram,

Pandectarum Apici Doctor es eximius.

Codice pellecto, pellincto dicere malim,

Scis vbi iure suo quæq; sedebit anus.

CCII. *Ad eundem.*

Ut cunque dextrè colligasq; ducasq;

Ratione numeros vndequâq; consultâ,

Nisi sinistrâ cautiore perpendes,

Cruce summa tandem, Scoppe vane, pēdebit.

CCIII. *De Batauo.*

Inuictum patriâ pro libertate Batauum

Vincere quo ritu possit Iberus? amet.

CCIV. *Ad Frid. Taubmanum.*

Lingua fuit Phœbi Cæsar, post Cæsara Scalâ

Audiuit vocem quis, Friderice, Dei?

E

CCV.

CCV. *De Serario.*

CLauigerū quia desperāt sibi credere Petrū,
Papicolæ huic fūgo officiū tribuere Serari.

CCVI. *Ad Monachum.*

INGressa est quoties tua claustra puella, vel v-
xor,

Siue aliqua omnino de grege fœmineo.

Omnia cum curâ conclauia verris, & eius

Hærenteis pedibus deluis illecebras. (dat

Dic mihi, Sâcte Ruperte, q̄s omni te vice mun-

Tu quoties nuptam siue solutam ineas?

Heic puto iam scopis Liçtores non satis esse,

Scoppiadę quamuis omnem atauū repetas.

CCVII. *Epitaphium C. Barthi.*

FERuentē è medio rapuit mors puluere bigā,

Cum vincentalii, hunc excipe, Posteritas.

CCVIII. *De Scoppio.*

PRodigiū immane est quo scādit bis modo se-

Scoppo gradus; fecit patricos sibi auos!

CCIX. *In eundem.*

SCazonta fregit cur tener Furcæ procius?

Vult duci ad illam ne pedes lædat suos.

CCX. *Ad eundem Gracissantem.*

TAM lepidè Graios vertis, Scorpisce, libellos,

Vt

Ut vel de glubens nemo queat melius.

CCXI. *De Amillo.*

ORDINE quodq; suo scripsit medicamen A-
millo,

Atq; adeo omne suis viribus, Andragoras.
Interiit tamen æger; at hoc quâ deniq; causâ?
Scoppi carmina erant Antidotis tunicæ.

CCXII. *De Scoppico.*

SOL licet alta obeat duodenis signa figuris,
In Cancro tecum, Scoppice, semper agit.

CCXIII. *Tumulus Scaligeri.*

SCALIGER heic recubat: decurrite, Secu-
la, rite.

Ni facitis, iam nunc Scaliger euigilat.

CCXIV. *Tumulus Scoppi.*

NE calca hunc tumulum; pus est saniesque
sub illo,

Erumpunt, quoties quis bonus instat eum.
Pabula ab hoc æterna legunt coruiq; Lupiq;
Fons hinc ebullit perpetuæ Inuidiæ.

CCXV. *De Morte Catonis.*

Vixerunt multi, Cato mortuus ambitiosè est,
Vtri sunt, ô Plutarche, magis fatui?

TARRÆI HEBI
 EPIGRAMMATUM
 LIBER III.

I. *In Sophistas.*

QUOD non omnibus vnicuiq; possim
 Momentis leue dedolare carmen,
 Aiunt spernere me Sophisticanteis.
 Nil respondeo: Sed scio hoc: Sophistis
 Multo est vilius & minoris ausi,
 Carmen putidulis screare Rythmis,
 Quovis tempore quos patrare possunt.
 Quam, quod momine non queunt in omni,
 Lorum stringere mictui Petroni.

II. *Ad Lectorem.*

CLAUDE oculos, Lector, teq; aurib. exsere tā
 Quot populo, Claro dicturiente, dolēt.
 Tertius hic liber est Scoppi prænobile magni,
 Delicium: magnis vtitur ille Viris.
 Sic quoq; ius magnos homini sacrare libellos,
 Qui cum Stoicidis nil mediocre capit.

III.

III. *In Effigiem H. Grotii.*

QValē istū in tabulā Grotiū depinxit ahenā
 Pictor, in inuesti corpore talis homo est.
 Ingeniū atq; animū plenos Sofię omnib. armis
 Pingere si lubitū est. Dic: Deus heic habitat.

IV. *In Orbiliū.*

TRes Furias vno confundas, Stoice, cinno,
 Non facient vnum tres Furia, Orbiliū.

V. *In Sangam.*

I N genuē natum Sangam, tu, Scala, fateris,
 Marrano quoties Patre fatum esse putas.

VI. *In Scoppium.*

F Oemina si plorat, si mollis cantat Amator,
 Discipulus diri vapulat Orbilii:
 Clinicus occidit, venundat verba Patronus,
 Theiologus rixas, pro pietate, mouet.
 Cum lectore suo Vates si litigat hærens,
 Et mille in ventos spicula Feruor agit.
 Ebrius est Bauius, stertit Veiento, laborat
 Stoicus, expediunt quisq; suum officium.
 Adde vnum, de quo Satiri lolligine turgent,
 Scoppius & Sanges si validè esuriunt.

VII. *In Sangam.*

QVod veritatis somniet sibi soli

E 3

Tute-

Tutelam, inanis iste Sanga, deberi.
 Eam ipse contrà friuolo libro pedit.
 Proteron per hysteron solens agit Sanga.

VIII. *In eundem.*

SI, vt libros scribis, sic dormis Cātaber Ocne;
 Mirum sit, Pater est si tibi Loiola.

IX. *In Grammaticum.*

REGULA queis certâ designat singula lance
 Verba, quibus regnum vertilis vsus habet.
 Nil agitis aliud, quam qui se ferculo in vno
 Pascere pro vno omnes Scoppiadas fatagat.

X. *In Scoppum.*

NESCIRE quædam si eruditio quædam est,
 Antiquiorum vt exputat Sophus quidam;
 Aliquando noster Varro Scoppus euadet.

XI. *De Delrio.*

VNO deductum dicunt te, Delrio, filo:
 Nescio: ducendum fune puto gemino.

XII. *In Grammaticos pugnanteis.*

IN sese atroci concurrunt lege duelli:
 Grammatici, Gnifon & Caper Orbilius.
 Hoc faciūt, nauim quâ nec tuto ambo vehunt
 Alter in alterius perforat inuidiam.

XIII. *Ad*

XIII. *Ad Sangam.*

PRoterue Sanga, qui libro modo infano
 Aliena crimina, facta ceu tua, excusas,
 Quid es lucratus voce parricidali,
 Nili, licebat esse cui suum impunè,
 Quod nunc latrinas ambulas per obscœnas,
 Natitergiumq; Pædagogulos nostros
 Rude obtinere non finis, libro arguto?
 In quem cacatum est, quo inquinare se fellæ
 Pütent Patrocli, Pædagoguli quod, cum
 Præfatione, clune despuant falso.

XIV. *In titulum eiusdem libri.*

PENiculum dicit cum penem Sanga, deceret,
 Sanga solens Taurum dicere puliculum.
 Hoc Sanga è foriis spurios effodit Elenchos,
 Scaligerum queis nõ vult sinere esse bonũ.
 Scilicet vt teneros trahat ad spectacula pullos,
 Peniculum penem nominat Hectoreum.

XV. *Ad Sangam.*

TVne illudere, tu cupis Deorum.
 Isto peniculo, inficete, Genti?
 Cunctis cum foriis tuæ Cohortis
 Subtraxisti animam; vsque ad vmbilicum
 Omneis magnanimos tuos Sodaleis

Expleuisti, olide, inquinate, pallor,
 Ascylton tegis, & Gnythona fingis?
 Illuc te ad Socios age impudicos:
 Qui discrimina nesciunt, Cybelles
 Plenis orgia cum rotant lacertis.
 Tanto tempore quod nefas patraſti.
 Iſtîc non patieris, impudice.

XVI. *In Sangam.* (lim:

Q Vi pater & quis auus Sāgæ ſit, quærerere no-
 Qui numquã eſt natus, diu⁹, vtroq; caret.

XVII. *In eundem.*

D iſcipulũ & fratrem Marrani, Sanga, fateris.
 Quem Maldonatum dicis, Amillus erat.

XVIII. *De eiſdem verbis.*

Q Vei ſit dictio aperta comminiſci,
 Nos non poſſumus, ô aperte Sanga,
 Dic quei dictio aperta ſit libelli,
 Quo nil horridius magisq; cæcum
 Ad ſellas venit vſpîam Patrocli?
 Sic ſis omnibus his apertus vnus,
 Queis cum clauderis arrogante Voto,
 Nil rectum tamen autumas habere.
 Sed ſcis cætera, nec pudet fateri.
 Cum ſis diſcipulus Furoris eiſ

Quo

Quo non ille furentior, Gnythonas
 Qui primos iubet esse Romulorum.

XIX. *In eundem.*

EXiguum Fidei monumentū exstare libellū
 Præcipitis mandat Cantaber inuidiæ.
 Quod nihil est aliis, minimū tibi, Sāga, videt,
 Iure adeo: Nam ius quisq; vti secū habitat.
 Sed tamen indulges aliquid tibi: nam monu-
 mentum

Nulla fides, parū quomodo habere queat?

XX. *In librum Sanga ex eius clausulâ.*

CLausula diuini quæris quam lauta libelli
 Sangam vnum Orbiliis exserat ordinib.?
 Mimus ibi in promptu est, est scena: hinc histrio
 saltat,

Scamnite in tunicâ Scāma frequēs colitur.

Fuscina retigero est, piscem Mirmillo fatigat,

Amphitheatrali pompa parata Ioui est.

Verba bonæ menti superesse sonantia dicas.

Esurit hæc quoties histrio cuncta canit.

XXI. *De libris suis.*

QVod magno tibi, Lector, ære constant,

Isti de Balathronibus libelli,

Miraris benè: Carius libellos

Et Sangis emis & decem Bonarfcis,

Denos qui faciunt quater Scioppos.

XXII. *In Scoppi librum.*

CVm mendacia corrogat Scioppus,
 Quæ nusquam antidea fuere, condit.
 Sic magnus liber ambit umbilicos.
 Sed cur tam fatuam & malam Cloacam,
 Confutatio sancta, Veritate
 Euerrat duce? perperam laboras,
 O Leydæ decus, ô Batava palma,
 Quæ tractat semel iste falsitriba,
 Sint verissima, veriora veris,
 Iure Scoppius optimo, Poeta,
 Proclamat malum olere vanitatis.

XXIII. *Ad eundem.*

PAuca tuo Sangæ quod scripsi Carmina, vot^o
 Non minus est vestris laudibus iste liber.
 At tu si qua putas tibi deesse, aut deinde futura,
 A Sangâ sumes mutua, ibi inuenies.

XXIV. *In Criticos.*

INGeniū in verbis Criticus qui iactat habere,
 Res fugiēs, habet hic ingenium in genibus.

XXV. *De Scoppo.*

MUltā sibi Scoppus de se se credere iussit;
 Quantū hoc, ô Heinsi, debitū! at exsoluit.

XXVI. *In eundem.*

Dum

DUm Syllogismos, Scoppe, nectis argutos,
Sillos mereris ob cruces logismorum.

XXVII. *Ad Fortem.*

Siste aciem cōtra atq; hastatas oggere turmas:
Omnia quæ vincit, fors, tamen est mulier.

XXVIII. *Ad Scoppum.*

PAuca tuis, Scoppi, q; Laudib. infero, quæ non
Ad tua gesta aliquid posse putes facere.
Hoc tuo ab exemplo, ne culpes forte, parraui:
Scaligeri laudeis hâc Ratione notas.

XXIX. *De eodem.*

OMnia cum Scoppi doceat maledictio læua,
Vapulat vt taceat; ingeniosus homo est!

XXX. *Ad eundem.*

FOedo fauorem qui ambît in libro Famæ,
Hic posteris ostendit, ô nefas! Cluneis.

XXXI. *Ad D. Heinsium.*

LVna tuæ regnum Lunæ submitteret, Heinsi,
Quâ putet extinctos viuere, Varro, faleis.
Ni Lunæ imperium Solis detrectet amator,
Sic quoque quæ fratris cogit amante oculû.
Tu Lunæ in regno reperisti regia Solis,
Sceptra, dehinc doctis Luna & Apollo libris.

XXXII. *In Sophistas.*

Nasci

NAsci & denasci si rerum est ordo putādus,
Cur non denasci natus is Ordo, potest?

XXXIII. *In Scoppium.*

NE cogeretur esse genere Vulgari
Sibi, Scioppius, patrem hunc adoptauit.

XXXIV. *Ad Scoppium.*

QVod conuicia prouocationis,
Ut fama est, mediteris, ô Scioppe,
Fama est perlepida & satis faceta,
Nobis excipienda Crassianis
Vltrò risibus, & Catone poto.
Quamquam carmine te iocante læsura
Necquicquam benè suspicêris, ô Rex
Æternus Parasiticæ cohortis.
Nam qui pro merito suo & suorum
Quæ dixit prior, audit: nec ille
Læsum se poterit probare primum,
Nec læsum quoque, cum duplâ mereri
Notus sit vice, quod prior patrauit.
Quod si cætera cuncta diffiterer,
Quæ nunciure mihi patrocinantur,
Peccatum tamen esse nil faterer,
Contra te, impia Cerberi propago,
Quo nemo est magis impius malusq;
Ipso te tibi teste, qui inueniri

A Ro-

A Româ queat vsque Cantabros. Sed
 Illic bestia nidulatur horrens,
 Verinam puto dicier, figurâ
 Notâ Loiolis, vbi, quod haud est,
 Verum dicitur, æstimando falsum.
 Illa est turpior omnibus Chimæris,
 Nullo Bellerophonte perdomanda.
 Quæ tecum tenet impii furoris,
 Horrenda face criminum, gubernâ.
 Vt quicquid facere est malum, et cauere
 Vos dudum duo, maximi Catones,
 Expatraritis, vnde regna vestros
 Agnoscant Stygio furore fasceis.
 Quos sic, ædepol, optimè tenetis,
 Vt secludere tertium libido
 Nolit vestra nefas, cui Bonarsci
 Nomen terribile induit theatrum.
 Sic sitis benè Tresuiri, ô Scioppi,
 Sanga ô putide, & furens Bonarsci,
 Vt nemo queat inuidere vobis,
 Ornatos vbi cernet ambulare
 Pro factis sibi quemque Ternionem.

XXXV. *In Claudianum C. Barthii.*

Claudiani puero faciles q̄ interprete cartas
 Adspicies, exigui dona laboris ama.

E 7 Lusit

H O T A R R Æ I H E B I

Lusit in his olim Barthi florentis acumen,
Dum puer auctorum differit omne genus.
Si qua igitur varo dubia stat lectio talo,
Læsa vel est pueri carmine si qua pedem:
Parcite Censores, & vos ignoscite vobis;
Hoc magni viuunt ordine Troiugenæ.

XXXVI. *De Volâ.* (uis)

Cum se excusaret nō quouiuis, tempore quo
Gratificari aliquod posse Epigramā, Vola,
Appositè in simili rem totam edixit ad vnguē:
Non canis ad quemuis mingere volt lapidē.

XXXVII. *Ad Scoppum.* (lim: sed

Deformis me, Scoppe, rogas te vt amare ve
Scoppe, te amat quisq̄s, se malè is odit ho-

XXXVIII. *Ad eundem.* (mo

Potes, Scorpio, cum duos Neronas
Tres totos Ciceronas, et Vitelli
Concedat decies tuæ gula, vt quam
Dicat prodigam Vpicii culina.
Et sis Patricius pater Meronum
Nec pausam calido sinas palato,
Regaleis Biberi æmulatus haustus.
Es pauper tamen, et rei pusillæ,
O seclum insipidum, & nimis Scioppum!

XXXIX.

XXXIX. *In Orbilium.*

Vita cui solo sua viuitur a tramento,
Post mortem carbo, non erit ille cinis.

XL. *In Scoppium.*

Item esse nemo Scoppium putat sanè
Vigilans vidensq; : somniando quæ parta est.
Nisi somniando non videbitur, GaZa.

XLI. *Ad Catonem.*

Quocumque quoties, ô Cato, vides dicta,
Nocturna quid agat alea, exputa tecum,
Cui vacabat ille auus vetus voster
Zenona toto cum die triumphasset.

XLII. *Ad Rusticum.* (binis)

Sande, Numæ Antiquo, priscisq; æquã de Sa-
Consule Fabricio, Rustice, digne Nepos.
An, te quod duro damnarint nomine fata,
Urbanus factis esse videre minus.
Nec potius Grauitas & veræ conscia Terræ
Simplicitas, nomen vindicat hocce tibi.
Vt in urbano iactentur vota teatro,
Cui sedet ad clauū frænaque, Vulgus, habet.
Crede mihi, pauci magnatū hoc tēpore viuūt,
Qui veteres possint dicier Agricolaæ!

XLIII. *In effigiem Scoppii.*

Pan-

P Antolabi effigiem patinâ spectatis in istâ.
Ex hac spectabat Scurra hominum ingenia.

XLIV. *Ad Scoppium.*

T Angere me doctè Scorpisc⁹ velle minatur,
Quod se nescio quid carminis attigerit.
Tâge manu totâ, nihil hinc, Scorpisce, sequet^r,
Exprimet è vobis pus leuis iste iocus.

XLV. *In Orbilium.*

I Nfani duo, quinque Lunitacti,
Bis deni Fatui, vndecim Petrones,
Viginti Bauisque, Mæuique,
Pondo Scoppiacæ decem cicutæ.
Octa Pondera fronte de Bonarsci,
Seni peniculi Liberiani,
Deliri duo Delrii Sophistæ,
Raderi nouies nouem Bubulci.
Vnus Cratferus instar omnium horum,
Et vix dimidii Lepor Serari,
Cum quadrante trium Capellularum,
Queis omnis Sapiencia attinetur,
Exlecti duo Martialis Hirci.
Et Flacci Hernia, cum Catulli omaso,
Hæc cuncta Orbilius Magister iste est.

XLVI. *De eodem.*

Infor

Informi senicæ, aridæque laruæ,
 Iamdudum Stygis inferæ Quiriti,
 Dic dignum Orbilio vale, Puella.
 Quem sævis Schola mittit è catenis;
 Ut nunc te miserè Charontis alnus
 Successorem auet, atque concupiscit!
 Namque ille est nimis, hercle, delicatus,
 Ex quo Forma tua est profecta ad Orcum.

XLVII. *In Stoicum.*

Ratiocinando dum occupatur, oblitum
 Aiunt edendi Stoicum remansisse.
 Continuet vnum, Stoicus, sapit si quid,
 Octiduum in omne nobileis logos æuum.

XLVIII. *In malos medicos.*

Pestilitas pacto quo cessatura videtur?
 Stultiuidos primum si necet Hippocratas.

XLIX. *Ad Scoppium.*

Participare aliquid vestris de Laudibus, istic,
 Si pateris alios, magne Scioppe, viros.
 Humanū facin⁹ fecisti; atq; Hercule nulla est,
 Secta hodie in quâ non Scoppiadæ superent.

L. *Ad eundem.*

Parce fututrici versum cruciare liturâ,
 Ipse, malus si quis; quando fit, interiit.

LI. *In natalem Orbiliū.*

Molles Hēdecasyllabi venite,
 Gens prognata Aphrodisiū ad Lepōrem
 Mactandus malè pestilente voto
 Sol est Orbiliū reus creati.
 Nunc nunc dicite quod potestis: ō sit
 Tam felix, male faustus vt dies, hic,
 Natus quam foret ante, seculo vno
 Infelix Quaticulius perisset.

LII. *In Scoppium.*

(tur.

Quod gen² est Scoppo? Mater nescire fate-
 Quæ dom² inuerso quæ datur Antipodi.
 Diuitiæ? Linctus. Virtutes? copia tanta,
 Quantam non ingens eluat Oceanus.

LIII. *Ad eundem.*

(est,

Frigida me cēsent moliri Epigrāmata. verum
 Vrunt illa tamen vos male, Scoppiadæ.

LIV. *In Papillum.*

Iura esse prisca seruitutis desita
 Dolet Papillus; dominum hic emturit sibi!

LV. *In Liberium Sangam.*

Stipendiari nomine inuolat Scalam.
 Tribarbari fæx impudica Bonarsci,
 Verina quæ se, dira bellua, appellat.

Stipes

Stipes, stuporque, stuppa vilis, & stridor:

Calo proteruus ipse, nomen indignus

Stipendiarii mererier lixæ.

Stipendium omne qui stipem putat vilem;

Atyos sacerdos quando Gallus æruscat.

Agilemque clune temperat Chorum torto.

Cultros professus iste trans viri lacteis.

Semiuira turpi spina cum salit motu,

Vt mas videri nolit; Attys impurus,

Dominatur inter fœditatis adseclas,

Vt fœmininos alliciat amatoreis.

Olim libido vestra, Sanga Verine,

Stipem mereri flore potuit ætatis.

Nunc exoletus, vltimum retrimentum,

Vulgo expotitus errat omnibus cliuis

Et fortuûtas clune deuorat glandeis

Saltim petire ne fame & siti possit.

Inanis ille rabula, omnium exhæres,

Quæ Bona putare vel vocare quis possit.

Fortuna magna, tumida mobili fluxu,

Nimis licere criminum tibi certum est,

Quod ista larua, Pestilentia Scortum,

Catharma rerum, viuit, & diem cernit.

Quid vltra habere te Licentia credis,

Vbi laceffere filios venit Regum?

LVI. Ep. Jovis I. Scaligeri.

Seruilis

Seruilis veluti fuga libertatis imago est,
Scientiæ est imago sic silentium.

L VII. *Ex iisdem.*

INfana Pietas quid rei est? Amor Patris.
Est Hæctica Febris, vxor, vtraque auelli
Nisi morte, nescit. Quem gulâ putas solum
Sapere alienâ? Censeo cocum. Rex est
Agricola; terræ quippe Dominus; at reges
Dei vocentur, Regia quos penes rerum.
Telluris ossa Rusticos viros dicas.

L VIII. *In Sophistam.*

DUm se principiis Boni fatigat,
Finem perdidit in Bono, Sophista.

L VIII. *In Notellum.*

RVbricam Masuri expolit Notellus,
Sanguinarius est homo Notellus.

L X. *Epitaphium Orbili.*

L Vtea dum crocei destillat ab inguine nasi,
Guttaque hiascenti mergitur ore cadens,
Inuenit spurci mortem sitis ægra magistri,
Sax ea viscereus non premit ossa Lapis.

L XI. *Ad eundem.*

QVem tu videris, Orbili, priorem,

Nec

Nec mente stupet, ore nec ligato est,
Sed totum octiduum siti laborat.

LXII. *Ad Scoppium INLUSTREM.*

Natus es in lustris, in lustris fatus & altus:
Nemo tibi hoc titulo nunc mage conveniens.

LXIII. *In Catonem.*

Nil prandente seuerius Catone est.
Hoc fuerunt alii cacare vultu.

LXIV. *Ad D. Heinsium.*

Qui tua nunc coram video, Clarissime vates,
Vulta, quid in numeros protior esse neges?
Illa mihi prima pro numine culta iuventa,
Creuerit ut cum ipso tempore Relligio.
Tu tamen ignotum vultuque & nomine transis,
Nec iuuat adstantem cautius adspicere.
Hanc ego Caesariem, flauo quae prodiga cirro
Fluctuat, et texti, Carbasa, lenis opus,
Sericaque erubeat crispata volumina luce,
Stoicidis gesto sordibus opprobrium.
Respice me, vates, stirps Martia Nobilis Hebi
Scaligeris digna est Heinsiadæ numeris.

LXV. *Parodia.*

Risi nescio quem modo in Culinâ,
Qui, cum mirificis modis Scioppi

San-

Sanguis crimina cuncta detonasset.
 Dilaudans, ait, hæc, manuque plaudens;
 Dii magni Crepiuentrium disertum!

LXVI. *In Delrium Purpuratum.*

Purpleū te alii, pus purum ego, Delrio, dixi:
 Quid faciā? lingua est bleſa mihi: haud oculi.

LXVII. *Ad eundem.* (reſum⁹:

Cuipepo pro cerebro est, pro corde in pecto
 Dic mihi, Delriades, quā Ratione furis?

LXVIII. *Ad Orbilium.*

Fermento in tumido dicunt decūbere totū,
 Stramineum dixi te quia Grammaticum.
 Parce, senex cordate, odiis: de stramine non es:
 At stipulas ructas quomodo, Grammatice?

LXIX. *In Mathonem.*

Ra decet forteis signūq; animi cita magni est:
 Sic potior magno muſca Leone, Matho, est.

LXX. *In Delrium.*

Delronem quoties vides tumere,
 Et dextram quaterere, & femur ferire,
 Et frontem tremere, horridāque malas
 Spumā tinguere ad aurem vtramque retrò,
 Et sudore rigente ſublauari,
 Crines erigere, orbibus timendis

Vesanzæ

Vesanae faculas vibrare flammæ,
 Alternis pedibus modo huc modo illuc,
 Inclinare gradum, & referre citra.
 Censes bile hominem mala moueri?
 Est quantum pote, dicitur, Sabine.

LXXI. *In Orbilium.*

ORBILIUS facit hoc naso, Ibis q̄ mala rostro,
 Et queritur prorsus nil lepidum olfacere.

LXXII. *In eundem.*

NIL est Orbilio magis inuenustum,
 Nasus cui sine fine, nulla frons est.

LXXIII. *In Prauolum.*

QVEM quanti æstimet omnium, rogatus
 Omnes se vnus æstimare dixit
 Assis pondere, Prauolus, Poetas.

Quas censes hominem hunc habere libras!

LXXIV. *De Cato.*

CRIDIBILE hūc certe est cœlo cecidisse Cato-
 Cū cœlū sapiat proximus ille rudi est. (nē:

LXXV. *In Cosmographos.*

COSMOGRAGHI Antipodas cum procudēre
 supini,

Saucia turba tui floris, Iacobe, fuit.

LXXVI. *De Erasmo Roterodamo.*

QVid mirū, inuidiā si nunc tētatur Erasmus?

Major

Maior erat seculo, quàm minor, ille suo.

LXXVII. *In Sophistas.*

QVæis sunt omnia Vanitas Sophistis,
Quid sunt pars levis omnium, Sophistæ?

LXXVIII. *In Raderum.*

QVæ non percipit, abiicit Sophista,
Et non expositor sit eruditus?

LXXIX. *In Scoppium.*

QVæi se, Scoppius, exserat popello,
Defunctus quoq; magnus ut putetur,
Inuenit vafer: extulitque sese
Pendens posteritatis in fauorem.

LXXX. *Nicoleos Serarius.*

SCRIBERE cū nomē, Pater ambitiose, rogaris,
Dic mihi cur solum NI facis, absq; alio?
Nimirum nuptas dum consecraris adulter:
Conscius amissi Nominis es reliqui.

LXXXI. *In I. Owenum.*

GERMANA palma Veritatis, audisti
Britanna quid Lepore dixerit duro
In te tuosque, Musa, pro Pholo, potus?
Repone bilem. Veritas tibi Sancta est
Etiam bibenti, serios cauillanteis
Vocata longum spernit, atque deridet.

LXXXII.

LXXXII. *In Castratorem Criticum.*

Toto nihil in vate nisi verba Latina
 Martiale, quæ tollere satagit omnia iste
 Interpres ineptè stolideq; tam pudicus.
 Sic perdidit vnico labore Roma vatem,
 Famam illepidus, nomine raso, Criticaster.

LXXXIII. *Scazon in Scoppium.*

Ferox Scioppe, Tristiludium Famæ,
 Quid arbitrare mentis esse cordatis
 Vbi crepare tanta te vident verba,
 Cui fimo parente prodita est larua,
 Genusq; crudum, auitus insidet Fumus?
 Tamen nitere velle mirimis factis?
 Inaniserue desidum tenebrarum,
 Ferox aselle, terreum luti germen,
 Inerudite, pallide, horride, hirsute,
 Inebriate falsimonix poclis.
 Sinu educate Turpitudinis diræ.
 Supina larua, femamicta centone,
 Cui indecora lingua cuncta mendicat,
 Cui impudica lingua cuncta profundit.
 Locum esse credis impiis tuis nugis?
 Et esse cum sciamus, vnde viuamus,
 Optima fercla cænitando Musarum
 F Tuam

Tuam inficetiam, aridosq; Iuroreis,
 Et apta Pestilentibus velit quisquam
 Vorare dicta, præbitor quibus dudum
 Prius perisse, quam dares, cluis notus?
 O impudente pectus obsitum probro,
 O inquiline Stercoris, luto effosse,
 Petulcilingue, Turpifrustimendice!
 Sate è parente Bustuario, cuius
 Cadauera arte sunt sepulta ter mille,
 Ut ille tute filius viri magni
 Dein venire possis in probrum Scalæ?
 Eone nomine impius domo Calo
 Profugit, atque duxit horridum scortum,
 Olente nemo quod volebat in cellâ,
 Eoque cum satellite omnia emensus
 Loca ominoso inania à bonis gressu,
 Rediuit omne Contumeliæ in crimen,
 Deinde turpis exstitit Rogi fossor,
 Et annum recepit in decus funem
 Domestici nitoris, improbum testem
 Crucis petitiæ, & oppido ferè nactæ?
 Ut ille postmodo, ille natus obscæno
 Patris furore Victor, in Deum natos
 Pote insilire, linguiverbero impurus?
 Eone nomine Impudentiæ fulcrum
 Adulteriæ parentis extulit crimen,

Vti pudere maximum queat Scalam.

Ab hoste prouocarier Deos Tali?

Quid, obsecro, atra larua iam tibi mentis,

Rex tuos videnti, & antè Scalanos?

Pudetne tandem? an impiæ fugax sectæ

Rubore frons notatur, æreæ molis?

Sed ista nemo quit putare facturum.

Domi reuinctus inter offulam hesternam

Cibumque, & aridæ famis potum,

Sedes Scioppus, & redemptus in scenam

Furoris, exsul omnibus bonis, ex spes,

Ab Impudentiâ, & Libidine infami

Vt Imperator, omnibus prior, cinctus.

Tui parentis æmulâre virtutes.

Deinde quando lautius tibi quicquam

Mala obtulere fata, mente distortâ

Et ore varo, & impiissimâ linguâ,

Venis latrare Litterarios Diuos.

Datario vt placere per diem possis.

Is illa dia nempè, conscia & fautrix

Pronæa rerum, inaniis tuis nouit

Venire prorsus in loco, bonum Numen.

Sed ante macerato & oppido pulcre

Fame subactò, vt impudentiæ folles

Patente possis ore plenus inflare.

LXXIV. *Ad C. Barthium.*

SCRIPTURUS nitidum puro, Scazonta, meatus,
 A te fas veniam, Caste Poeta, petam.
 Nam tibi deuinctus tantâ virtute recessit,
 Vt sine te, ScaZon, Scoppius esse velit.

LXXXV. *Ad Scoppium.*

DI te perditte perduant Scioppe,
 Qui nos non sinis esse feriatos,
 Sed versus lepidosque candidosque
 Diro nomine conspuis, Lauerna.
 Hoc vnum queat inuidere vobis
 Clarus Patricio Lauernioni.
 Quod mundi opprobrium, luela rerum,
 Pendet Scoppius aureâ à catenâ.

LXXXVI. *Ad eundem.*

QVam sis bella loquens, Scioppa, quæris?
 Esses muta decentior, Scioppa.

LXXXVII. *Ad Martialem.*

SI pro crimine, Martialis, istuc
 Exfectis tibi fratribus luendum est,
 Quod vis carmine ludere impudico,
 Quod BURCHARDVS habebit, aut sinistro
 Hircorum patietur à Pudore,
 Quod dum turpia Poenitentiarum

Narrat crimina in ordines redacta,
 Non narrat modo, sed docet disertim,
 Ut possis benè tu tuum vocare
 Prorsus Grammaticum, benè eruditum?

LXXXVIII. *De Scioppo.*

Mirum est, omnia cum ausit vnus esse,
 Solum hoc esse neult quod est, Sciopp⁹.

LXXXIX. *In eiusdem Carmina.*

Qvam falsū cōdas quæris, Scorpisce, Poëa?
 Expletur nullum crebrius hoc salibus.

XC. *In Orbilium.*

(est,

Carmina nulla facit nisi cum pituïta molesta
 Quis vatem è falsis non putet Orbilium?

XCI. *In eundem.*

(dit,

Mane quod Orbili⁹ Caperato è blemate pro-
 Nolito rugis credere. Risit heri.

XCII. *In Grotium.*

Groôti⁹ hac iuuenis cepit, quâ desinit Orbis,
 Grandia quâ sistit secula Sesquisenex.
 Omē in extremo magnū est, quia desinet in se
 Cui Mundi finis dat rude principium.

XCIII. *In Stoicos.*

Nasuta Cryllis duxit, Aule, Frontonem,
 F 3 Neceffe

Necesse veros inde Stoicos nasci.

XCV. *Ad Urinum.*

Q Vos dicis versus mihi, Urinte, per ire Ne
potes,

Coniunctâ melius voce, perire, canes.

XCV. *Ad Scioppum.*

INers Scioppe, quid placere vis falsis?

Olimque cuncta fers facisque ridenda,

Vt arbitrari te velimus argutum?

Tecum maneto; cumque dicta non lauta

Vulgaritate vis iocante condire,

Tibi triumphas; nil iocosius fecit

Iuxta Scioppus regulam Solœcissans.

XCVI. *De Orbilio.*

SI quæris vnde geminet Orbilus nasum;

Adito Sangam; amisit is suum nuper.

XCVII. *Ad Scoppium.*

SEnem esse magnum si dolet tibi Scalam,

Atque istud ipse vis cauere te exemplum,

Id, Scoppe, prorsus expedibis argute!

Adito Patrem, quærit is suum quæstum.

XCVIII. *De eodem.*

AN hæres suus esse possit, istic

Nullius generis, domus, Parentis,

Munste

Munsterus modo, postea Scioppus,
Sanè nescio; Fur suus, scio, olim est.

X C I X. *Ad Plautum in Sophistas.*

A Tti, quem sapere vsque ad vmbilicum
Dixisti, manicæ parum decebunt,
Da peram & baculum, videbis esse
Quem per circuitum, Attyn, es locutus.

C. *Parodia.*

L Vsi nescio quem modo in Tabernâ,
Qui, cum mirificè librariorum
Fœtor Carmina Billoui explicasset,
Admirans velut hæc, manuque tollens,
Dii, dixit, Canivisium eruditum!

C I. *In Orbilium.*

E Xtispicū exspectant Collegia te Orbiliane,
Doctum cum paucis ante Natispicia.

C II. *Parodia.*

R Isi nescio quem modo in cloacâ,
Qui, cum magnificè Patrocliani
Orbilli scelera omnia extulissent,
Appludens velut his, fauensque clarè;
Dii, dixit, Natibaubitum politum!

C I I I. *In Stoicum.*

I Nfelix, excors, exsul lare, falsus amicus,

F ♦

Stoi

Stoicus es, si sunt, Scorpio, tanta tibi.
Non opus in miseris Elementis perdere vitam,
Tota tibi est olidi porticus apta senis.

CIV. *Ad Tumulum Lipsi.* (ris?)

CVr Lipsi ad tumulū sint cūcta recētia, quæ
Abi: Vetustas omnis hocce deiecta est.

CV. *De Orbilio.*

NON volt Orbilius iuuenēis nutrire capillū,
Ipse sui quota pars, Crispe, supercilii?

CVI. *In Bauum.*

Æqua Bauus melli dulcedine carmina cōdit,
Credo, Sardous si patriā atq; domo est.

CVII. *In Scoppum.*

TE litterarum non benè esse nullarum
Scioppe, dixi, ingentium trium qui sis.

CVIII. *In Bilouium.* (louum,)

QVis vatē esse graue neget, ô Taubmane, Bi-
Qui rumpit cunctos, vix recitans, pluteos?

CVIII. *Orbilii Schola.*

ORbilii non est Schola pulueris illa Cloaca,
Pus scabiesq; vrbis cruda; qd ergo? Chola.

CX. *In Scioppum.*

Nil

Nil aliud prisci Cato si tenet iste nouellus:
Portius est gente & mente tamen geminus.

CXI. *In Sophistam.* (stæ,

Differere est Logicū cui, Quintiliane, Sophi-
Quid restat ne sit Rhetoricum Metere?

CXII. *In Anagrammaticos.*

Littera vertibili dum quilibet apta Patrono est,
Est Anagrammaticus nil nisi Grammaticus.

CXIII. *Poeta Adulator.*

Ingenium pretio venale habet: improbum
adulat,

Caudā habet in linguā, vulpē alit in cerebro.

CXIV. *De Fero.*

Crassum diuitiis modo atque Cræsum

Qui pro ridiculis, Ferus, putabat,

Prodit de subito macer, tremensque,

Et se viuere posse diffitetur.

Causam quæritis impotentia huius?

In somnis socium videt Scioppum.

CXV. *Ad Sabinum.*

Q Viper Stoica nunc olenticeta

Sangæ peniculum, Sabine, raptas,

Illic inuenies malā ad sinistram

Portenta, Oceano integro eluenda,

F 5 Bonar-

Bonarſci caput, & caput Scioppl.

CXVI. *In Sangem.*

PLauti peniculus, ioco Poetæ:

Tergendis quasi baxeis relictus:

Verum peniculum, Ferine, voſtrum

Iſtum terribilem extudit libellum,

Terguntur foriæ cui Batauæ.

Nam te carbatinas tuo Bonarſco

Lingendas bene dedicaffe dudum

Verax Fama fuit; manent Scioppo

Cluneis Cercopithecii exedendi;

Namque iſtâc ratione vos paterna

Creuiſtis bona, cum deinde fratres.

In Scalæ voluiſtis eſſe mortem.

CXVII. *De Orbilio.*

ORBilio prius ac me dem Doctore docedû,

Fulmine me à ſuperis exigat Ira Iouis.

Neptunus glaucâ nantem obruat Amphitrite,

Sisiphio nectat pondere Tiſiphona.

Obſcænas volucres inhumato corpore paſcâ,

Scoppiadæ vel me truncet auara manus.

Antè Libys ſola Leo me depren dat arenâ,

Aut Labyrintho Tauri iur in thalamo.

Antè Sinis medicum flexa ſuper arbore rûpat,

Et Sciron geminâ per freta mole trahat.

Antè

Antè Cyrenæi geminam maledicta Poetæ,
 Pelignique sequar carmina Callimachi.
 Nec leuius peream quam si Pompeia iuberet
 Insutum lentâ Lex periisse nece.
 Antè hoc quam faciam muter vulpiq; Lupoq;
 Panaue sub facie sibilem arundineâ.
 Immò, Pythagoræ verum vt mēdacia narrent,
 Post obitum viuam in corpore Grāmatici.

CXVIII. *In Orbilium.*

O Nasum horribilem & nimis profundum,
 Appendix cui cum siti Magister
 Omni est Orbilius, Modimperator
 Pergræconum auidûm, Alfa combibonum!

CXIX. *In eundem.* (nafi

C Vm Canis Erigonæ coquit arua, in fornice
 Frigidus Orbilius ritè sedere potest.

CXX. *De eodem.*

O Rbilius proprio quod nupsit, Pōtice, naso,
 Dic mihi coniugium falsius esse potest?

CXXI. *In Prodigum.* (bendum,

N Vnc, malè cū viuis, benè viuere quid sit ha-
 Discis; habet pretium Sors reuoluta sui.
 At benè dum vixti, male viuere non didicisti,
 Ergo nec benè nunc viuere, nec malè quis.

CXXII. *De Scoppo.*

QVam leue visiolū credit mendaciū Amator.
Vilius, hoc semper, nūquā at eō erubuit.

CXXIII. *In Rasorem.*

OBscœniora Martialis omenta:
Manu tagace tangere haud valet, Seiren
Theologa; Castus iste rasor impurè est,
Petroniana sæpè nam citat scripta,
Eòq; mittit arroganter auditum:
Prostituit iste Conscientiam infamem,
Qui scire dicit esse cum facit, crimen.

CXXIV. *In eundem.*

LVdentis ioca falsa Martialis:
Tollit Rabula, perperam pudicus,
Non tollit Dominos Deosq; ritu,
Quos clamat pius Ethnico Poeta.
Nempe hos quod colat atque apertè adoret,
Illos non nisi clanculum iocanteis
Suavi versiculos Lepôre, condat:
Intra viscera Loiolæ tumentis.

CXXV. *In Stoicos.*

PERfacile in lapidē est ossum durefcere purū,
Hic sapit in mediâ cui rosa nata niue est.
Ite parentatum vestris, gens Stoica, nugis;
Viue-

Viuere nos vestrum Mors iubet ante rogū.

CXXVI. *De Germanis.*

DVlcacido in vino patrat Germania, genteis:
Sāguinis Hesperias quod iubet in gluuies.

CXXVI. *In Sophistam.*

Nil vult simia viuidi Platonis,
Extra vmbra, male dum capit docentem.
Sic qui se esse Platonicum laborat,
Reverā Platanonicus, Sophista est.

CXXVII. *Ad Rasorem.*

SToica si vestro Taxus sedet optima crine;
Quid cū Bilbilico frōs, tibi, moesta, ioco est?
Exige per cultros, Phrygiā Musam erue testā,
Illa nocens minus est, mage facta salax.

CXXVIII. *De Scorpisco.*

Nil praestat nisi se solum, Scorpiscus, amicis:
Hic scit cū paucis quare hōines iā adamēt.

CXXIX. *In eundem.*

Nil mediocre, Scioppe, aiūt te audire lubēter;
Esse ego te, Scoppi, dico trabalē hominē.

CXXX. *De eodem Scioppo, Aleatore.*

Alca damnosa non iam conuicia seruet,
Tessera nec scelerum mobile ducat opus.
Fecit, uti noster sit Gymnosophista Scioppus,

Stoicidum columen qui fuit ante Cato.

CXXXI. *De Orbilio.*

QVod tribus haud quicquã nasis sapere impetret à se,

Non est res nimium ridicula, Orbilius.

Quis binis vñquam parmam tetigisse sagittis
Auditus, damni est copia sæpè vicem.

CXXXII. *De Pulibiano.*

QVod nitidà in tunicâ cultum me incedere cernit,

Nobilibus plenum pectora tota atanis.

Rumpitur inuidiã foetens, Lupe, Pulibianus:

Quid faciam, nisi vt hoc ille magis faciat?

CXXXIII. *De Orbilio.*

ORBILII in naso fecisse Ciconia nidum

Dicta, habitare refert se cacabo in veteri.

CXXXIV. *Ex verbis Scoppi.*

CVi sunt sidera quos probas, Scioppi:

Clarum est omnibus esse Sideratum.

CXXXV. *Eiusdem Epitaphium.*

HELLUO patricius, populi Rex Luxuriosi,

Pergræcator Eques Scoppiades iacet heic:

Omnia si potuit quæ singula magna putantur,

Mille ferat pro vno Scoppius hic lapides.

CXXXVL

CXXXVI. *In Cynicum.*

Qui per compita, cum meridiatur
 Succinctâ grauis ambulat lucernâ,
 Et te quærere differis, Cynisce,
 Dignum voce hominem suâ notari.
 Quid de te fateare, non fateris?

CXXXVII. *In Scepticum.*

Cui sordet omne quicquid omnib. lautû est,
 Secum ille solo pendet, absq; rivali.

CXXXVIII. *Sine querellâ.*

Nil generosius est quam nil temerariè obire,
 Alterum ab hoc statuas, facio cuncta absq;
 querellâ.

CXXXIX. *Ad Lectorem.*

Si turpe, illepidumq; putidumq; est,
 Et conuicia quod ferat Scioppi,
 Laudari immerito. Benigne Lector,
 Culpanos tibi dedico libellos.

CXL. *De Hirco Poeta.*

Hircus quæritis vnde sit Poeta?
 Rosit Laureolam Scioppianam.

CXLI. *De Poeta.*

Poeticam me ferre quod iubes Sortem
 Nilque esse dicis, adfluentibus cunctis,
 Jocosorem exire rustico quouis,

Vis vera dicam? Veritate deliras.

Faceta digna pectore hausta magnati

Salire lector fuenit omnis auctoris

Auctoritate. Nobilis potest nemo

Ignobileis putare quos facit, versus,

Scoppus tenendo Regulam Solæcissat.

CXLII. *In Stoicum.*

INfessor Famæ; morum corruptor, auarus,
Crudelis, vecors, laudis adulterio.

Quid miserâ in vitâ viuendi quærere causas:

Insistis, magnum est, Stoice, si lapis es.

CXLIII. *In Stoicum Affidium.*

Vinum erat in trullâ, vinum mutauit aceto,
Olfecit postquam Stoicus Affidius.

CXLIV. *In Poetam Laureatum.*

CVm recitâtê hodiè te audirè, laurea cui frôs:
Istos adflauit versifices animos.

Cõfiteor, mihi laureã ego quoq; sesquipedalè.

Optauì, atque ad eò voto auido, & calido.

Sed ne decipiam credentem te facilè, vt ne

Riderem morsâ, non vt eâ induerer.

CXLV. *In figuram Ducis Parmæ.*

TAlis Alexander vultum Parmësis habebat,

Fratrem iurares esse tuum, Macedo.

CXLVI.

CXLVI. *Tumulus Mariae à Wakkonfels.*

FLos Florū heic Helena est, oculi marcescite
Sidera se abscōdāt, cōdit heic Maria! (florū!

CXLVII. *Ad Scioppium.*

TER benè qui dicit rē te expediisse, Scioppi.
Si sapias, aude inquit quartū, & eā incipies.

CXLVIII. *Ad Paullam.*

POcula plena bibam cū vestrâ, Paulla, Salute,
Paullū est si ægrotas, non tamen & moreris.

CXLIX. *De Sangâ.*

PIstrinum esse suam concedit Sanga cohortē,
Quid nî? in quâ triplex ipse asinus molitur?

CL. *Ad Delrum.*

Lingua tibi casta est, si verum, Delre, negam⁹,
Verum vera placent, est tibi casta fide.

CLI. *In eundem.*

EST cui Scaliger ex homuncionum
Martinus grege Delrio Sacerdos.
Quantus Longurio putas, Scioppe, est?

CLII. *Ad Scioppium.*

Malum omen Æthyops putatur obuius,
Sinistra vota turbat ingruens spado,
Quid actitare deputabitur, cui

Et

Et Æthyops in ore, & impotens spado
 Inerte corde regnat? ô duplex nefas!
 Furens Scioppe dum licet, semel peri.

CLIII. *Tumulus fos. Scaligeri.*

SCaligerum Heroem, Belgæ Semones in isto,
 Postquam abiit terris, deposuere rogo.
 Vrite membra ignes, Famam tentate Latrones,
 Omnia quæ potuit SCALIGER heic posuit.
 Cætera nec voluit nec quiuit, in Æthera nomē
 Æterna æternum sistere flamma volat.
 Vritis exsuuias, terræ genus, exsuuiatum,
 Cælum cælesteis scit decorare Viros.

CLIV. *De eodem.*

NOuenus ordo si perire cælorum
 Et alma Terra, marmorisque vis glauci,
 Cui hæctenus putata, corrigas scitum,
 Et istam ad orsa subde regulam Euforbi,
 Ocelli, & omnium Italæ virum Sectæ,
 Perire Mundus haud potest, tegit SCALAM.

CLV. *De Caesaribus Iulio & Scaligero.*

NI mortem humanam Cæsar tuus oppetiisset
 ROMA, foret numeris additus indigetū.
 At mortem Cæsar si SCALIGER oppetiisset,
 Non iam esset superis inditus Ordinibus.

IULIUS

IULIUS hoc distans & SCALIGER, ille ho-
mo mortem

Humanam, diuinum oppetit iste aditum.

CLVI. *Loquitur Scaliger.*

TERRA vale, notique Poli, sequor intima rerū,
Nil iam sub Lunâ est scire quod heic ne-
queam.

Fata modo irrumpo, radium librosq; secutus,
Ut per me possint discere sese homines.

CLVII. *De eodem.*

Ut dudum ingrati pertæsus crimina seclî,
Omnia doctrinâ exhaustit & edocuit,
Esse ratus tempus discendi dia; abiit; Nunc
Disciplina Deus Scaligeri, astra liber.

CLVIII. *De eodem.*

NE moriare Deum quis te neget enthea cer-
nens
Scripta? magis hoïem hæc nobile posse, obeas.

CLIX. *De eiusdem libris.*

Milia Scaligeri tria, Arabs liber, ebibit auri,
Numquam aurum posuit vilius Arabia.

CLX. *Eiusdem Epitaphium.* (Olympi)

QVOIA vna hæc? SCALÆ. Quis Scala? adscēs?
Heic cælum vlnarum ritè triū in spatio est.

CLXI. *De eodem.*

Nil

Nil Venus exforpsit, nil Bacchic⁹ ardor ab isto,
 Qualē se accepit, reddidit hic Superis. (nosse
 Hoc totum in lucro est, quod Scaliger omnia.
 Quiuit, habet quod sic imputet astricolis.

CLXII. *De Obitu eiusdem.*

SCaliger oppetiit, quo tēpore Lumina clausit
 Doctrina, erexit luscum oculum Inuidia.

CLXIII. *Ad Scopum, Parodia.*

HEsternā, Scope, de die cacanteis
 Multum risimus aridos libellos.

Vt conuenerat, in Patroclianis;

Cacanteis Titulos tuos, Poetæ;

Ridebant numerimodo hi modo illi.

Reddentes faciles caccationes.

Atque illinc redii tuo rigore

Incensus, Scopice, inficetiisque;

Vt nec me miserum Venus iuuaret,

Nec ferret solitos Charis, Leporeis.

Sed totum domitus rigore menssem

Torquerer, cupidus calere quoquam.

Vt te te exagitem & tuos sodales,

At postquam nimiā niuis procellā

Plusquam mortua Musa se exsuisset,

Istum, dire, tibi dedi Cachinum,

Ex quo perspiceres tuos rigores;

Nunc

Nunc audax face sis, meumque risum
 Oramus vice rideas Catonis,
 Ut Pœnas Venus expetessat à te
 Arguto tibi læsa cum Catone.

CLXIV. *In Scoppium.* (fallat

Q Vi Comedo fueras, Comes es: licet vltima
 Syllaba, nil voftris moribus eripuit.

CLXV. *Ad eundem.*

C Vr male cõueniãt Sorti tua nomina, quæris?
 Qui Scoppũ poteras viuere, vis Comitẽ.

CLXVI. *In eundem.*

N Ominib⁹ multis ornatum excellere Scopp⁹
 Dum putat, expunxit nomina nominib⁹.

CLXVII. *In eundem & Bilouium.*

C Oñmendat Comiti Scoppo Billouus alũnũ,
 Ipse Comes. Tota est Aula trium ista canũ.

CLXVIII. *Ad Socios.*

P Antolabo Scurræ Nomentonæque Nepoti,
 Hunc posuit tumulum maxim⁹ è Sociis.

Gurgitis atq; Gulæ, dium genus, heic altelli
 Grandia consumtis membra locant opibus.

O Socii, date vina manu, date ferta, benignâ,
 Et bibite, & lætis cingite pocla rosis.

Mors autem vellem, vt vulgo, VIVITE, dicit,
 Pantolabis

Pantolabis venio, dicit, iö Bibite.

CLXIX. *Tumulo ScoppI.* (cio,

SParge rosas tumulo, nardūq; inverge sepul-
Post mortem Scoppo si cupis esse malè.

CLXX. *In Scoppium.*

COrnu habet, hoc Scopp⁹ caper occiput au-
tumat esse,

Spongia pro falso est humida ei cerebrō,

Aureis non aureis, sed sunt spelæa Neparum,

Frons effrons multi campus araneoli.

Nasus hians Lernæ mutonē, oculi vndiq; rufi

Lampada fumanti stinctam oleo referunt.

Hernia labrorum est Hecales mediæ atra Me-
phitis,

Barba hystrix, vel quæ spicula Echin⁹ habet.

Et miramur adhuc tã formosum caput aptus,

Essa velit cunctis quod caput ingeniis!

CLXXI. *In eundem.*

Virus Alexandri cum crimine Despauteri,

Vnum aliquē è cētū, Nestora, Glossographis,

Dein librum horribili cum nomine duc, **R A P E**

T O T V M,

Ducalium **M E C V M V A D E,** cui titulus.

Adiice pro pompâ sextum decus Anticyrarum

D O R M I S E C V R E cui vigilant asini.

Tum

Tum dictata aliquot NOSTRORVM longe
MAGISTRUM,

Donatum pueris qui facilem esse negant.
Qualia monstra timet senis alea Cæsariensis,
Ne de Grammatico fiat iners Alapus.
Omnia cōfunde, atq; emplastrū cōfice coctis,
Orbilii inspergas quinque supercilia.
Hoc nisi Carminib. nostris sine crimine læsum
Restituet Scoppum, nulla medela potest.

CLXXII. *In Criticos.*

Eousque ventum est iudicando nunc nobis,
Plus est Poetæ iudicium, atque Lectorum.

CLXXIII. *In Scorpiscum.*

Nullam captator cœnā Scorpiscus omittit;
Hinc, ne corrumpat, omnibus eūcitur.

CLXXIV. *In Sangam.*

Cognatam canit esse Veritatem
Cantabris popularibus libello
Qui fœdo horribiliq;e, putidoq;e
Prostantem iugulare Veritatem
Verinus cupit, adiuuante Claro:
Hoc est qui poterat venire cædis
Communis reus, esse parricidam.

CLXXV. *In eundem.*

Pent

Peniculum dicit cum Scopas, Sanga, deceret,
 Qd̄ meruit nomē, quanto homini est odio!

CLXXVI. *In eundem.*

SCaliger in titulo est, in libro Burdo;
 quid hæres?

Loiolæ maior quam liber est titulus.

CLXXVII. *In eiusdem verbis.*

Peniculum scripsit PRO principe Maldonato
 Proque magistrali Delriadæ titulo,
 Sanga: quid esse potest his digni?, atq; cloacæ
 Facto, isti ut purgent pectora peniculo.

CLXXVIII. *De eodem.*

INscripsit Claro Foriarum carmina Sanges,
 Stercoreo luteus, quid pote simplicius?

CLXXIX. *In Sangam.*

ERrabam sanè cum te & tua, Sanga, viderem
 Carmina, Loiolæ facta supercilio.
 Nāque aliquid dignū corui Barathronis hiatu
 Lecturum in castos coniiciebam animos.
 Verum abs te bellè decepti, Sanga, redimus
 Quod maledicentem Scoppiaden sequeris.
 Et malus est nimium, qui cū maledicere Sāgas
 Exemplo docuit deteriore Canes.

Hoc

Hoc adeo malè fecit, ut ipso in limine docti
 Doctoris genio discipuli intereant.

CLXXX. *Ad Scorpionem.*

Mentitur qui te laudat, qui, Scorpio, sannis
 Rumpit, adulatur; Rex meus esse potes.

CLXXXI. *In Bonarscum.*

Varronis Satira audiit superbo
 Quodam nomine, Clare, sesqui Vlysses.
 In te qui Satiram, Bonarsce, condet,
 Sesquidæmona nuncupare possit.

CLXXXII. *De Orbilio.*

Orbilius dixit Sapientem discipulorum,
 Nec simul erubuit maximus: os hominis!

CLXXXIII. *In interpretem Catulli.*

Ut sit iam pueris Catulliani
 Quæ vis carminis explicata summa.
 Velle exponere iactitas Catullum.

O Gnifon, male iudicat Poetas
 Præmansus pueris cui est Catullus!
 Vel si quis benè iudicat Poetas,
 O Gnifon, malè iudicat Puellos!

CLXXXIV. *De Symmacho Scoppi.*

Ante fuit mutilus; cum, Scoppi, Symma-
 chon edis,

G

Fecisti

Fecisti nullum; debet, inique, tibi.

CLXXXV. *Ad Lectorem.*

Iocose Lector, horridè cadit versus
Cui aure in vnicâ est necesse dormire.
Vtramq;, Lector, explica mihi, promte
Profabor istud integerrimo versu
Puto esse turpe quo magis nihil rerum,
SCIOPPIUS nocere se cupit Scalæ.

CLXXXVI. *De Orbilio.*

OLfacit Orbilius dum vinum, stuprat aceto,
Et bibit hoc puri nomine: nasû hominis!

CLXXXVII. *De Scoppio.*

Væ sit Relligio Scoppo cupis ardèlioni
Q Scire? ea relligio est q̄ credita Curculioni.

CLXXXVIII. *In eundem.*

PVrum quis mihi Scoppium probabit,
Pipillum modo huic canens, modo illi,
Qui de stercore victitat suo pte?

CLXXXIX. *In eundem Priapissantem.*

MEntula cui sola est sua in ore, pudicû eum
habebis?

Vrinam præter nil, Labiene, sapis.

CXC. *Ad Frid. Taubmanum.*

Sancta

Sancta Vetustorū mens atq; anima Enthea
vatum. (lo.

Cui totū in numeros Heliconā reclusit Apol-
Comica qui primis calcas proscenia plantis,
Dum iuuenēis annos teneri tenuere Lepores.
Flore sed elapso fructus satiare virileis
Herois potes auguriis, vt mixta Cothurno
Vmbria Mantoas geminet tibi Gloria Laurus.
Quid titulos, spurciq; emblemata vana Bauil-

II

Req; vacās studium, maledicendiq; tumoreis
Intuitu dignare tuo? tibi Musica Plauti
Scena, tibi exposito patuit via Sancta Marone.
Hunc trepidū in nebulis, & vix vestigia denso
Cœno eluctantem, fœdi discriminis audax
Barbaries domat, & ructantē ex sanguia bullis
Scripta vagis, nec Musa loco, nec Laur' odore,
Nec varum princeps oculis dignatur Apollo.
Sed lacera ex succo singultantem ilia cantu
Arida in obscuros Famæ sitis exigit æstus.
Et grauis esuries, & lenta vocabula pridem
Mēdici Comitē. Cui dena volumina versuūm
Octiduana ferunt pro grandi prandia voto.
Scilicet his animis toto Bacchatus in orbe est,
Singula dum nummis laurus censita duobus
Deficit, & quæuis frons vatis imagine pallet!

Institor ingenii, Caupo parasitus Honorum.
 Cætera quid numeris inclusa potentibus edâ?
 Omnia sunt obolis homini venalia binis,
 Iure sub hesterno natat irreuocabile nomen
 Versificis, crudâque Cocus redimitur ab offâ.
 Cassida nunc cœnâ venalis, & aurea pendent
 Arma, trib⁹ ferclis. Terræ omniparentis alum-
 ni

Vulgus heri miserum, desertæ probra popinæ
 Nobilitatem hodiè turgētem insignib⁹ edunt.
 It per adoranteis Comes interim & aurea fun-
 dit

Dona manu, rediēre Sophi, venēre Bootæ.
 At tu qui nostro maior, Taubmane, fauore es,
 Siste manum, calamiq; aciem temerare recusa,
 Quid sibi de larua, quid inanibus ille Poetis
 Somniet, exesto vigilantibus addere visis.
 Ut canis eiectis Epulo malus imminet offis,
 Ynguibus vt propriis scabiem domat ægra Vo-
 luptas,

Sic sua dicta ferox Balatro cum fæce reducet,
 Sic proprii Bauus ingenii prurigine obibit.

CXCI. *Parodia in Scioppum.*

Scioppus ille, quem expulistis, Aufones,
 Ferocit

Ferocit esse Teutonum impiissimus.
Nec vllius voracis impetum gulæ
Timere prouocare, siue poculis
Necesse dimicare siue ferculis.
Et id negat superba Bauarûm palam,
Negare regna, comparesque Gifani,
Neoforumque, Martiosque Noricos,
Monachium, trucem que mortuis Patrem
Cui iste, post-Scioppus, antea fuit
Salax Triphallus: Altidorpio in iugo
Vorace sæpe fauce gloriam abstulit,
Diserte Gifani, & polite Ritteri,
Tibi hæc futura porrò cognitissima
Timet Scioppus: A stricis tonitribus
Tuo oblatrasse pallet in cubiculo,
Tuo imbuisse litteris in otio.
Abinde tanta Peruicaciæ freta
Rate exiisse, læua siue dextera
Tonaret aura, siue vtrumque Iuppiter
Simul vocaret ignium globum in latus,
Neque vlla fata credidisse Numinum
Malis parata, cum relicta vita sit.
Breuissimum vsque ad halitum suum fugax.
Sed hæc adhuc fuere, nunc Cratetico
Locatur ore, seque deuouet tibi
Cinisce Icesie, & Cynisce Icesii.

CXCII. *De Scioppo.*

Quoicunque obuius es, fremis Poetam,
 Et magno propior tumes Maroni
 Quam sint Actius, aut Vida, aut recenti
 Quisquis Scaligerum tubâ vererur.
 Rumpêris, Sacer, obuio Scioppo.

CXCIII. *In Scoppium.*

In vrbe Româ esse inuenire neminem
 Periuriorum se, & fide tantâ malum
 Scribit Scioppus atque iactat in libro
 Quo Pestilentia ipsa multò est sanior.
 Nimirum id illud esse Plinii puto,
 Nullum esse librum tam malû, quicquâ boni
 Quin idem habere sit putandus: Millia
 Inter ter octo grandium & Capitalium
 Mendaciorum, cum Scioppus est semel
 Verum locutus, Plinio constat fides.

CXCIV. *Epitaph. Scaligeri.*

CRux Sociis ex hâc nascetur, Candide, tûbâ
 Lector: habent isthanc Scaligeri ossa senis.
 Atque ad eò hoc, carmen quamprimum facta
 videbit,
 Ex hoc pendebit factio Loiola.

CXCV. *Ad Dom. Bandium.*

BAudi Candide, cui scapham suo pte.

Verum

Verum est ingenio scapham vocare.
 Cum iambo nimis arduo & polito,
 ScoppI Spurcicies perire iussa est.
 Quam nostri vereor vicem libelli,
 Qui, cum tam lepidâ manu teretur,
 Vero nomine forsitan notatus
 Appellabitur arrogans, quod in te
 Et vestras maledicta iacta Musas
 Vlcisci iuuenilibus iocorum
 Ausit carminibus: Sed ô Beati
 Manes Scaligeri, & superstes illi
 Doctorum chorus Arbitro virorum
 Vobis Simplicitas probetur isthæc,
 Cum non sit nisi versibus iocosis
 Confutanda, patens cuique perse
 Foedarum atra Lauerna falsitatum.

CXCVI. *Ad Nicium.*

O Purissime, Nici, in eruditis
 O Doctissime, Nici, in expolitis;
 Quod te rarò adeò canam, alloquarque
 Ignosces, puto: Nam tot est Scioppos,
 Tot Sangas reperire, tot Bonarscos,
 Qui vatem esse vetent suorum amicùm,
 Ut totum hunc malè nauseem per annum,
 Quem viuo procul à tuo Lepôre.

G 4 Inter

Inter tam mala monstra, tamque fæda
 Nicl me meminisse turpe factu est.
 Sed tu nomina ne perinde, Lector,
 Coniungas, velut hæc facit papyrus,
 Coniungas vel ita vt solent papiro
 Condenti dare sepiam nigrantem.
 Sed pro nomine Nicii polito
 Poscas, censeo, me nouum libellum,
 Quem si non tibi soluero, sed olim,
 Poscas mancupio meas Camoenas,
 Aut nil continuum legas per annum
 Ni quod laudet amabiles Scioppos,
 Sangas Veridicos, Bonos Bonariscos.

CXC VII. *Ad Lectorem.*

ARteis Scorpius helluatur omneis.
 Credas Candide, disputare ador sus-
 Omneis nos facit ille nauseanteis.

CXC VIII. *Ad Kirchmannum.*

QVid Scoppi patrem censes, Kirchmanne,
 fuisse?

Discipulum Coi censeo ego Hippocratis.
 Incrementa etenim de functis esse creandis
 Somnia describens tradidit Hippocrates.

CXC IX. *De Patre Scoppii.*

FELicitatum idcirco per gradus cunctos

Ad

Ad summum honorem carnificis abit Lictor
 Ne posset humili patre Filius nasci
 Vnus futurus instar omnium Furum.

CC. *De Scoppio.*

SCoppius vt quondã pro posteritate legatur,
 Nil intentatum cuncta, relinquit, agens.
 O miser, & meritò: qui cum nemo esse potissis,
 Esse aliquis maus & simitu nihili!

CCI. *In eundem.*

AVdibis in quo, Vinciens, libro Furem.
 Scioppii illic esse crede Germanum.

CCII. *In Stoicum.*

QVæ mœcha facta est antequam duxit virũ,
 Quid nupta faciet Arriana? Stoicum.

CIII. *Ad Scoppium.*

NEc stellispicium scio, Scioppi,
 Nec Chaldæa notas poli potenteis
 Me gens edocuit, suum prophetam,
 Verum vnum tibi pollicebor isthoc
 Longè quod Petosiris & Necepso
 Artem vincere dictitent disertam.
 Ingens astra periculum minantur
 Quod possis Domicœnium vocare
 Integri octidui, caue, Scioppi,

G s Hoc

Ad

Hoc possint Comites perire centum.

CCIV. *De Scioppo.*

TVrpe est scribere, sed tamen necesse,
Est mœchus sibi, qui Scioppo amicus.

CCV. *In eundem.*

PLus egit sene iam parente natus
Vespillone licet, cui iuuenco
Annorum puto sedecim, sinistra
Prodegit patrimonium clependo.

CCVI. *In Orbilium.*

NA sitremolocol⁹, feruliubr⁹, altroculorb⁹,
Pacifugoprensus, Turpipoplifatus.
Pulcritenospernus, veterisequus, attricolorus,
Cunctinouorifus, Solisibi placius.
Omnealiitemtus, Blattitineebrioserus.
Orbicerebrituus, Tristilaborirapus.
Labrirogofumus, bustaurirubus, geniflamus,
Cordepeponisapus, mentipapyrisapus,
Luminhyæniuidus, membrarboricortilibros⁹,
Sepimeropotus, Noctisoporifugus.
Tumilucernituum, Crepisibiliuentrisufurrus,
Dusitenebricolus, Manticotergirubus.
Vulpidolosimul⁹, Canicādittahus, Lupiriēt⁹,
Bubomaliclāgus, Linguomachæromachus.
Foedinatispicius, clunexterebrofapiuirgus.

Et quid non dicas Grammaticum Orbilium!

CCVII. *Ad Scioppum.*

Pondera sectarum qui nosti cuncta, Scioppi,
Dic mihi quot plumas Stoicus æquiparet?

CCVIII. *In Orbilium.*

Orbili nasū pingas quā in imagine, queris?
Balaneæ quæras mentulam, ibi inuenies.

CCIX. *In Scoppium.* (vno

Multos iactat auos, & rectè: quomodo auo
Cui tot sunt Patres, Scoppius, exstiterit?

CCX. *In Formam eiusdem.*

Quæris tu placeas quā, formosissime, parte?
Quam partē in nudō nemo videre potest.

CCXI. *Ad Antiquarium.*

E Vandri vetulæ commentus dicta parentis,
Quid tibi cum seculo, Passidiane, tuo?
Quid tecum seculo? si vis te viuere credam
E bustis mecum desine, inepte, loqui.

CCXII. *Ad Blauiscum.*

Caudatos Lepores facis Poetas;
Leydam censeo ne bitas, Blauisce.
Si te viderit Heinsius, peristi.

CCXIII. *In Scoppium Parodia.*

Tacetum fuerat, Baroni quod mēsa ferebta,

Gustavit postquam Scoppius, ecce, lutū est!

CCXIV. *Alia Parodia in Bilonem.*

DVM donas, Bilo, Laureas Sybotis,
Defisti, Bilo, Laureas habere.

CCXV. *De Epigrammatis.*

PRoxima q̄ Satiris Epigrāmata ludere ducā,
Plurima in vrbano seria mista ioco.

Loiolas fatuos, & Scoppi mollis acumen,

Rumpere festiuo res mihi grata sale est.

Scilicet argutum flos est Epigramma, nocentis

Dum lusum, Silli, non sua lingua putat.

Et procul à vitiis falsum tenuere Poetam

Carmina, q̄ blandā turpia voce notant.

Nec minus erroris tacitè monuere legentem,

Sic iuuat arcano tinguere fella fauo.

Vtq; acies tenuis, penetrat cito corpora lamne,

Sic gracili erubuit Perfidia ic̄ta ioco.

Adde q̄ indignum calāmos in publica muneis

Commoda rimandis dedecorare malis.

Dumq; rudem vulgum terrent à crimine Silli,

Historiam ignoti sæpè dedere mali.

At leue dum transit nitidi Mucronis acumen,

Consciis vltro ad se tela petendus agit.

Nec scelerum facies datur inspicienda p̄ fanis,

Quippe sub arguto condita tota ioco.

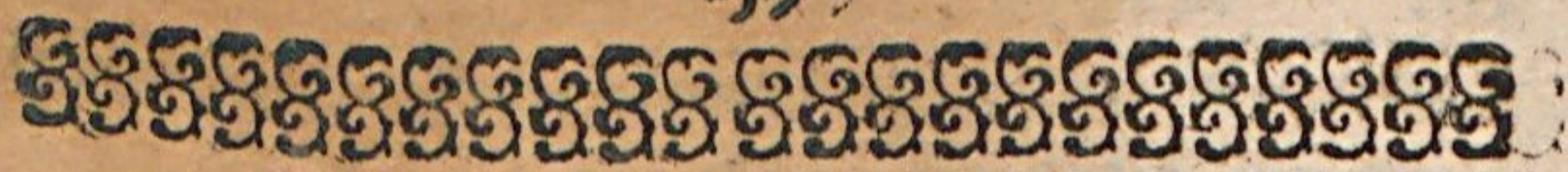
sic

Sic ubi magnidicis frangunt subsellia bombis,
 Solatur quorum fabula longa famem.
 Ut Probitas, Doctrina, Pudor, Cōstātia Recti,
 Ingenium felix, Fama, Deūmq; Timor
 Contemerata odiis, Linguēq; ardente veneno,
 Turpis, in illustri sint male tuta loco.
 Nos facileis Elegos, Iambi q; volubilis alas,
 Et lepida vndeno stringimus orsa gradu.
 Ut contempta velut proprio stridore residat
 Exanimis longo, bulla proterua, sono.
 Nec metuo vltoris titulos strepitusq; Sophistę,
 Fracta vel in rythmos, barbara dicta, suos.
 Candida nos Virtus à Nobilitate parentum
 Tracta per exemplis secula multa, tegit.
 Nec poterit quicquā reperire notabile Liuor;
 Moribus aut factis inferat vnde Notam.
 Quod si docta minus, aut priscā comra nitelā,
 Carmina tergemino clausimus ista libro.
 Nequaquam patimur, dum sese Inscitia nescit,
 Grassari in nostros Barbara tela iocos.
 Iudicium doctos esto penes; omnia perdit
 Qui studet hirsutis complacuisse Sophis.
 Deniq; qui nescit scriptis meliora Notator
 Scribere, Censuras hinc procul ille ferat.
 Seq; suo iactet in puluere, temnat aristas,
 Glans sua ne cuiquam quam sibi, lauta fiet.

158 TAR. HEBI EPIG. LIB. III.

Illic ve grandi vendat mendacia barbã,
Atque supercilio turgida dicta fero.
Cumq; nihil possit, Ruditas clamosa, triūfet,
Dum sedet excelso suspicienda loco.
Ne possint pueris non intellecta, senili
Discere canitie, qui graue crimen habent.
Hos, Riuale procul, Solis sibi priua probantes
Omnia, Ridiculis annumerare licet,
Qui procul Orchestrã, saltus p̄ plebe cienteis
Vix etiam solis sic placuere sibi.
Turgida gens fastu nostrã de fruge recedat,
Quos tenet arguta Simplicitatis Amor.

FINIS.

TYPOGRAPHEO

PRÆFECTUS

AMICO LECTORI.

Cum nec à stilo nec à materia nobilissimi nostri Tarrei Epigrammatum, CASPARIS BARTHI Panegyricus in Vindiciarum Cesarearum contra Pontifices Scriptores à Nobilibus. Meliore Goldasto editos, abire videretur, sæpius autem Auctorem queri audiuissemus de eius mendarum horribili obsessione; placuit Panegyricum ipsum exscriptum, & ex BARTHI sententia correctum subiicere.

Vale.

CASP.

UNIVERSITÄTS- UND LANDESBIBLIOTHEK SACHSEN-ANHALT

CASP. BARTHI

I. N.

MONARCHIÆ

ROMANÆ CÆSARÆ VIN-

dices à MELIORE GOLDASTO

editos, Panegyricus. clō Iōc XI.

KL. Septembribus.

DI, rerum indigetes, quorum famulan-
tia iussu
Astra, pari immensum currunt amba-
gine tempus.

Vt rata perpetuo constant sibi nomina nexu
Secliregis appensa rotis; Vnde ordine certō
Limes agat fixis distinctas curibus horas,
Immensumque æui torrentem, & secula miris
Passibus erranteis in se sectantia gressus
Alliget Ordinibus, & circumscripta gubernet;
Vnde extrā numerum diis concredita signis
Fata mouent certis mortalia tempora metis:
Tuq; astrorū ingēs claris moderator habenis
Fons

Fons Lucis, stirps alma diei, Sator inclute rerū,
 Formificis dominos flāmis qui digeris igneis,
 Infœcunda sacris incendens viscera venis,
 Prolificumque mouens cœlesti lege Calorē,
 SOL, oculus mundi, cuius Natura maritō
 Intuitu tumefacta, omneis se fundit in æstus,
 Et recidiua nouis instaurat secula Vitis.
 Verus Amor DOMINI; per quē florentia rerū
 Semina descendunt cœlo, Lunaria præter
 Lumina, & immēsū penetrāt occulta per Orbē.
 COME diem meliore comā, nitidique iugaleis
 Auroram læto florentem fulgure vincant.
 Illa quidem optatam cernēs consurgere lucē,
 Iam dudum aurato cœlum crispabat amictu,
 Cum veteri è pædore senecis exscendere canos
 Debilis agnoscens mundi, ter lumine plaufit
 Gratiuido, noctemque nouis concedere iussit
 Læticiæ numeris: per quos ipsa inuia quōdam
 Auribus humanis, diis concentibus astra
 Excudit Harmonia, vt longo concordia tractu
 Carminis æterni mundum squalore vetusto
 Exsuat, optatosq; palam det cernere cantus.
 Nimirum illa dies fatis voluentibus instat
 Aurea quā demum, generoso excocta metallo
 Secula, barbariem ferri, cum pondere duro
 Temporis ærati abiiciant, nec stamine lusco
Inui-

Inuideat fuluis votorum argenteus ordo:
 Quippe adeo longum tenebris infecta situq;
 Pallida, Roma leuat caput exta nubila, & olim
 Desponsum, verè iam nunc affectat Olympū.
 Diuorum Imperii sedes, contermina cœlo
 Vrbs, orbis Domina, & magni cognata tonātis
 Nature ingenium, soboles fœcunda Gradiui,
 Cuius in immensas latè subsidere laudes
 Optim⁹ in numeros dudū cōfessus Apollo est.
 Cum iam oēm sacris deuinctū legibus orbem,
 Fascibus æternis constringere posse putaret,
 Ipsa suum in gremium pondus fatale recepit
 Pestifere sobolis, per quam nec iura, nec ausus,
 Nec Pietas certis constaret tuta catenis.
 Sed lubitu obscæno turpans Babylonia Thais
 Iusque piūq;, vltro Regum se vertice sistit
 Infandam dominam, philtisq; potentib. vta
 Incestat specie recti, florentia dudum
 Sceptra Deūm, lentè inspirans lethale venenū.
 Qualis in immensis solus dominatur arenis
 Pestifero afflatu Libyæ Basiliscus, & ingens
 Turre caput triplici leuat exi⁹ osus in auras.
 Ex sanguis illum campi tremuere, comasq;
 Vel procul adspecto siluæ posuere virentes.
 Ille sibi gradiens latis decrescere gaudet
 In mortem spatii accisæ semina vitæ;

Nec iam adeo exanimis curat pallefcere tractus
Qui metuunt alio deducta ex ore venena,
In proprias bacchatur opes; non Scorpius illum,
Non impunè videt geminabilis Amphisibœna:
Non volitans aliâ lethalis peste Sagitta,
Non quicquid Natura timet, cum fidere pullo
Inspexit Titan terras, taboq; cruento
Inuisas formas mortalibus extudit horrens.
Non aliter Romana, triplâ caput aucta coronâ,
Infandum populos virus dispergit in omnes.
Ipsa sui vix iam de fulmine tuta veneni,
Chaldæo prædicta seni, tristissima Thais.
Insidet Europæ campos, sceptrâ aurea regum
Pallenti inuoluit tabo, viresq; Potentum
Arbitrio ad spectûs, alios deriuat in actus.
Hesperii infessor mundi, tristissime serpens,
Ecquid in hac tanta securior arte nocendi
Naturam spernis, duplicatâ à fraude veneni?
Verû equidè, quodcunq; malis influxib. ether,
Fatidicûmq; senûm iunxere oracula, vestro
Ingenio victum, maiori crimine noxam
Congeminare palam facta infelicia clamant.
Vel diuinam Aquilâ, victæ quæ conscia Romæ
Germanos, proceres genti exæquasse Deorum
Cernitur, eluue quali & sordentibus vmbri
Hactenus indutam temerasti, inglorius auctor

Infor.

Infortunati Canonis, quo ciuica Iura
 Conspurcas, terræq; genus cælestibus armis
 Concubitu immisces furtiuo, vt Legibus orbis
 Imperii quondam iusto temone ligatus
 Crimine soluatur fœdæ meretricis auaro.
 Quod si adeo infâdo placuisset scindere ferro
 Iura hominû, Paleisq; sacras inuoluere frôdes,
 Saltim aliquid saluâ statui ratione decebat.
 Nunc exlex pretio venalia vendidit ora
 Pontificum iuratus honos, mendica refixit
 Iura, cui semel est vel paullum attonsa culina.
 At si illo quoque fine ferox insania sæuæ
 Fixisset furias obscæno Thaidis æstro:
 Incurrit vitiis, Maiestatemque rebelli
 Cæfaream incestat stimulo, Regalia raptu
 Iura sibi adscribens, indesignataque priscis
 Castra super regum ponens ceruicibus altis.
 O Germanus honos, ô dudû degener, ex quo
 Imbellē, infandum, Bullis leuia arma mouentē
 Suppositâ venerare manu! Tibi Martius ensis
 Italiam rerum dominam, tibi Gallica regna
 Pugnaceisq; ensis victor subiecit Iberos.
 Vt demû opprobrium mûdi, famosa meretrix
 Sordibus erepens patriis, & stercore auito
 Impositis pedibus premeret victricia colla?
 Non aliter quam cum diuino concitus æstro

Diru-

Dirupit Philisæum acies Mauortius Heros;
 Isacidum quondam fortissimus, illius vno
 Contremuere graues ictu & cecidêre cateruę.
 Postquã arma insumsit, blãdo deceptus amore
 Virginis in collum turgentia sanguine flectit
 Brachia, terribilis donec coma forcipe molli
 Decidit, & Solem moribundo lumine fugit.
 Sic tua deuicto rediens Victoria mundo
 Par superis, Solemq; vno complexa triũpho,
 Confedit tandem fœdæ meretricis in armos,
 Proh, pudor! ô veterũ si quis generosa parentũ
 Pectora restituat tumultis, Pietate seuerã
 Qui coluere Deũ, quanto cum turbine molles
 Excutiant frœnos, & fœda repagula calcent:
 Sed quid ego infesto molitus didere cantu
 Antiquos euoluam atavos. cerne inclyta secli
 Corda tui, quibus ingenti perculsa dolore
 Erumpunt generis vltro monumenta vetusti:
 Cerne adeo GOLDASTUM atavis atq; ore po-
 Heluetiæ sobolẽ stirpis, liberrima cuius (tentẽ
 Et calamo & dextrã cupiunt euoluere vota
 Eluue tristi patriam. Quo ille impete dudum
 Exsanguis famulos, atq; offis vendita dudum
 Nomina deiecit, quam nõ meruêre, cathedrã!
 Vindiciis cuius Latio depulsa guberno
 Germanos agnoscat heros, agnoscat honorem
 Cæsa.

Cæsar, ingenti supplex prostrata Deorum
 Roma ferox generi. mercato Loiola cultu
 Exeat in silvas & tintinnabula iactet.

Cæsar est supremus honos; dare gentib. arma,
 Et data iustificis premere atq; abscondere iussis,
 Cæsareum est. ne quid capiat Respublica dāni,
 Ne trahat attonitis huc atq; huc partib. orbis
 Fortunā fatum contra pugnante, ruinam
 Prospicere & lapsas vltro instaurare columnas
 Cæsareū est. Quid fœda, animis muliebrib. au-
 Barbariē effūdis Soli, Babylonia Thais? (dax,
 Tu siquidem fatis huc infœlicibus acta es,
 Corporis inuigila poliendi, prodiga, curæ
 Semiviræ vt placeas Sectæ, cui Loiola nomen
 Pestiferum dedit, ipse odiis hostilibus ardens
 Contra iura hominū, contra Regesq; Deosq;:
 Attyos igne suo miscēs agnomē, vt olim (uētē
 Bacchātē populo in medio & resona arma mo-
 Agnoscat procul & Cybele Romana triumphet.
 Stabimus inuicti contra nos barbarus Ensis
 Conducti veniant Mauri, Germania pridem
 Erubuit meretrice regi. Quid pallida rodis
 Murmura, & ignaras cōtra fremis, impie, dex-
 Nescimus pugnare tibi. Tua nomine solo (tras
 Usurpata palām calamo benè iura retundit
 Heluetiq; titulus gentis, GOLDASTIA Peitho

Illa legens retro veterum vestigia Patrum
 Cæsareis vindex titulis, vanissima gentis
 Loiolæ calcat iactamina; Ne quid inultum
 Impunè ingenteis veniant latrare molossi,
 Confutat quodcunq; ferūt. Præscriptio lōgos
 Ædificat libros. Ecclesia dicitur, hīc est.
 Secula tot nostris nugis decepta, verustos
 Confirmant ritus, & Romanensia captant
 Suppositis manibus, nullo cogente, piacula:
 Hoc tumidi Buccę, balatronū exercitus omnis
 Omnib. in triuiis, iactando, barbara rumpunt
 Illia: quid verè ferat hæc præscriptio, quot sit
 Interrupta modis, quam sepè exercita, postquā
 Publicitus releuare oculos Germania cæpit
 Ante etiam, quā quis vulgo tibi credere possit
 En aperit GOLDASTUS, & in euocabile pondus
 Pestiferæ innectit sectæ, quo pressa vetustos
 Agnoscet Dominos & Cæsaris arma timebit.
 Tu GOLDAST⁹ eris, tibi cum mortalia soluent
 Membra Deę tumulū super auricolorib. alis
 Æternus scribit honos, tibi gloria palmam
 Nectet adoratæ laurus, tibi viuuda semper
 Fama nouam prolem veteri producet ab igne.
 Qualis ab Assyrio longeuus palmite Phœnix
 Æternum instaurat corpus, cum mille senectā
 Indefessam annis diuino senserit œstro,

Prouo-

Prouocat agnati sobolem Iouis; illicet alto
 Viuificis radiis pluit immortalis Olympo
 Ignis, & in cineres Phœbeia lampas amatos
 Fœcundis venit inlecebris: vix mortua torpor
 Membra palam linquit, dicto volat ocyus ales
 Ignicolor, mundumq; nouo clangore salutat:
 Excipiunt plausu superi, vix contigit vni
 Mille hominũ è populo sãctã cognoscere vocẽ
 Harmoniæ soboles; Genitor, prolesq;, suæque
 Stirpis auus, volat aurato per nubila tractu
 Par superis ales, manet indelebile nomen,
 Gloriaq; è tumulo nunquam peritura resurgit
 Talis honos, GOLDASTE, tuus: tibi nomẽ ab
 Assyriã præsignat auẽ, tua Fama per ignes (auro
 Exscendens tumuli feret intemerabile laudũ
 Remigium cœlo, & superis miscebit honorẽ:
 Te cum cana cinis fatali tempore soluet
 Cœlestis circũ Harmonia irrefonabile carmẽ
 Et saliet choreis & læto pectine plaudet.
 Immortale decus secli, cui fata dederunt
 E veteri pædore graueis attollere vultus.
 Qualis in immẽsis domibus volitãtis Olympi
 Æterno Cælorum Operi modulabilis Eccho
 Assonat, acceptamq; refert cum fœnore vocẽ.
 Tali Posteritas soluet tibi carmine grates,
 Imperii qui Iura, graui iurore, tenebris

Tradi-

Tradita, restituis radiis Hyperionis alti.
 Nec tibi foeda umquã moueat Liuore dolorẽ
 Inuidia, aut diis pallens absterreat actis.
 Sinon grata suis incumbent secula damnis
 Et mortalis honos meritum graue nesciet: ipse
 Omnipotens meritis reddet tibi præmia tantis
 Digna; cui seruis, cuius vice Romula Iura
 Concilias Germano Operi. meretricia regna
 Extricas mundo, seruiliaque arma retundis.

Nos utinam in parteis talis concedere pōpæ
 Fatorũ nõ nollet amor. Rapiam arma, grauiq;
 Loiolas ausu citra Romana retundam
 Castra, quibus Latii credũt transcendere fines.
 Ut subito moles interpellata petauro
 Excutitur, longoque secat caua nubila iactu,
 Fulmineo donec depulsa furore, residat.
 Artibus è mediis (quarum se arcana lupata
 Et regere, & rectas aliis dare posse catenas
 Falso adeo iactant) sublatos æthere nudo
 Discutiã exsanguis umbras, quę tegmine multo
 Diuinas fingũt volucres, cū obscæna sepulcra
 Nocte colant media atque infelicissima cantẽt
 Omina, regali quibus est excussa ca: hediã
 Sæpe man' procerũ, sæpe & prouincia in igneis
 Confedit miseros, ipsi cum pantice pleno
 Lurcentur, delicta hominum, nec sidera cessẽt

Contemnerare odiis, dum pro Pietate tumult'
 Exanimes mouisse volant. proh perfida mūdi
 Crimina! queis olim iam fessa & pallida crebro
 Funere Tisiphone cum successoribus v̄sa est,
 Dicitur alterius victā ditione sororis
 Mundū inuoluendū subitis cecinisse tenebris:
 Exitus arrisit Conamina. feruidus ensis
 Instruxit furias, atque vltio longa pependit,
 Dum Pietas paucorum hominū, sublimia fatā
 Sustinet, & sceleri crebro per vota parentat.
 At nisi Posteritas studiis aduersa nefandis
 Vltro aciē gladii, Domini quā dextera vibrat,
 Et precibus vitāque volet devertere rectā,
 Loiolæ sunt Pænæ hominū, per crimina crimē
 Vlturus rerum Domini furor, impia dudum
 Secula in infandas proturbat perdita sectas.
 Nil adeo scelerum supremo in tempora rerum
 Sperandum est Diris, ex quo notescere vulgo
 Obscæni incipiunt Patres. Simulamine longo
 Lusa fefellerunt, picturatisque figuris
 Tempora, cum paucis pietas adsurgere contra
 Feralemque aperire chorum & Cybeleia festa
 Orgiaque Actæis non inficianda cynædis
 Diuino iubet afflatu. Pallentia pingunt
 Ascylti veteres curti fragmenta Petroni.
 Hęc Lemurum facies, hæc sunt imitātia Laruas

Car.

Carmina, quæ Socio defūdunt scripta Neronis.
 Quotidie qui facta, negant notescere vulgo;
 Affectus cuncti, mortalibus externatis,
 Eiurant miseros: vt nullo iudice secum
 Exercere queant, quæ tot per crimina culpant.
 Instituunt igitur cæcis cænacula muris
 Anfractusque inopes lucis, obscuraq; quærūt
 Cōcilia, atque oculos primum pro testib⁹ illis
 Suffugiunt, quos nulla potest depellere fando
 Suada potens Inde in longas discedere terras
 Spōte volāt, quotquot veteri inuenere sepulcro
 Corpora, restituunt vitæ. nec credere quisquā
 Præter eos potis est, qui tanto examine nolūt:
 Hinc strue sublimi crescit mendica papyrus.
 Implorant que Fidem miseri, qui Numine læso
 Vix natibus dignas possunt implere tabellas
 Furtificis dictis, vt iam pro paupere rhombo
 Conducat cartas diues Cocus: illæ vbi solum
 Bibliopolarum nares pallentis odore
 Contigerint Socii. Si quis conuicia dictat
 Et foriis dignos titulis inscribit Elenchos
 Hic legitur. qualis Balatronum triga quotānis
 Prostat ad officium. Clari persona Bonarsci,
 Sangaq; prostibulum, nec puri Cratserus oris.
 O stirps Sacra Deūm, labentis destina secli,
 Vindex Sancte qui, stirps Heimēsfeldia, quis te

Oppositum tantis possit tibi credere mōstris?
 Tu Domini virtute viges tibi Purus ab alto
 Spiritus inspirat mentem, Genialia dudum
 Astra loco furiis mouet infandissimus ordo.
 Stas tamē: & manibus puris veneraris Olympū,
 Desitaque antiquis atauorum à moribus vltro
 Sacra paras, puramq; Animam Cælestib⁹ indis.
 Conciliis, vt dicta Dei tecum ipse reuoluat.
 Sic furias contra, contra Pallentia noctis,
 Regna animum obfirmas diuino tutus amore.
 Noui equidē, dictisq; tuis mens addita creuit,
 Creuit; & immensis par est sibi visa Deorum.
 Remigiis, cum verba mero stillantia melle.
 Ruminat: ah miseri, vanas pugnatis in auras.
 Hic Deū est. Exite procul, procul ite profani.
 Quāquā animā in tātos liquendā traderet act⁹
 Consilium Domini, foelix Goldastus abiret,
 Parque illis quorum foelici Ecclesia cultu:
 Nomina perpetuum sacrata infixit in annum.
 Macte animi his verbis. macte hac Pietate, per
 Per furias, per saxa, per irrenocabile fatū (ignes
 Tutus eris. Tibi in auxiliū manus arma Iehouē
 Deproperat, tibi sancta Fides Clypeūq; Iuba s̄q;
 Suggest, ensiferam gladio Prudentia dextram
 Induit, in galeā conum Constantia seruat.
 Sobrietas pectus ferrato munit amictu:

Hasta

Hasta pudicitiae donum memorabile longè,
 Exercet timidos hostes, bilemque resignat:
 Robore mentem animi magno Patiëntia firmat,
 Tranquillaque manu motus componit, & vnâ
 Fortem utramque; docet facie perferre volentē.
 At trepidi in nebulis & iam sua facta pauentes
 Loiolæ excedunt campis, Clypeataque iactant
 Brachia, iam gladios nescit temerarius ardor,
 Sponte iacent, fœdâque aciem rubigine turpât.
 Illos Cura penes Metus est, & iniqua Doloris
 Cõgeries, tot mōstra, Erebo quot lurida quōdã
 Nox peperit, tristisq; obstetricata Megæra est.
 Ante õnes stimuli malè cõscia pectora turbât,
 Irarum, insidiarum, in opacâ nube Dolorum,
 Hinc pallor, certoque loco consistere testem
 Nescia mēs verita, & proprio concisa tumultu.
 Pone sequēs caput anguineum fatūque; cerastis
 Alecto intentat: magno stridore flagellum
 Instanteisque; aperit Pœnas. Hunc impete torto
 Præcipitat rota perpetuò reuoluta recursum.
 Illius ex sanguineis artus & pallida dirã
 Morte Prometheæ volucres omenta fatigant,
 Obscœnisque instant rostris, & viscera tundūt.
 Parte aliã vindex cæсорum extra omnia iura
 Iusticia exercet lancem, & stricta orgia ducit.
 Quod quisque in vitã Domini fecisse ministris

Dicitur, & multo cruciamine corda piorum.
 Affecisse diu, patitur sine fine per umbras.
 Hic adeo in densa suspensos nocte videre est.
 Mortales quondam lemures, quib. apta figura.
 Defunctorum animis, per opaca silentia bustis.
 Insultare solet, miserosq; hac fraude parentes.
 Decipere, ut charis statuunt super omnia natis.
 Pervigiles cantus mystarum, ut panteo pleno.
 Sacrificæ possint meditari vhlamina Laruæ.
 Hos circû obicæne volucres bacchant in ubris,
 Effictosq; sonos, mentitaq; murmura reddunt.
 Mille extra numerû mortes per opaca vagant,
 Excruciantq; feros, terrentq; & porro relinquunt,
 Ne qua è tantorum spes finis mole laborum.
 Excipiat miseros, nec pausa sit vlla dolorum:
 Non procul ille siti flagrantia sustinet ora.
 Perpetuisq; inhiat fluuiis, quos flamine pullo,
 Ventus agit sursum, captantiq; inuidet æstu.
 Hunc miserâ in vitâ torfit ferus ardor habedi,
 Per fas perq; nefas studio bacchatus inani
 Hæredum insumfit ventura in gaudia vitam.
 Quid reliquos op' est male compto includere:
 versu?

Hic Sodomita libido leui succincta crocota.
 Infandas patitur flammato in carcere Pœnas.
 Hic aliud genus & vitio maiore cauendum

Sola.

Sola cui superest Ignati secta, vagatur
 Perpetuis circum sua fata furoribus, atq;
 Omnem extra finem lamnâ candēte notatur.
 Cætera quis longo possit deducere versu,
 Omnia Loiolæ queis secta ferocis abundat
 Criminibus, superis odium implacabile iurās.
 At Chorus ætheriô multum de flore Beatæ
 Participans vitæ, roseo velatus amictu
 Exercet Choreas, pedibusq; ter impete docto
 Grata sonat superis, resonatq; volubile carmē.
 In medio cuius Vindex GOLDAST⁹ Honoris.
 Imperii, cui tota factis Ecclesia dictis
 Cōsonat, instaurat fidib. modulamina doctis:
 Circum candidulis euinēti tempora tæniis
 Antiqui Heroes, iam credita nomina cælo,
 Quorū ille indigetes animas è nocte reuulsas
 Producit cælo, radiisq; nitentibus auget,
 Ore canunt pleno grates & carmina dicunt.
 Carmina TARRÆI quondã debentia nomen
 HEBIADÆ curis, qui nunc ætate nitente
 Moribus infandis odium debere fatetur.
 Hi Babylonicos fastus, meretricia pandunt
 Regna sacræ Laruæ, que nūc super omnia diris
 Exscensura modis, regum in ceruicibus altis
 Obscænos fixit gressus, pedibusq; profanis
 Regna quatit rerum. Nec cardine sistit in vno

Infanda Ambitio perituri monstra tyranni.
 Attrahit in frænos mundû, quin summa tonanti
 Sceptra manu tentat, dirum, violare profana.
 At pater omnipotens certis inscribere metis
 Bacchantis furias recolens iussisse prophetas,
 Tela manu leuat alma, venit iam fulminis alis.
 Succinctus, vindex rerum, diuinus Elias.
 Illius obtutu Corybas clamorosus in antra.
 Antra sitûs prisci refugit. Iam vertice triplo
 Excidit, & non vult sceptri meminisse, corona.
 Exsanguis circum catuli, quos Loiola misit,
 Fragmina constipant, mendicatoq; tumore
 Laidos in Laudes fractæ feralia dicunt (bras.
 Carmina, vix trepidæ meretrici audita per vim.
 Concisum illa caput, fuci iam oblita vetusti,
 Squalenteisq; oculos leuat, & sua funera magna
 Præfica voce dolet, redeunt monumeta superbi
 Imperii, famuli quondam, nunc colla tyranni
 Calce premunt, tenerosq; elidunt sedib. orbes.
 Tu, Pater omnipotens, cuius mala bestia nutu
 Deserit imperium rerum, sensumq; secuta
 Prisca patrum sanctis oracula credita, libris
 Exspirat mortalem animam, fœdaq; volentem
 Eluie exonerat mundum; da maxima gratâ.
 Mente palam tua dona viro fateamur in isto
 Heluetii qui floris apex, tristissima regna

Excursus

Excudit & Solem vetores deducit in vmbraſ.
 Ille tibi adſcribit, qui de te fonte profectus
 Irrigat arenteis hortos, tibi riuulus auſpex
 Perpetui floris multo viridaria rore
 Fœcundat, laudũ vnde tuarũ vberrima meſſis
 Succreſcet pratis, cœlumq; attinget odore.
 Tu miſeros ad quos rediit fœx vltima mundi
 Per tenebras, per ſaxa, per ignem, & marmora,
 & vmbraſ,

Siſte loco æternæ, te te ſponſore, quietis.
 Interibi quodcunq; mali pro parte virili
 Quẽq; iubet ſufferre, tuo moderamine fautor
 Ritè leua, & ſuccede oneri q̄ ferre nequimus,
 Præcipuè tua cura velit depellere noctem,
 Qua modo Relligio craſſis induta tenebris
 Talipedat, ſuſſumq; logis atq; acta deorſum
 Præcipites animas ſpebus ſæpè excutit Orco.
 Date ſancta fides vnum videatq; colatq;,
 Et mandata tua humanis ſecernat ab actis.
 Te ſolum Pietas vnum te norit aſylum
 Inconfuſa vmbriſ huc atq; huc corda trahentũ
 Pro lubitu Babylo niaci Corybantis amicũ.
 Imperet ille ſibi. Chriſto nos libera colla
 Subiicimus, tantã qui nos pietate redemit.
 Hoſ etiam tua qui ſpreto ſacraria mundo
 Expurgant lurore, velis ſeruare miniſtros.

Ne quâ illis negeat sæuus meretricis hiatus.
 Te fruimur tutore, pater: Sine Numine vestro
 Vix stipulæ, quas ventus agens medio æthere
 turbat

Ludibriû. Tecum æratis transcendere claustris
 Possumus obiectas portas. Tibi sæcula longo
 Victa situ emendat Pietas GOLDASTIA; per te
 Tuta sit, & numerum cum iam complebit a-
 uorum,

Tecum perpetuâ regnet super æthera vitâ.
 Interea in terris, quas est euecta tibi cum
 Astitit, & tua per docuit te oracula mundum,
 Perpetuet, decorisque sui sibi conscia semper
 Augeat inceptas æterno Nomine laudeis.

F I N I S.

LECTORI.

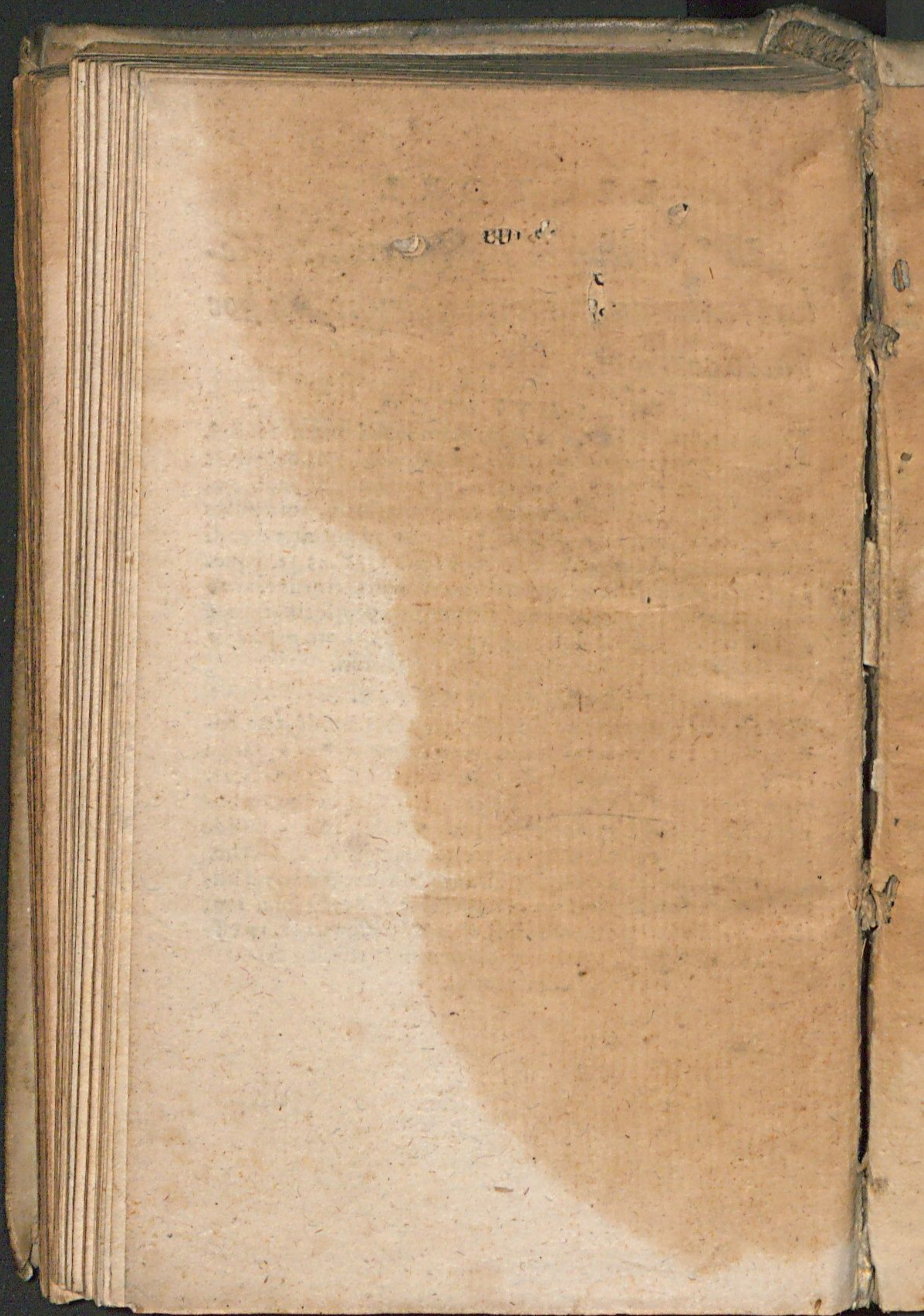
*In Satiricon & Epigrammata He-
bij errata quaedam irreperunt, ea hoc
pacto corriges.*

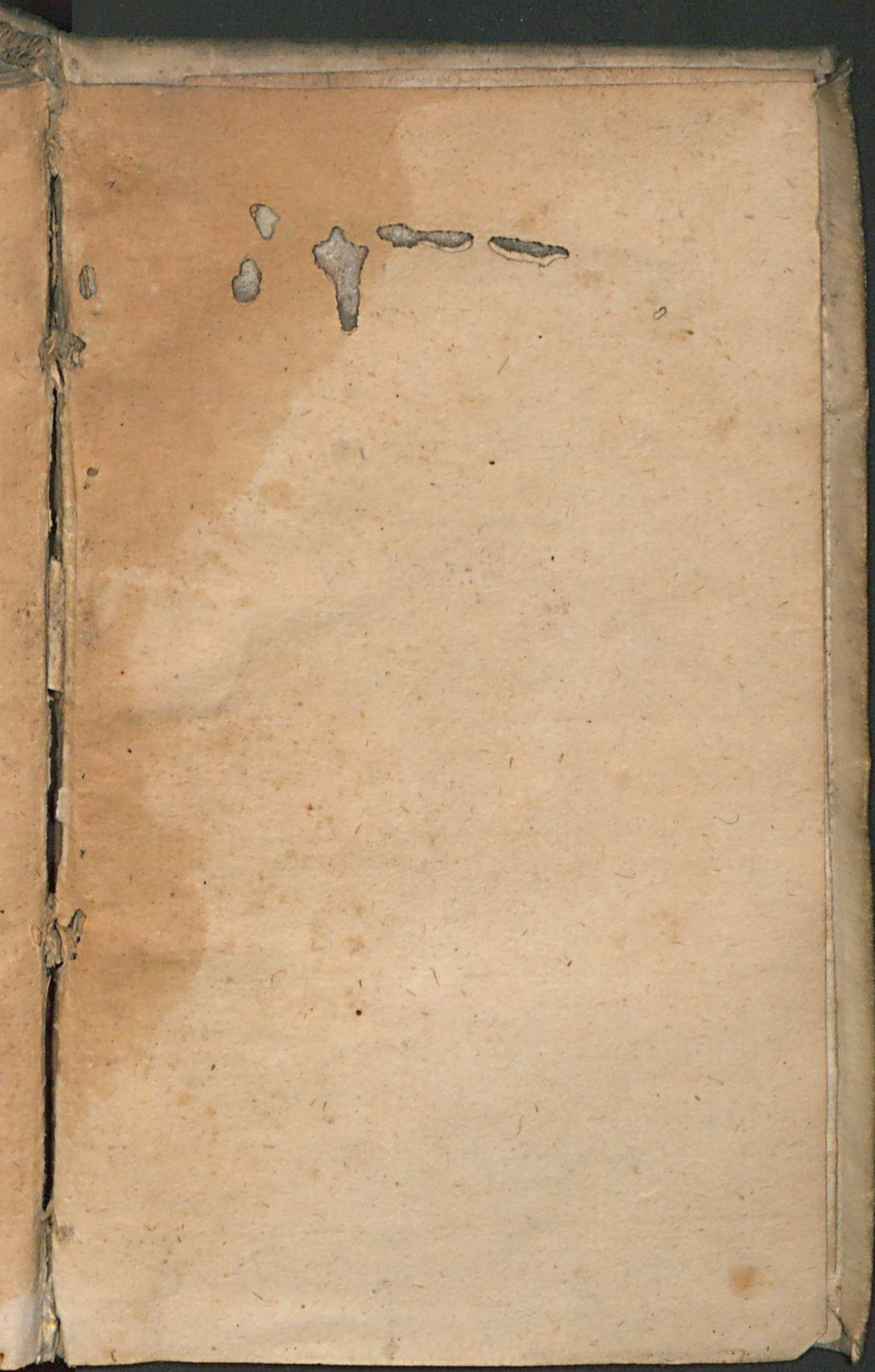
IN SATIRICO.

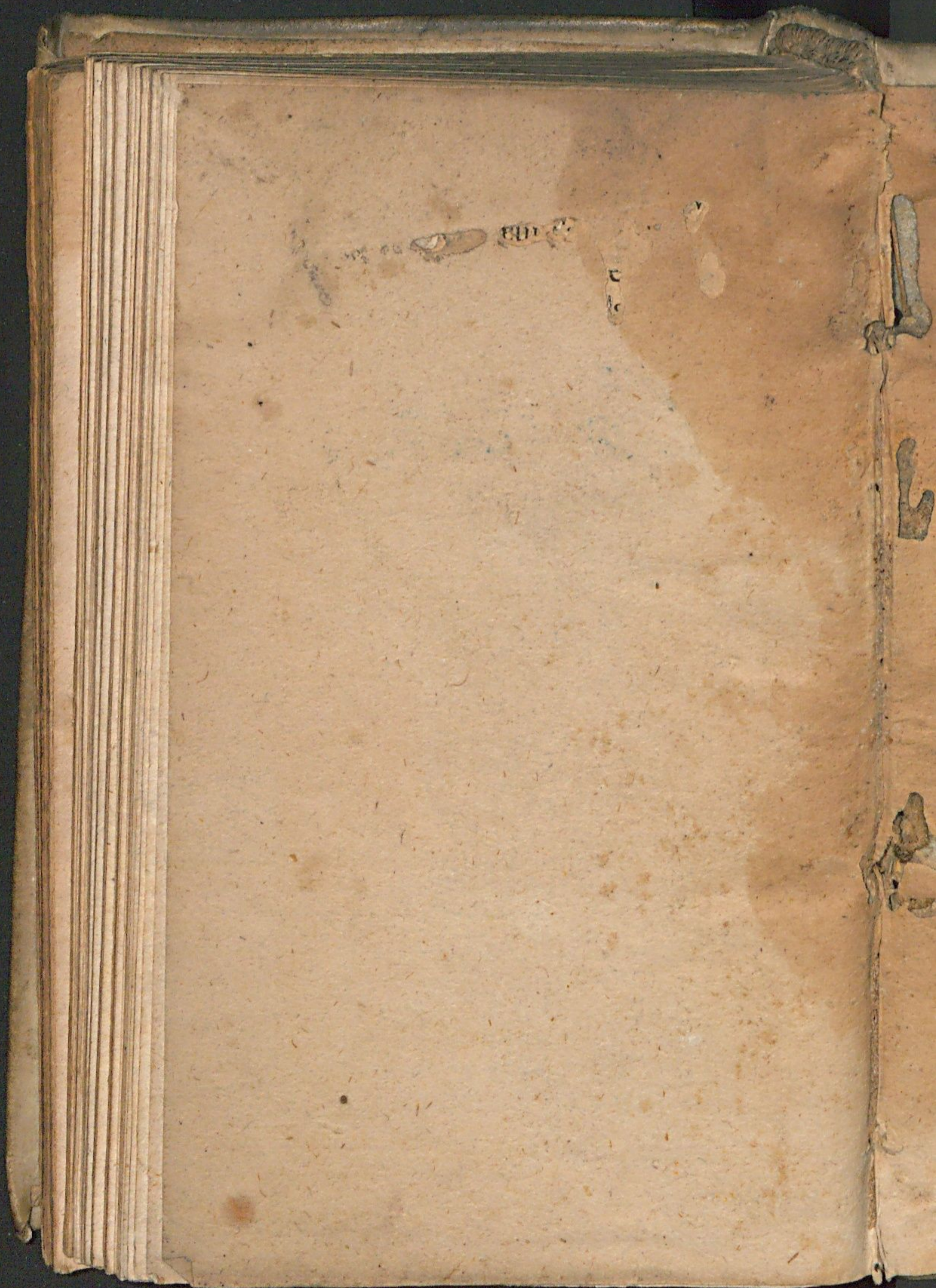
P Ag. 4, 1. mandavit. 6, 9. auream illam le. sed quam. 12. dixi.
Pag. 7. v. 15. pro *ratus* leg. *putans*. 8, 2. cilindros. 9, 21. dele & &
scribe & spirauerant. Præterea &c. 10, 13 vi hominē rapt. 14,
18. Præfecturæ 20, 9. imitator 24, 4. desperarint. 9, horribilius
25, 11. rescripserat. 29, 14. adeo uti 33, 13. quo ad potuit. 34, 4. di
sciplinæ 38, 11. industriâ. 15, dele vocē MARTIAL. 43, 12. seque.
44, 4. ad. 11, Crucifaliæ. 45, 15 parcere. 46, 5 adstructurus erat. 19
minime retur. 47, 9 buconum. vlt. potuit. 49, olfecisset. 50, 4
destiterunt. 51, 2. Zeuxidos. 55, 4. leg. *vetuit*. 62, 11. pro *properasset*
leg. *sperasset*. 65, 1. exosculaturus. 67, 15 Pyracmon.

IN EPIGRAMMATIS.

P Ag. 5. v. 15. auro, dele interpunct. 14. vlt. NI modo. 16, 3. co-
gnouit. 18, 2 te. 26, 13. Italūm. 29, 10 culpans? 62, 10. Sanga
est & furor. 63, 10. dele PER. 66, 1. Sociūm tuūm. 67, 1. possitis.
7, Amoreis. 70, 4 vnō. 6, possint. 9, cacare. 13, Caspare. 77, 4 no-
uerca. 94, 14. nullā. 97, 6. iudicium. 103, 9. fellæ. 109, 19, putide
& ó f. vlt. adspicis. 110, 19 Apicii. 119, 10. mage inv. 23. lácche.
121, vlt. Opima. 123, 9 cibumq; fumum & aridæ &c. 13, vel im-
perator. 133, 14 sed mage. 134, 7. auditus? 137, 15 cassa fide, 139,
16 Ni m. r. 141, 18 Nomentanoq; vlt. aurē vellens. 142, 17 esse
143, 1 longa. 144, 7. Ex eiusdem insunt alia, sed fa-
cilia corrigi.

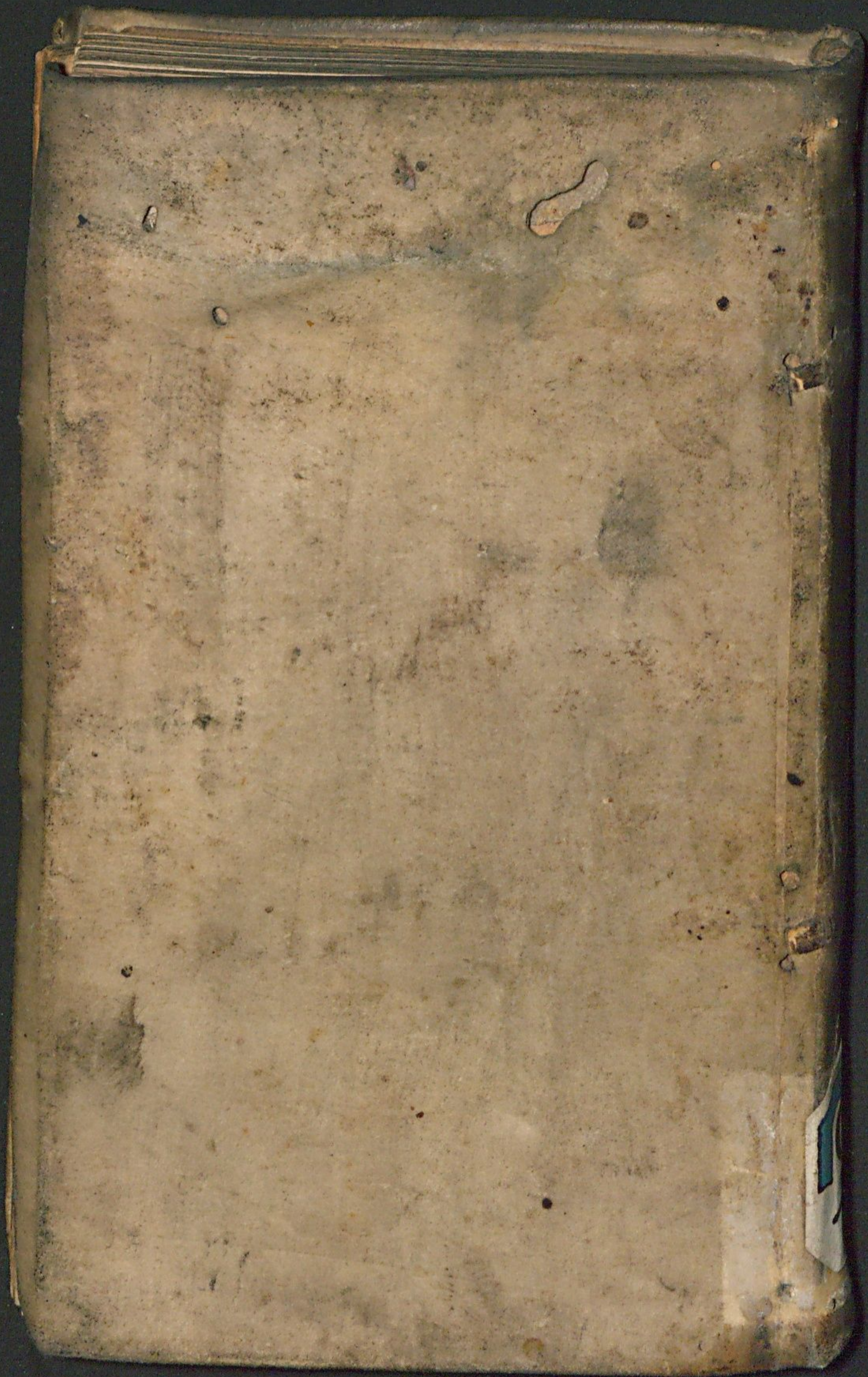

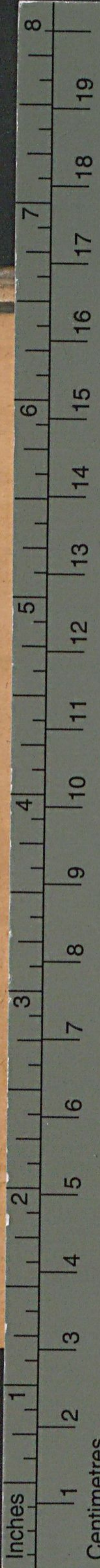
Ca 1217/80

(X 26 094 08)

VD 77

no

Farbkarte #13

B.I.G.

an 1

TARRÆI HEBI
Nobilis à Sperigâ

CIOPPIUS
EXCELLENS. 1393

laudem eius & SOCIORVM,
PRO
IOSEPHO SCALIGERO
& omnibus probis.

IGRAMMATUM
LIBRI III.
triginta totis hinc inde collecti.

HANOVIAE,
ensis ac Typis Willierianis & consort.

CIC 156 XII.

